

VOL. I DE ANIMA

D

D.

- 1 Prooemium-0049 3
6 Metaphysicae, d 3, concl 4. Nec enim fingi debet aliam esse
- 2 d.1, q.3-0030 6
Hanc negat Scotus, in 2, d 3, q ultima, et Quodlib 2. Sed
- 3 d.1, q.4-0331 12
ibi, lect 16, et 5 Metaphysicae, lect 1, et in 2, d 9, q 1, a 1, ad 1.
- 4 d.2, q.3-0486 7
25 Sed nihilominus Scotus, in 4, d 43, q 2, ait rationem hanc non
- 5 d.2, q.3-0562 10
Qua ratione saepe utitur D Thomas, specialiter, in 2, d 19, q 1
- 6 d.2, q.3-0564 3
in 4, d 43. q 2. Et ratio quidem probabilis est, non tamen *
- 7 d.2, q.3-0717 15
lib 2, tx. 11 et 20, Aegidius, lib 3, cap 4, Durandus, in 2, d 18,
- 8 d.2, q.3-0721 5
Scotus vero, in 4, d 43, q 2, a 2, censet Aristotelem de hac re
- 9 d.2, q.3-0722 7
fuisse dubium. Idem Hervaeus, in 1, d 1, q 1, Niphus, De *
- 10 d.2, q.3-1074 6
immortales, nam Gabriel, in 2, d 2, q 1, ait Angelos non esse magis
- 11 d.2, q.3-1173 9
Haec conclusio posita est propter Scotum, in 4, d 43, q 2,
- 12 d.2, q.4-0548 9
Hanc D Thomae doctrinam impugnat Scotus in 4, d 43, q 1,
- 13 d.2, q.4-0672 7
materiae, Aureolus, apud Capreolum, in 2, d 3, q 1, ad argumenta
- 14 d.2, q.4-0749 7
Respondet ad argumenta Scotus, in 3, d 1, q 1, et
- 15 d.2, q.4-0750 2
Durandus, d 1, q 2, quod illa unio est relatio. Sed hoc falsum

16 d.2, q.4-0990 4
Scotus, in 4, d 43, q 2, a 2, ait quod secundum Aristotelem anima

17 d.2, q.4-0997 7
concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte

18 d.2, q.5-0096 11
acceptandum ut tale, ut praecipitur in cap Sancta Romana, 8, d.

19 d.2, q.5-0106 7
orthodoxae. Theologi fere omnes, in 2, d 15 et 16, D Thomas, 1 p,

DAEMONES

1 d.2, q.4-0910 4
quod convertantur in daemones aut angelos. ut putavit Tertullianus,

DAMNAT

1 d.2, q.3-1106 4
immortalis." Et infra damnat ut haereticos eos qui dixerint esse *

2 d.2, q.3-1120 7
Et D Hieronymus, epist ad Pammachium damnat *

DAMNUM

1 d.2, q.1-0121 2
restaurandum damnum quod ex illa actione provenit; et ideo debet

DANDAM

1 d.2, q.4-0240 9
7 6 Nam ipse ordo rerum docet esse dandam formam aliquam *

DANDO

1 d.2, q.6-0056 3
vegetativo; ergo dando esse rationale dat reliquos gradus.

DANDUM

1 d.1, q.4-0223 9
principium essendi et operandi, prius est ordinari ad dandum esse, et

2 d.1, q.4-0278 2
colligimus dandum esse aliquod principium earum, quod vocamus *

3 d.1, q.4-0305 8
ad quem intrinsece ordinatur anima, est ad dandum esse et vivificandum

4 d.1, q.4-0308 5
ordinatur ad tale esse dandum composito, ideo ordinatur ut sit illi

DANS

1 d.1, q.2-0070 7
actuare est dare esse; ergo actus dans perfectius esse, perfectius actuat;

2 d.2, q.6-0102 9
quod sit actus viventis vere informans illud, et dans illi virtutem ad

3 d.2, q.6-0114 6
universaliter videtur concludere quod forma dans gradum ultimum debet

4 d.2, q.6-0115 4
formaliter esse forma dans omnes superiores gradus, quia non potest

DANT

1 d.2, q.4-0589 3
1 Quod dant esse et actuant.

DANTE

1 d.1, q.3-0151 4
informatam forma, ut dante esse corporeum et dispositum organico modo

2 d.2, q.3-1139 4
non influente et dante illi esse, statim transiret in nihilum. Et haec

DANTEM

1 d.2, q.4-0104 8
ut sic esse veram animam informantem et dantem esse substantiale

2 d.2, q.4-0130 6
in sua essentia per formam dantem esse rationalis; illa autem non est

3 d.2, q.6-0075 2
formam dantem tale esse, nam quod aliqua qualitas sit formaliter calor

4 d.2, q.6-0078 8
formaliter non est aliud quam esse formam dantem formaliter tale esse.

DANTUR

1 Prooemium-0261 8
dialecticas vocat quae, quia per rationes communes dantur, per formam

2 d.2, q.4-0241 10
informantem corpus, et ab illo independentem in esse. Nam dantur *

3 d.2, q.4-0243 1
dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter

DARE

1 d.1, q.2-0070 3
actuare est dare esse; ergo actus dans perfectius esse, perfectius actuat;

2 d.1, q.4-0045 9
Simplicius annotavit, quia aliud est componere compositum et dare

3 d.1, q.4-0046 4
illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto

4 d.1, q.4-0181 6
cum forma duo habeat, scilicet dare esse composito, et esse primum

5 d.1, q.4-0360 8
secundarius consequens primum finem animae, qui est dare esse *

6 d.1, q.4-0393 4
primarius finis est dare esse composito, et ab illo potest etiam sumi

7 d.2, q.3-0522 1
dare, iustos vero praemia recipere; alias et mala manerent impunita,

8 d.2, q.4-0721 5
rationalis; forma vero dicitur dare esse materiae, quia conservat illam /

9 d.2, q.5-0163 10
actus illius, forma quae dat ultimum gradum potest etiam dare *

10 d.2, q.6-0080 1
dare esse tale formaliter.

11 d.2, q.6-0106 1
dare aliquod esse substantiale; et non esse spiritus; ergo esse *

DARET

1 d.2, q.4-0691 5
Confirmatur, nam si informaret, daret esse Angeli,

DARETUR

1 d.2, q.4-0530 9
ut inter res spirituales tantum et corporeas tantum, daretur una quasi

DARI

1 Prooemium-0262 1
dari dicuntur. Physicae autem definitiones dicuntur quae explicant rei

2 Prooemium-0263 10
naturam ex forma et materia compositam, et ideo dicuntur dari per

3 d.2, q.3-0251 5
quamvis sub hoc possit dari latitudo maioris vel minoris perfectionis.

4 d.2, q.3-1196 5
est subsistens, nihil repugnat dari actionem per se productivam illius;

5 d.2, q.4-0032 5
7 Cuilibet formae debet dari corpus illi proportionatum;

6 d.2, q.4-0034 2
deberet dari perfectissimum corpus; corpus autem hominis non est *

7 d.2, q.4-0244 4
haec duo extrema dari poterit forma media quae participet aliquid ex

8 d.2, q.6-0060 8
1 Quia effectus causae formalis non potest dari nisi a causa

9 d.2, q.6-0354 7
gradu, saltem sub duobus primis, possunt dari multae species animarum.

DAT

1 Prooemium-0109 11
viventibus inter se, haec pars de anima est prima, quia dat notitiam primi

2 d.1, q.1-0015 3
est quae dat esse; anima autem est quae dat esse viventis; ergo.

3 d.1, q.1-0015 9
est quae dat esse; anima autem est quae dat esse viventis; ergo.

4 d.1, q.2-0071 6
at vero actus simpliciter primus dat esse perfectius, nam dat esse *

5 d.1, q.2-0071 10
at vero actus simpliciter primus dat esse perfectius, nam dat esse *

6 d.1, q.3-0143 2
et dat gradum vitae. Et ideo anima dicitur supponere corpus tamquam

7 d.1, q.4-0028 9
origo est forma rem naturalem constituens. Illa enim dat rei esse *

8 d.1, q.4-0198 4
enim forma quae dat esse calidum, et est principium calefaciendi; quae

9 d.1, q.4-0344 9
haec vero descendit usque ad particulares animas, et dat medium *

10 d.1, q.4-0362 9
vivente habere rationem triplicis causae, nempe formalis, inquantum dat

11 d.2, q.1-0185 6
paterfamilias prudens qui cibum optimum dat filiis, deteriores servis, *

12 d.2, q.2-0102 11
sicut brutum quoddam, quia in nullo opere ratione utitur, nec dat

13 d.2, q.4-0558 3
compositum cui dat esse; in homine vero, quia forma per se fit et est *

14 d.2, q.4-0716 3
rationalis non dat corpori esse rationale, quia nec corpus ratiocinatur,

15 d.2, q.4-0718 8
corporis. Respondetur tamen quod forma proprie non dat esse

16 d.2, q.5-0163 5
actus illius, forma quae dat ultimum gradum potest etiam dare *

17 d.2, q.6-0053 7
Item, anima rationalis, ut rationalis est, dat esse sensitivum

18 d.2, q.6-0056 6
vegetativo; ergo dando esse rationale dat reliquos gradus.

19 d.2, q.6-0061 8
quae sit formaliter talis; sed anima nostra dat in genere causae formalis

20 d.2, q.6-0110 8
huiusmodi autem est anima vegetativa, quia illa dat primum gradum

21 d.2, q.6-0112 2
Rursus, dat esse viventis; et non vegetativum tantum;

DATA

1 Prooemium-0271 4
differentiis. At definitio data per proprietates physicas dicitur quod

2 d.1, q.4-0343 9
dicitur quia, et haec propter quid, quia illa data est in communi,

3 d.2, q.4-0562 2
est, data distinctione supposita; tamen illo destructo fundamento, ruit

DATAE

1 d.1, q.4-0323 5
ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad

DATAM

1 Prooemium-0078 1
datam in principio Physicorum, scilicet quod a principiis ad *

2 d.1, q.4-0211 1
datam quidditativam esse, nam cum hae duae definitiones explicent has

3 d.2, q.3-1147 6
immortalitatem a se, et non datam nec dependentem ab alio; quomodo etiam

DATUM

1 d.1, q.4-0251 5
etiam potest quod esse datum a potentiis ipsis est primo et per se

2 d.2, q.3-0501 6
et poena debet esse aliquid datum a gubernatore; quod autem *

DATUR

1 Prooemium-0272 1
datur per materiam, quia illam in se comprehendit. Et haec dicitur *

2 d.1, q.4-0006 8
ostendatur. Utraque autem difficilis est, nam utraque datur per quaedam

3 d.1, q.4-0106 6
inquit quod sicut omnibus figuris datur una communis ratio et definitio

4 d.1, q.4-0189 3
quia non datur per proprietatem animae, sed per intrinsecam quamdam

5 d.1, q.4-0283 10
"quia", certe nulla est, nam maxime esset illa quae datur per effectum;

6 d.1, q.4-0327 4
Antecedens patet, nam datur per operationem; operatio autem est

DE

1 Prooemium-0017 3

Prooemium 0017 pertinere cognitionem de omni sensibili substantia, quae subiecta est

2 Prooemium 0019 9

Prooemium 0019 inanimas, aliae animatae, quaedam generabiles, quaedam non. Et de

3 Prooemium-0020 7

Prooemium-0020 his omnibus est disserendum physico tamquam de proprio obiecto; de

4 Prooemium-0020 10

Prooemium-0020 his omnibus est disserendum physico tamquam de proprio obiecto; de

5 Prooemium-0022 4

Prooemium-0022 principaliter, sed tamquam de pertinentibus ad perfectam obiecti cognitionem.

6 Prooemium-0024 1

Prooemium-0024 de ente naturali secundum se; est etiam tradita de ente ingenerabili in

7 Prooemium-0024 9

Prooemium-0024 de ente naturali secundum se; est etiam tradita de ente ingenerabili in

8 Prooemium-0025 7

Prooemium-0025 libris De Caelo; est denique disputatum de ente generabili, quae *

9 Prooemium-0028 2

Prooemium-0028 disserendum de illis entibus naturalibus quae vivunt. Et hic est finis huius

10 Prooemium-0036 7

Prooemium-0036 corporis animati; et sicut ibi agitur de partibus et principiis, etc, in ordine

11 Prooemium-0041 7

Prooemium-0041 Mixtis, in hoc libro incipit agere de viventibus, quam materiam *

12 Prooemium-0044 5

Prooemium-0044 in 50 voluminibus quae de animalibus scripsit, teste Plinio, lib 8,

13 Prooemium-0045 10

Prooemium-0045 cap 16, ex quibus integratur una scientia in genere de viventibus, cuius

14 Prooemium-0050 2

Prooemium-0050 scientiam de parte maxime essentiali, et aliam de toto. Hoc enim

15 Prooemium-0050 8

Prooemium-0050 scientiam de parte maxime essentiali, et aliam de toto. Hoc enim

16 Prooemium-0057 6

Prooemium-0057 se scientiam, sed inchoare scientiam de viventibus. Quod patet, quia

17 Prooemium-0061 2

Prooemium-0061 agere de anima; est ergo unica scientia utriusque, cuius obiectum

18 Prooemium-0063 7

Prooemium-0063 6 Nota 3, aliud esse loqui de integra scientia, aliud de quadam

- 19 Prooemium-0063 11
Prooemium-0063 6 Nota 3, aliud esse loqui de integra scientia, aliud de quadam
- 20 Prooemium-0064 4
Prooemium-0064 parte scientiae, seu de quibusdam libris in quibus Aristoteles inchoat
- 21 Prooemium-0072 4
Prooemium-0072 illa est agere de principio formali animati, scilicet de anima.
- 22 Prooemium-0072 9
Prooemium-0072 illa est agere de principio formali animati, scilicet de anima.
- 23 Prooemium-0076 3
Prooemium-0076 "Quantum autem de anima secundum se ipsam prius determinatum
- 24 Prooemium-0080 7
Prooemium-0080 deinde dividit; postea illius proprietates quaerit; de corpore vero et
- 25 Prooemium-0082 6
Prooemium-0082 ubi se offerebat occasio dicendi de organo motus illud remittit ad lib De
- 26 Prooemium-0085 7
Prooemium-0085 Dices: Cur ergo hic Aristoteles agit de operibus et potentiis
- 27 Prooemium-0086 8
Prooemium-0086 totius compositi? Cur etiam animam definit? Nam de obiecto supponit
- 28 Prooemium-0090 4
Prooemium-0090 ratione agit hic de quibusdam passionibus quae, licet animato *
- 29 Prooemium-0103 12
Prooemium-0103 tract, 1, cap 1, et alii. Qui omnes necessario loqui debent de his
- 30 Prooemium-0104 4
Prooemium-0104 libris, et non de integra scientia.
- 31 Prooemium-0106 5
Prooemium-0106 Physicae. Si enim loquamur de integra Physica, haec de *
- 32 Prooemium-0106 9
Prooemium-0106 Physicae. Si enim loquamur de integra Physica, haec de *

- 33 Prooemium-0108 8
Prooemium-0108 rationes ibi assignatas; tamen comparando partes scientiae de *
- 34 Prooemium-0109 6
Prooemium-0109 viventibus inter se, haec pars de anima est prima, quia dat notitiam primi
- 35 Prooemium-0113 3
Prooemium-0113 et Summa de homine, quamvis alii velint quod deberet praecedere
- 36 Prooemium-0120 5
Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc
- 37 Prooemium-0120 9
Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc
- 38 Prooemium-0121 4
Prooemium-0121 est contemplandum, cum de anima corporisve officiis atque operibus
- 39 Prooemium-0132 4
Prooemium-0132 est, tum quia de tali corpore potest haberi aliqua notitia, ex dictis
- 40 Prooemium-0140 5
Prooemium-0140 additis quae supra diximus de materia et eius dispositionibus. Et ideo
- 41 Prooemium-0146 2
Prooemium-0146 alia de viventibus et vegetalibus, alia de sentientibus, alia de homine.
- 42 Prooemium-0146 7
Prooemium-0146 alia de viventibus et vegetalibus, alia de sentientibus, alia de homine.
- 43 Prooemium-0146 10
Prooemium-0146 alia de viventibus et vegetalibus, alia de sentientibus, alia de homine.
- 44 Prooemium-0149 3
Prooemium-0149 confuso hic de anima agatur, tamen dum de tribus gradibus animarum
- 45 Prooemium-0149 8
Prooemium-0149 confuso hic de anima agatur, tamen dum de tribus gradibus animarum
- 46 Prooemium-0154 5
Prooemium-0154 sensu et sensatu, cap de odore, dicat illud esse Theophrasti. *
- 47 Prooemium-0155 6
Prooemium-0155 Conscripsit etiam Aristoteles multa volumina de animalibus, ut dictum est;

- 48 Prooemium-0156 1
Prooemium-0156 de homine vero non extat speciale opus ab eo factum; forte tamen
- 49 Prooemium-0159 4
Prooemium-0159 10 Utrum scientia de viventibus pertineat ad physicum. Dubitatur
- 50 Prooemium-0160 8
Prooemium-0160 tamen circa dicta. Videtur enim quod scientia de viventibus non
- 51 Prooemium-0169 3
Prooemium-0169 3 arguitur de anima rationali, nam illa est immaterialis,
- 52 Prooemium-0190 8
Prooemium-0190 quasi media inter spiritualia et materialia. Quare de primis viventibus
- 53 Prooemium-0198 6
Prooemium-0198 naturalem philosophum magis debere agere de anima quam de
- 54 Prooemium-0198 9
Prooemium-0198 naturalem philosophum magis debere agere de anima quam de
- 55 Prooemium-0206 6
Prooemium-0206 esse obiectum huius scientiae, intelligimus de viventi materiali, quod est
- 56 Prooemium-0210 5
Prooemium-0210 propter difficultatem dictam supra de anima rationali. Cui sub hac *
- 57 Prooemium-0219 6
Prooemium-0219 Physicam. Et hoc modo agit de anima Aristoteles, lib 3; et colligitur.
- 58 Prooemium-0232 5
Prooemium-0232 quod Philosophus cum considerat de ente naturali, nec solam materiam
- 59 Prooemium-0235 5
Prooemium-0235 formam. Et idem est de forma.
- 60 Prooemium-0242 4
Prooemium-0242 Philosophus primo considerat de forma, de materia autem propter formam;
- 61 Prooemium-0242 6
Prooemium-0242 Philosophus primo considerat de forma, de materia autem propter formam;

62 Prooemium-0270 8

Prooemium-0270 metaphysica, quia proprium istarum scientiarum est agere de generibus et

63 Prooemium-0312 8

Prooemium-0312 Et inductione patet, nam materia simpliciter est de

64 Prooemium-0324 8

Prooemium-0324 sed anima rationalis ut sic est, est de obiecto Physicae; ergo intellectus

65 Prooemium-0326 5

Prooemium-0326 16 Conclusio. Est ergo de consideratione Physicae anima rationalis

66 Prooemium-0329 5

Prooemium-0329 17 Dices: Idem est de omnibus aliis rebus. Respondetur:

67 Prooemium-0349 7

Prooemium-0349 expositio est quod ibi loquatur Philosophus de nostra anima rationali, et

68 Prooemium-0357 5

Prooemium-0357 20 Utrum intellectus sit de consideratione physica. Probat enim *

69 Prooemium-0359 6

Prooemium-0359 1 Quia alias physicus consideraret de omnibus rebus. Patet

70 Prooemium-0360 5

Prooemium-0360 consequentia, nam si agit de intellectu, ergo agit de intelligibili, nam

71 Prooemium-0360 9

Prooemium-0360 consequentia, nam si agit de intellectu, ergo agit de intelligibili, nam

72 Prooemium-0361 5

Prooemium-0361 eiusdem scientiae est agere de potentia et de obiecto. Rursus: sed omnis

73 Prooemium-0361 8

Prooemium-0361 eiusdem scientiae est agere de potentia et de obiecto. Rursus: sed omnis

74 Prooemium-0375 9

Prooemium-0375 considerari a physico nihil valent, nam ad agendum de intellectu humano satis

75 Prooemium-0376 3

Prooemium-0376 est agere de rebus intelligibilibus, ut intelligibiles sunt ab humano

76 Prooemium-0377 3

Prooemium-0377 intellectu, ut de facto facimus in hac scientia, materialem cognitionem

77 Prooemium-0384 6

Prooemium-0384 Habet enim finalem causam, ut de se constat.

78 Prooemium-0385 11

Prooemium-0385 22 Quapropter arbitratur Aristotelem illo loco non agere in speciali de

79 Prooemium-0386 6

Prooemium-0386 anima intellectiva humana, sed agere de intellectu et mente absolute et

80 Prooemium-0390 9

Prooemium-0390 atque adeo nec finalem. Et quod hoc modo de mente loquatur patet

81 Prooemium-0400 12

Prooemium-0400 illos quod, licet caelum habeat animam, illa non est natura nec de *

82 Prooemium-0403 6

Prooemium-0403 quod si haec scientia ageret de illa anima, ageret de omni re. Quae

83 Prooemium-0403 10

Prooemium-0403 quod si haec scientia ageret de illa anima, ageret de omni re. Quae

84 Prooemium-0406 1

Prooemium-0406 de rebus minus abstrahentibus, cum agat de materia prima et de

85 Prooemium-0406 7

Prooemium-0406 de rebus minus abstrahentibus, cum agat de materia prima et de

86 Prooemium-0406 11

Prooemium-0406 de rebus minus abstrahentibus, cum agat de materia prima et de

87 Prooemium-0407 7

Prooemium-0407 omnibus concernentibus materiam, et sic ageret de omnibus rebus.

88 Prooemium-0409 10

Prooemium-0409 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet

89 Prooemium-0411 6

Prooemium-0411 rationem entitatis; et sic ageret de ente ut ens est; et ita ageret de omni

90 Prooemium-0411 14

Prooemium-0411 rationem entitatis; et sic ageret de ente ut ens est; et ita ageret de omni

91 Prooemium-0412 7

Prooemium-0412 ente eo modo quo Metaphysica agit de omnibus rebus. Immo si Physica

92 Prooemium-0413 2

Prooemium-0413 ageret de ratione entis intelligibilis ut sic, ageret de omnibus entibus

93 Prooemium-0413 9

Prooemium-0413 ageret de ratione entis intelligibilis ut sic, ageret de omnibus entibus

94 Prooemium-0414 7

Prooemium-0414 ut sic, et, cum etiam ageret de his quae sunt in materia, ageret simpliciter

95 Prooemium-0415 1

Prooemium-0415 de omnibus. Nec sequitur idem si agat de intellectu humano, quia non

96 Prooemium-0415 8

Prooemium-0415 de omnibus. Nec sequitur idem si agat de intellectu humano, quia non

97 Prooemium-0416 2

Prooemium-0416 agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in

98 Prooemium-0417 5

Prooemium-0417 corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et

99 Prooemium-0423 14

Prooemium-0423 est motus nec actio physica, ut dicitur 3 De Anima, cap 7. Et de

100 Prooemium-0429 2

Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamem agere de statu illius

101 Prooemium-0429 10

Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamem agere de statu illius

102 Prooemium-0430 4

Prooemium-0430 extra corpus, et de modo essendi et cognoscendi quem tunc habet, magis

103 Prooemium-0433 6

Prooemium-0433 tx, 1, ait Physicam esse de ente, quod secundum magis non est *

104 Prooemium-0434 6

Prooemium-0434 separabile a materia, id est, de ente quod fere secundum omnes partes *

105 Prooemium-0436 10

Prooemium-0436 Et 2 Physicorum, tx, 26, ait quod physicus considerat de his quae

- 106 Prooemium-0439 6
Prooemium-0439 Metaphysicae, tx, 167, coepit tractationem de anima separata, quam
- 107 Prooemium-0473 3
Prooemium-0473 quae egerit de honorabilioribus rebus et meliori modo. De qua *
- 108 Prooemium-0496 6
Prooemium-0496 magis delectant aliis, nam quae de rebus nobilioribus tractant *
- 109 Prooemium-0498 5
Prooemium-0498 comparemus scientiam minus certam de rebus altissimis agentem ad
- 110 Prooemium-0499 3
Prooemium-0499 scientiam certam de infimis rebus, magis delectat sine dubio illa quae
- 111 Prooemium-0500 1
Prooemium-0500 de rebus altissimis tractat, quia est magis conformis appetitui hominis,
- 112 Prooemium-0505 3
Prooemium-0505 appetibilis quae de altioribus rebus disserit. Unde, omnibus pensatis, in
- 113 Prooemium-0532 8
Prooemium-0532 Comparando autem scientias naturales inter se, scientia de anima
- 114 Prooemium-0536 4
Prooemium-0536 scientia ergo quae de illis agit, ex parte obiecti est nobilior, atque adeo
- 115 Prooemium-0541 5
Prooemium-0541 29 Et haec sufficienter de hac quinta proprietate, nisi 1 Caietanus
- 116 Prooemium-0544 6
Prooemium-0544 naturales videtur nobilior, quia agit de Deo et intelligentiis.
- 117 Prooemium-0545 5
Prooemium-0545 2 arguit, quod scientia de corpore animato est nobilior scientia
- 118 Prooemium-0546 1
Prooemium-0546 de anima, quia totum est nobilius parte.
- 119 Prooemium-0548 2
Prooemium-0548 agitur de Deo et intelligentiis sub ratione motorum; quae ratio *

- 120 Prooemium-0553 3
Prooemium-0553 demonstratae ibi de primo motore non excedunt proprietates demonstratas
- 121 Prooemium-0554 2
Prooemium-0554 hic de anima.
- 122 Prooemium-0562 5
Prooemium-0562 intensive infinitum, esse unum de se tantum, esse de se aeternum et omnino
- 123 Prooemium-0562 9
Prooemium-0562 intensive infinitum, esse unum de se tantum, esse de se aeternum et omnino
- 124 Prooemium-0570 7
Prooemium-0570 Quapropter si ego in Physicis haec de primo motore demonstrata
- 125 Prooemium-0574 6
Prooemium-0574 proprietates dictas per motum physicum de Deo glorioso demonstrari
- 126 Prooemium-0585 11
Prooemium-0585 in falso fundamento fundata. Neque enim duae scientiae sunt: alia de
- 127 Prooemium-0586 3
Prooemium-0586 anima, alia de corpore animato, ut inter eas fieri possit comparatio,
- 128 Prooemium-0587 4
Prooemium-0587 sed una est de toto et de partibus scientia. Et ita cessat obiectio
- 129 Prooemium-0587 7
Prooemium-0587 sed una est de toto et de partibus scientia. Et ita cessat obiectio
- 130 Prooemium-0590 10
Prooemium-0590 quod si includitur, comparatio fieri non potest, quin scientia de toto
- 131 Prooemium-0591 3
Prooemium-0591 excedat scientiam de parte. Posset tamen anima a corpore organico, ut
- 132 Prooemium-0592 9
Prooemium-0592 est alia pars compositi, praescindi, et tunc scientia de anima erit *
- 133 Prooemium-0593 5
Prooemium-0593 perfectior parte quae agit de corpore, et tamen tunc non comparat scientiam
- 134 Prooemium-0594 1
Prooemium-0594 de toto ad scientiam de parte, sed scientiam partis ad partem.

135 Prooemium-0594 5

Prooemium-0594 de toto ad scientiam de parte, sed scientiam partis ad partem.

136 Prooemium-0610 5

Prooemium-0610 Deinde, haec scientia agit de intellectus actibus, lumine et *

137 Prooemium-0616 9

Prooemium-0616 veritatis, ita ex hac parte laudanda est scientia de anima, et utilissima

138 Prooemium-0617 5

Prooemium-0617 censenda, nam agit etiam de lumine intellectus, licet non adeo perfecte

139 Prooemium-0624 7

Prooemium-0624 ortum habent. Videantur dicta in simili de Sapientia.

140 Prooemium-0628 7

Prooemium-0628 necessaria videtur. Agit enim illa scientia de operibus intellectus *

141 Prooemium-0636 6

Prooemium-0636 huius cognitio, nam illae agunt de habitibus, potentiis, operibus animae,

142 Prooemium-0637 2

Prooemium-0637 et de felicitate ipsius; et istorum omnium principia ex hac scientia

143 Prooemium-0640 5

Prooemium-0640 considerationem habere eum qui de virtutibus agere intendit."

144 Prooemium-0648 7

Prooemium-0648 alio modo, quod ad subsequentes, nempe de animalibus. Et hic

145 Prooemium-0653 7

Prooemium-0653 animata et inanimata. Item confirmatur veritas de compositione

146 Prooemium-0661 5

Prooemium-0661 cognoverit, erit dignissima, cui de caeteris disputanti fides adhibeatur."

147 Prooemium-0663 5

Prooemium-0663 scientiae, nota quod res de quibus haec scientia agit in se valde

148 Prooemium-0685 3

Prooemium-0685 parte qua de anima rationali disserit, nam haec pars est nobilissima,

149 Prooemium-0688 6

Prooemium-0688 34 Et haec videntur satis de isto prooemio, et de toto lib 1 De Anima,

150 Prooemium-0688 10

Prooemium-0688 34 Et haec videntur satis de isto prooemio, et de toto lib 1 De Anima,

151 Prooemium-0690 2

Prooemium-0690 quae de ordine dicendorum proponit, quae expositione non indigent.

152 Prooemium-0692 1

Prooemium-0692 de immortalitate tangunt, et ideo in proprio loco explicabuntur.

153 Prooemium-0702 6

Prooemium-0702 Physicorum, et ex statim dictis de illius certitudine. Quod vero sit

154 d.1, q.1-0018 4

d.1, q.1-0018 forma, dicemus enim de his suo loco, sed in communi quaerimus

155 d.1, q.1-0019 3

d.1, q.1-0019 quid sit de ratione animae, nam hoc cognito at semel statuto de ratione

156 d.1, q.1-0019 12

d.1, q.1-0019 quid sit de ratione animae, nam hoc cognito at semel statuto de ratione

157 d.1, q.1-0021 1

d.1, q.1-0021 de anima rationali et de aliis, an vere informant; quod erit quaerere

158 d.1, q.1-0021 5

d.1, q.1-0021 de anima rationali et de aliis, an vere informant; quod erit quaerere

159 d.1, q.1-0074 3

d.1, q.1-0074 inter philosophos de compositione rerum naturalium, an sit ex atomis,

160 d.1, q.1-0084 5

d.1, q.1-0084 esse aquam, quia est de natura seminis; semen autem est quid humidum

161 d.1, q.1-0089 2

d.1, q.1-0089 esse de natura caeli, quia semper movetur, ut Alchmaeon, qui ideo

162 d.1, q.1-0095 4

d.1, q.1-0095 qui alia moveat, de cuius natura inquit esse animam. Et hinc habuit

163 d.1, q.1-0096 6

d.1, q.1-0096 ortum error dicentium animam esse de natura divina, ut D Thomas,

- 164 d.1, q.1-0185 6
d.1, q.1-0185 10 Estque evidens dicta conclusio, de qua absque dubio Aristoteles
- 165 d.1, q.2-0027 2
d.1, q.2-0027 sufficere de hac quaestione. Sunt tamen duo argumenta contra *
- 166 d.1, q.2-0051 6
d.1, q.2-0051 actus primus, et idem est de anima, "materialiter" est *
- 167 d.1, q.2-0064 5
d.1, q.2-0064 cuiusvis generis, quantum est de se, potest esse perfectior secundo actu
- 168 d.1, q.2-0067 2
d.1, q.2-0067 1 de actibus primis simpliciter, contra Caietanum, nam ille
- 169 d.1, q.2-0103 6
d.1, q.2-0103 et quod ille educit rem de maiori potentia ad actum quam actus *
- 170 d.1, q.2-0165 11
d.1, q.2-0165 Ait 2 quod esse actum primum isto secundo modo est de
- 171 d.1, q.2-0186 9
d.1, q.2-0186 omnino sine necessitate, quia nec somniavit hic agere de actu *
- 172 d.1, q.2-0205 4
d.1, q.2-0205 Exemplum autem illud de dormiente propositum est ab *
- 173 d.1, q.2-0217 10
d.1, q.2-0217 imperfectionem dicit, et communis est omnibus agentibus naturalibus. Ideo de hoc
- 174 d.1, q.2-0219 4
d.1, q.2-0219 13 An sit de ratione animae habere aliquem modum cessandi ab *
- 175 d.1, q.2-0220 11
d.1, q.2-0220 operatione, qui ex perfectione proveniat. Sed dubitatio est, an sit de ratione
- 176 d.1, q.2-0222 9
d.1, q.2-0222 perfectione proveniat. Ad quod respondetur hoc non esse de ratione animae
- 177 d.1, q.2-0226 2
d.1, q.2-0226 est de ratione animae posse dominari operationibus suis.

178 d.1, q.2-0227 4

d.1, q.2-0227 Item, quod est de ratione animae debet convenire omni *

179 d.1, q.2-0235 9

d.1, q.2-0235 Quocirca esse actum primum secundo modo non est de essentia

180 d.1, q.2-0236 7

d.1, q.2-0236 animae ut sic, quia quod est de essentia animae universalis in omni

181 d.1, q.2-0244 2

d.1, q.2-0244 potest de anima in communi indefinite, tamquam inferius de *

182 d.1, q.2-0244 9

d.1, q.2-0244 potest de anima in communi indefinite, tamquam inferius de *

183 d.1, q.2-0247 9

d.1, q.2-0247 tamen hoc animae in communi tribui, scilicet quod de se est *

184 d.1, q.3-0043 8

d.1, q.3-0043 Item, aptitudinalis ordo accidentis ad substantiam est de

185 d.1, q.3-0044 9

d.1, q.3-0044 essentia accidentis; ergo aptitudinalis ordo ad materiam est de essentia

186 d.1, q.3-0060 3

d.1, q.3-0060 in simili de aptitudine materiae primae. Quia tamen haec aptitudo ad

187 d.1, q.3-0173 2

d.1, q.3-0173 dicitur de illo quod "potentia vitam habet," non de substantiali vita, sed

188 d.1, q.3-0173 9

d.1, q.3-0173 dicitur de illo quod "potentia vitam habet," non de substantiali vita, sed

189 d.1, q.3-0174 1

d.1, q.3-0174 de accidentali, id est, in potentia ad partes vitae.

190 d.1, q.3-0201 5

d.1, q.3-0201 finis, prius, quia anima de se ordinatur ad constitutionem compositi;

191 d.1, q.3-0228 3

d.1, q.3-0228 nisi forte de nomine sit quaestio, et quilibet ordo vel habitudo vocetur

192 d.1, q.3-0242 8

d.1, q.3-0242 ad proprium finem. Et dicitur talis ordo de essentia rei, quia ratione

- 193 d.1, q.3-0245 6
- d.1, q.3-0245 12 Sic ergo dicendum est de anima quod ex natura sua ordinatur ad
- 194 d.1, q.3-0254 9
- d.1, q.3-0254 quod ordinatur ut ad finem. Secus autem est de relatione, nam neque
- 195 d.1, q.4-0004 9
- d.1, q.4-0004 1 Duas definitiones animae ex Aristotele, supra, habuimus, de quibus
- 196 d.1, q.4-0047 9
- d.1, q.4-0047 sensu illa ultima particula "potentia etc", non est de intrinseca ratione
- 197 d.1, q.4-0088 12
- d.1, q.4-0088 hic, dum ait quod ex corpore et anima fit unum, loquitur de corpore
- 198 d.1, q.4-0103 10
- d.1, q.4-0103 ratio animae, et postea concludit: "Si quid igitur commune de omni
- 199 d.1, q.4-0111 1
- d.1, q.4-0111 de se patet. Antecedens probatur, tum quia hic nulla potest fingi ratio
- 200 d.1, q.4-0114 6
- d.1, q.4-0114 Item, forma substantialis univoce dicitur de omnibus formis
- 201 d.1, q.4-0139 3
- d.1, q.4-0139 vivimus", intelligitur de principio intrinseco quo operatur ipsum *
- 202 d.1, q.4-0174 3
- d.1, q.4-0174 naturae diximus de illa particula: "motus et quietis."
- 203 d.1, q.4-0208 1
- d.1, q.4-0208 de quidditate animae, sed una earum est in qua essentia animae consistit,
- 204 d.1, q.4-0230 6
- d.1, q.4-0230 concl 1, a 4, ubi de natura in communi ostendimus non definiri
- 205 d.1, q.4-0250 5
- d.1, q.4-0250 Simile quid diximus supra de actu primo et secundo: et dici
- 206 d.1, q.4-0255 8
- d.1, q.4-0255 quodammodo finis essendi, posset definitio dici causalis, de quo

- 207 d.1, q.4-0316 7
d.1, q.4-0316 Et confirmatur, nam eadem ratio est de potentia et de
- 208 d.1, q.4-0316 10
d.1, q.4-0316 Et confirmatur, nam eadem ratio est de potentia et de
- 209 d.1, q.4-0347 6
d.1, q.4-0347 Alii respondent quod Aristoteles loquitur de causa quae simul
- 210 d.1, q.4-0397 8
d.1, q.4-0397 23 Et ita est interpretandus Aristoteles quandoquidem de illius *
- 211 d.1, q.4-0401 9
d.1, q.4-0401 loco statim citato, et in fine Posteriorum, agentes de Sapientia. Vide
- 212 d.2-0006 2
d.2-0006 deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De
- 213 d.2, q.1-0044 3
d.2, q.1-0044 hoc est de ratione animae; ergo.
- 214 d.2, q.1-0076 3
d.2, q.1-0076 quantum est de se manebunt perpetuo eodem modo absque ulla *
- 215 d.2, q.1-0084 10
d.2, q.1-0084 vegetandi vera forma, atque adeo verus actus primus, ut de se constat;
- 216 d.2, q.1-0150 9
d.2, q.1-0150 sit a generico, tamen gradus genericus, quantum est de se, separabilis
- 217 d.2, q.1-0203 10
d.2, q.1-0203 primus separabilis ab operatione, nam hoc multi putant esse de ratione
- 218 d.2, q.1-0242 3
d.2, q.1-0242 non est de ratione animae.
- 219 d.2, q.2-0054 8
d.2, q.2-0054 6 Tertia conclusio: Anima sensitiva, quantum est de se, est
- 220 d.2, q.2-0076 3
d.2, q.2-0076 quantum est de se, id quod perfectius est, ideoque, quantum est de se,
- 221 d.2, q.2-0076 12
d.2, q.2-0076 quantum est de se, id quod perfectius est, ideoque, quantum est de se,

- 222 d.2, q.2-0103 10
d.2, q.2-0103 plura cognitionis signa quam bruta. Et idem argumentum est de homine
- 223 d.2, q.2-0112 1
d.2, q.2-0112 de principio ratiocinandi quod proprie ratiocinatur in corpore.
- 224 d.2, q.2-0113 7
d.2, q.2-0113 Cuius ratio redditur latius infra, agentes de anima rationali.
- 225 d.2, q.2-0142 6
d.2, q.2-0142 opus vitae; nec est simile de inanimatis, quia haec non moventur per
- 226 d.2, q.2-0172 2
d.2, q.2-0172 tamen de nomine non disputo. In hac autem operatione reperitur
- 227 d.2, q.3-0006 10
d.2, q.3-0006 explicandam multo plura necessaria sunt quam in aliis animabus, de
- 228 d.2, q.3-0012 8
d.2, q.3-0012 aliquam causalitatem circa illam, sustentando illam. Unde de ratione
- 229 d.2, q.3-0040 6
d.2, q.3-0040 2 arguitur: Anima nostra educitur de potentia materiae; ergo
- 230 d.2, q.3-0043 7
d.2, q.3-0043 agente naturali; ergo eius forma educitur de potentia materiae. Patet
- 231 d.2, q.3-0150 3
d.2, q.3-0150 quantum est de se debet esse pura ab omni forma; tamen quod
- 232 d.2, q.3-0156 11
d.2, q.3-0156 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu
- 233 d.2, q.3-0164 8
d.2, q.3-0164 cognoscit. Cuius expositionem infra trademus latius tractantes de
- 234 d.2, q.3-0296 4
d.2, q.3-0296 investigat quid sit de quidditate, et deinde ad accidentia revertitur,
- 235 d.2, q.3-0332 7
d.2, q.3-0332 et ex uno principio conclusiones colligens de omnium veritate iudicat.

- 236 d.2, q.3-0338 2
d.2, q.3-0338 ascendendo, de materialibus et moralibus iudicando, et circa earum
- 237 d.2, q.3-0418 3
d.2, q.3-0418 convenit formae", de cuius sensu multa disputant Caietanus, 1 p,
- 238 d.2, q.3-0455 3
d.2, q.3-0455 animae. Quamvis de hoc ipse Augustinus dicat, lib 1 Retractationum,
- 239 d.2, q.3-0505 5
d.2, q.3-0505 Adde quod licet virtus de se sit magis appetibilis quam vitium,
- 240 d.2, q.3-0511 9
d.2, q.3-0511 Unde David, dicto Psalmo 72, proponens sibi quaestionem de
- 241 d.2, q.3-0524 4
d.2, q.3-0524 27 Audi philosophos de poena malorum et de iustorum praemio in
- 242 d.2, q.3-0524 8
d.2, q.3-0524 27 Audi philosophos de poena malorum et de iustorum praemio in
- 243 d.2, q.3-0580 8
d.2, q.3-0580 "Comedamus et bibamus, cras enim moriemur", ut de insipientibus
- 244 d.2, q.3-0583 11
d.2, q.3-0583 est mortalis, in animo meo Epicurus habet palmam. "Et haec de prima
- 245 d.2, q.3-0585 4
d.2, q.3-0585 33 Philosophorum sententiae de immortalitae animae.
- 246 d.2, q.3-0641 3
d.2, q.3-0641 informare corpus, de quo quaestione sequenti est dicendum, tamen omnes
- 247 d.2, q.3-0648 4
d.2, q.3-0648 "Cedit item retro, de terra quod fuit ante,
- 248 d.2, q.3-0652 6
d.2, q.3-0652 refert Pollytem quemdam consuluisse Apollinem de re hac, et *
- 249 d.2, q.3-0655 7
d.2, q.3-0655 Metamorphoseos. Et saepe poetae multa dicunt de Campis Elysiis, in quibus
- 250 d.2, q.3-0661 2
d.2, q.3-0661 ide de hac re plura apud D Antoninum, 1 theologali, titulo 1,

- 251 d.2, q.3-0676 8
d.2, q.3-0676 liberius anima et futura vita fruarentur, ut de Cleombroto refert
- 252 d.2, q.3-0681 8
d.2, q.3-0681 Lactantius, lib 3. Et quid simile refertur de multis romanis, qui
- 253 d.2, q.3-0683 5
d.2, q.3-0683 mortis obicierunt, certe confisi de animae immortalitate. Unde D *
- 254 d.2, q.3-0684 10
d.2, q.3-0684 Chrysostomus, supra, insanos vocat et mente destitutos eos qui de hac
- 255 d.2, q.3-0685 6
d.2, q.3-0685 veritate dubitant, utpote qui ambigunt de confessis ab omnibus,
- 256 d.2, q.3-0692 3
d.2, q.3-0692 fuerit, ut de indis refertur, forte permittente Deo propter gravissima
- 257 d.2, q.3-0700 3
d.2, q.3-0700 36 Quid de immortalitae animae senserit Aristoteles. Sed forte *
- 258 d.2, q.3-0711 7
d.2, q.3-0711 Alii vero sentiunt Aristotelem recte sensisse de animae nostrae
- 259 d.2, q.3-0721 13
d.2, q.3-0721 Scotus vero, in 4, d 43, q 2, a 2, censet Aristotelem de hac re
- 260 d.2, q.3-0727 7
d.2, q.3-0727 demonstrationem, vel quia nihil potuit dicere de statu animae separatae, ideo *
- 261 d.2, q.3-0798 6
d.2, q.3-0798 ostendit animas aliorum viventium educi de potentia materiae, dicens:
- 262 d.2, q.3-0806 2
d.2, q.3-0806 tractationem de anima rationali ad Metaphysicam pertinere aliquo modo
- 263 d.2, q.3-0866 8
d.2, q.3-0866 intellectivam animae esse immaterialem; ergo idem cognovit de anima;
- 264 d.2, q.3-0956 6
d.2, q.3-0956 Hic ergo non loquitur Aristoteles de isto tertio modo, quia est
- 265 d.2, q.3-0957 4
d.2, q.3-0957 improprissima dependentia, sed de duobus primis. Et vult quod si

- 266 d.2, q.3-0994 2
d.2, q.3-0994 Unde de illo statu futurae vitae et de anima separata numquam aliquid
- 267 d.2, q.3-0994 8
d.2, q.3-0994 Unde de illo statu futurae vitae et de anima separata numquam aliquid
- 268 d.2, q.3-0999 3
d.2, q.3-0999 Aristoteles dixit de felicitate mortuorum, et inter alia quod prosperi *
- 269 d.2, q.3-1010 3
d.2, q.3-1010 Aristoteles educi de potentia materiae, ut patet ex 2 De generatione
- 270 d.2, q.3-1012 7
d.2, q.3-1012 seminibus in potentia haberi statuendum est; de anima quoque sensitiva
- 271 d.2, q.3-1013 7
d.2, q.3-1013 pari modo sentiendum est, atque etiam de intellectuali." Ubi videtur
- 272 d.2, q.3-1014 7
d.2, q.3-1014 asserere animam rationalem contineri et educi de potentia materiae, eo
- 273 d.2, q.3-1016 8
d.2, q.3-1016 Sed hic locus petit quid Aristoteles senserit de origine animae
- 274 d.2, q.3-1017 2
d.2, q.3-1017 nostrae, de quo dicendum est latius in quaestione sequenti. Pro
- 275 d.2, q.3-1018 9
d.2, q.3-1018 nunc dicimus Aristotelis sententiam apertam esse non educi de *
- 276 d.2, q.3-1019 8
d.2, q.3-1019 potentia materiae, nam iam dixit quod venit de foris; unde quando
- 277 d.2, q.3-1022 10
d.2, q.3-1022 anima in materia disposita ad receptionem illius. Et haec de secunda
- 278 d.2, q.3-1034 4
d.2, q.3-1034 Praeterea haec veritas de immortalitate animae est *
- 279 d.2, q.3-1058 7
d.2, q.3-1058 in quaestionem verti potest, quid sit de fide. Elementa enim *

- 280 d.2, q.3-1068 6
d.2, q.3-1068 3 Quia 1 Tim dicitur de Deo: "qui solus habet *"
- 281 d.2, q.3-1073 8
d.2, q.3-1073 De divite, cap 16. Sed non est de fide Angelos esse ex natura sua
- 282 d.2, q.3-1077 5
d.2, q.3-1077 5 Nam non est de fide animam esse spiritum; ergo, etc.
- 283 d.2, q.3-1078 6
d.2, q.3-1078 Antecedens patet, quia non est de fide Angelum esse spiritum, ut D.
- 284 d.2, q.3-1082 4
d.2, q.3-1082 6 Non est de fide animam nostram non educi de potentia
- 285 d.2, q.3-1082 10
d.2, q.3-1082 6 Non est de fide animam nostram non educi de potentia
- 286 d.2, q.3-1083 5
d.2, q.3-1083 materiae; ergo non est de fide ex natura sua non dependere a materia.
- 287 d.2, q.3-1087 10
d.2, q.3-1087 Scriptura per se sumpta non posset hoc dici tamquam de fide, addendo
- 288 d.2, q.3-1089 8
d.2, q.3-1089 et expositiones sanctorum omnium fit conclusio certa de fide, nam
- 289 d.2, q.3-1129 2
d.2, q.3-1129 rem de fide.
- 290 d.2, q.3-1130 2
d.2, q.3-1130 Tandem de fide est animam esse capacem divinae visionis,
- 291 d.2, q.3-1134 9
d.2, q.3-1134 tantum ea quae in Sacra Scriptura continentur sunt de fide, sed etiam
- 292 d.2, q.3-1135 8
d.2, q.3-1135 ea quae Concilia et Ecclesia docent sunt de fide.
- 293 d.2, q.3-1154 3
d.2, q.3-1154 Ad illud de Angelis dico esse certissimum esse spirituales et
- 294 d.2, q.3-1155 7
d.2, q.3-1155 incorporeos; tamen hoc multo certius est de animabus nostris. Et

- 295 d.2, q.3-1156 9
d.2, q.3-1156 potissima ratio est, quia hoc secundum est definitum de fide, neque
- 296 d.2, q.3-1158 4
d.2, q.3-1158 definitum, et fuit de ea re controversia magna in Ecclesia.
- 297 d.2, q.3-1167 5
d.2, q.3-1167 Ad sextum nego antecedens, de quo latius quaestione *
- 298 d.2, q.3-1214 1
d.2, q.3-1214 de homine, quantum ad corpus; et in secundo de toto composito,
- 299 d.2, q.3-1214 9
d.2, q.3-1214 de homine, quantum ad corpus; et in secundo de toto composito,
- 300 d.2, q.3-1215 11
d.2, q.3-1215 quod post mortem non manet; in tertio vero est sermo de morte
- 301 d.2, q.4-0003 6
d.2, q.4-0003 1 Diximus in superioribus esse de ratione animae quod sit actus
- 302 d.2, q.4-0035 8
d.2, q.4-0035 perfectissimum, nam multa sunt alia perfectiora, ut de caelestibus patet;
- 303 d.2, q.4-0109 6
d.2, q.4-0109 Materia, ut diximus 1 Physicorum, de se est quaedam entitas potentialis
- 304 d.2, q.4-0161 6
d.2, q.4-0161 2 Ex ratione operationis vitalis, de cuius intrinseca *
- 305 d.2, q.4-0184 5
d.2, q.4-0184 efficerem; ergo idem est de intellectione.
- 306 d.2, q.4-0232 6
d.2, q.4-0232 principium ergo talis potentiae est de substantia mea; ergo est intrinseca
- 307 d.2, q.4-0271 3
d.2, q.4-0271 et loquendo de substantia illius principii, est res certissima quod illa
- 308 d.2, q.4-0290 7
d.2, q.4-0290 9 Secunda conclusio sit: Hanc veritatem de animae *

- 309 d.2, q.4-0296 12
d.2, q.4-0296 enim Aristoteles in hoc 2 lib, cap 1 et 2, esse de ratione animae
- 310 d.2, q.4-0323 7
d.2, q.4-0323 Adde quod eodem modo id concludit de principio intelligendi
- 311 d.2, q.4-0324 2
d.2, q.4-0324 quo de principio sentiendi; sed; ergo.
- 312 d.2, q.4-0346 6
d.2, q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam
- 313 d.2, q.4-0360 3
d.2, q.4-0360 corporis; quod de potentia materiali verificari non posset; et 3 De
- 314 d.2, q.4-0372 9
d.2, q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,
- 315 d.2, q.4-0377 9
d.2, q.4-0377 imaginationem etiam habent, tamen rationem non attingunt, quia de
- 316 d.2, q.4-0383 9
d.2, q.4-0383 mortalium semper est sensibus coniunctus; ideo subdit quod "de intellectu
- 317 d.2, q.4-0395 6
d.2, q.4-0395 13 Tertia conclusio: Haec veritas de informatione animae
- 318 d.2, q.4-0398 1
d.2, q.4-0398 de limo terrae, et inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo
- 319 d.2, q.4-0399 9
d.2, q.4-0399 in animam viventem." Quae verba sancti omnes explicant de anima
- 320 d.2, q.4-0406 4
d.2, q.4-0406 "Germinet terra, etc; de homine vero: "Inspiravit in faciem eius,
- 321 d.2, q.4-0407 10
d.2, q.4-0407 etc." Et hoc est quod Aristoteles dixit quod "venit de foris", scilicet
- 322 d.2, q.4-0411 5
d.2, q.4-0411 ordinaria interlinearis, et Nicholaus de Lyra, D Augustinus,
- 323 d.2, q.4-0512 3
d.2, q.4-0512 quidquid sit de rebus spiritualibus completis, tamen de formis negatur illud.

- 324 d.2, q.4-0512 8
d.2, q.4-0512 quidquid sit de rebus spiritualibus completis, tamen de formis negatur illud.
- 325 d.2, q.4-0527 7
d.2, q.4-0527 et quod spiritus in hoc nihil de propria perfectione amittat, quin potius
- 326 d.2, q.4-0572 9
d.2, q.4-0572 Item, essentia et existentia sunt eadem entitas; sed de *
- 327 d.2, q.4-0606 7
d.2, q.4-0606 in composito. Quod non potest intelligi de distinctione reali, nam illud
- 328 d.2, q.4-0608 5
d.2, q.4-0608 docuerat, supra; sed intelligitur de distincto modo essendi, nam anima
- 329 d.2, q.4-0612 8
d.2, q.4-0612 subsistere, licet quaestio parum differat a quaestione de modo loquendi.
- 330 d.2, q.4-0626 3
d.2, q.4-0626 Confirmatur. Quia de anima dum est in corpore vere *
- 331 d.2, q.4-0641 5
d.2, q.4-0641 subiectum. Et idem est de quavis forma materiali.
- 332 d.2, q.4-0659 7
d.2, q.4-0659 ab aliquo quod non informet, ut de facto corpus Christi Domini sustinet
- 333 d.2, q.4-0671 3
d.2, q.4-0671 Sed an de potentia absoluta repugnet Angelum esse formam
- 334 d.2, q.4-0788 8
d.2, q.4-0788 26 Circa nonum argumentum est difficultas communis de anima
- 335 d.2, q.4-0790 2
d.2, q.4-0790 quia de statu animae separatae est nobis instituenda specialis disputatio,
- 336 d.2, q.4-0798 7
d.2, q.4-0798 fine; tamen ex parte frustraretur, quia de facto in perpetuum maneret
- 337 d.2, q.4-0800 2
d.2, q.4-0800 provisum de reunionem animarum ad corpora in die resurrectionis, quae hac
- 338 d.2, q.4-0833 5
d.2, q.4-0833 aliis corporibus, et transmigrare de corpore in corpus. Idem tenuerunt

- 339 d.2, q.4-0853 1
d.2, q.4-0853 de anima Adae, quod fuerit ante suum corpus, quem tamen D Thomas
- 340 d.2, q.4-0877 1
d.2, q.4-0877 de anima rationali.
- 341 d.2, q.4-0921 5
d.2, q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad
- 342 d.2, q.4-0926 6
d.2, q.4-0926 31 An anima rationalis educatur de potentia materiae. Utrum anima
- 343 d.2, q.4-0927 2
d.2, q.4-0927 sit de substantia Dei: D Thomas, 1 p, q 90, a 1. Sed tunc occurrit
- 344 d.2, q.4-0930 6
d.2, q.4-0930 Quidam haeretici dixerunt animam esse de substantia Dei,
- 345 d.2, q.4-0932 3
d.2, q.4-0932 quasi dividi de substantia Dei. Tenuerunt Manichaei et Priscillianistae,
- 346 d.2, q.4-0942 7
d.2, q.4-0942 Alii dixerunt animam fieri per educationem de potentia *
- 347 d.2, q.4-0947 14
d.2, q.4-0947 Pro quo facit illud Gen 2, 483 ubi dicitur quod Deus produxit Evam de
- 348 d.2, q.4-0949 3
d.2, q.4-0949 egressae sunt de femore Iacob." Item, quia alias homo non generaret
- 349 d.2, q.4-0951 8
d.2, q.4-0951 32 Nihilominus est res certissima, et fere de fide, animam fieri per
- 350 d.2, q.4-0958 8
d.2, q.4-0958 immortalem, sed citatis locis disputative tantum loquitur de productione illius.
- 351 d.2, q.4-0964 5
d.2, q.4-0964 singillatim corda eorum." Quod de animabus sancti intelligunt. De qua
- 352 d.2, q.4-0968 10
d.2, q.4-0968 materia, cum ostensum sit esse immaterialem; ergo non educitur de
- 353 d.2, q.4-0989 8
d.2, q.4-0989 testatus est, cum dixit animam rationalem venire "de foris." Unde

- 354 d.2, q.4-0995 13
d.2, q.4-0995 Primus est 1 De Caelo, cap 12, ubi ait omne quod fit de
- 355 d.2, q.4-1000 5
d.2, q.4-1000 locus De Caelo intelligitur de his quae fiunt per propriam *
- 356 d.2, q.4-1005 4
d.2, q.4-1005 si primum movens de novo inciperet movere, mutaretur; ergo *
- 357 d.2, q.4-1006 3
d.2, q.4-1006 similiter, si de novo crearet animam, mutaretur. Hanc instantiam dedimus
- 358 d.2, q.4-1013 6
d.2, q.4-1013 indigent. Dicitur enim Eva facta de costa Adae quantum ad corpus.
- 359 d.2, q.4-1016 9
d.2, q.4-1016 hominem, ut dictum est 1 Physicorum. Et haec de decimo.
- 360 d.2, q.4-1022 3
d.2, q.4-1022 quidquid sit de aliis formis, an admittenda sit illa efficientia *
- 361 d.2, q.4-1027 5
d.2, q.4-1027 animae. Quod intelligendum est de dispositionibus accidentalibus ipsius
- 362 d.2, q.4-1028 6
d.2, q.4-1028 geniti, nam si sit sermo de accidentibus ipsius generantis, illa effective
- 363 d.2, q.5-0004 3
d.2, q.5-0004 1 Diximus de singulis animabus, superest ut comparemus eas inter se,
- 364 d.2, q.5-0029 5
d.2, q.5-0029 unum membrum debet praedicari de alio. Si secundum, ergo homo
- 365 d.2, q.5-0079 4
d.2, q.5-0079 eam"; et loquitur de amore animae, ut sensitiva est; et de eadem
- 366 d.2, q.5-0079 11
d.2, q.5-0079 eam"; et loquitur de amore animae, ut sensitiva est; et de eadem
- 367 d.2, q.5-0088 4
d.2, q.5-0088 hominum deberent fieri de novo tot animae, quot sunt homines; quod

368 d.2, q.5-0108 5
d.2, q.5-0108 62, Albertus Magnus, Summa de homine, a 1 q 7,
369 d.2, q.5-0140 7
d.2, q.5-0140 productivam; et maxime quia una educeretur de potentia materiae,
370 d.2, q.6-0019 3
d.2, q.6-0019 2 Sed de modo huius continentiae diversitas est opinionum. *
371 d.2, q.6-0076 11
d.2, q.6-0076 non aliunde habet nisi quia facit formaliter calidum. Et sic de *
372 d.2, q.6-0081 4
d.2, q.6-0081 Item, illa divisio de continentia in hoc vel illo genere est
373 d.2, q.6-0089 9
d.2, q.6-0089 ergo tam formaliter habet haec omnia quae sunt de ratione animalis
374 d.2, q.6-0090 4
d.2, q.6-0090 sicut equus; sed de essentia animalis est componi ex corpore et anima
375 d.2, q.6-0155 3
d.2, q.6-0155 rationes sunt de anima vegetativa.
376 d.2, q.6-0181 12
d.2, q.6-0181 habent se sicut superius et inferius. Eodem igitur modo dicendum est de
377 d.2, q.6-0192 9
d.2, q.6-0192 ascendendo ad superiorem gradum. Et idem censeo dicendum de ipsis *
378 d.2, q.6-0210 3
d.2, q.6-0210 dictum est de anima sensitiva respectu vegetativae dicendum est de *
379 d.2, q.6-0210 10
d.2, q.6-0210 dictum est de anima sensitiva respectu vegetativae dicendum est de *
380 d.2, q.6-0217 4
d.2, q.6-0217 neque formaliter, ut de se patet, neque eminenter, quia non continet
381 d.2, q.6-0219 3
d.2, q.6-0219 solet dici de solis plantis, nam usitatum est quod ignobilior species *
382 d.2, q.6-0220 7
d.2, q.6-0220 retineat nomen generis. Et idem est de anima sensitiva, quae sumi solet

383 d.2, q.6-0291 8

d.2, q.6-0291 sunt valde distincta, et unum non praedicatur de alio, et est facilis

384 d.2, q.6-0293 4

d.2, q.6-0293 qui omnes agunt de anima vegetativa, ut est communis omnibus *

385 d.2, q.6-0294 3

d.2, q.6-0294 viventibus, et de sensitiva, ut est communis hominibus. Unde divisio in illo

386 d.2, q.6-0296 3

d.2, q.6-0296 nam scientia de anima vegetativa ut sic eadem est in planta et in *

387 d.2, q.6-0297 4

d.2, q.6-0297 animalibus; et scientia de anima sensitiva similiter. Unde definitiones *

388 d.2, q.6-0404 5

d.2, q.6-0404 Ad secundum nego quod de ratione animae sensitivae et

DEBEANT

1 d.1, q.4-0172 9

d.1, q.4-0172 communi, non quod omnia illa membra omni animae debeant *

2 d.2, q.2-0164 2

d.2, q.2-0164 necessario debeant ab operatione sensitivae animae vacare, ut in solis

DEBEANTUR

1 d.1, q.1-0148 1

d.1, q.1-0148 debeantur ex natura sua operationes vitae, erit quidem vivens, non

DEBEAT

1 d.2, q.3-0153 9

d.2, q.3-0153 ipsis speciebus. Tamen quod recipiens intentionaliter res alias debeat

DEBENT

1 Prooemium-0103 11

Prooemium-0103 tract, 1, cap 1, et alii. Qui omnes necessario loqui debent de his

2 Prooemium-0632 2

Prooemium-0632 tradi debent. Quocirca, cum Dialectica sit ad alias omnes necessaria,

3 Prooemium-0638 2

Prooemium-0638 desumi debent. Unde Aristoteles, 1 Ethicorum, cap 13, et 1 *

4 d.1, q.1-0174 6

d.1, q.1-0174 Item, operationes vitales non tantum debent recipi in ipso

5 d.1, q.1-0175 4

d.1, q.1-0175 operante, sed etiam debent fieri a principio intrinseco illius. In hoc enim

6 d.1, q.2-0210 11

d.1, q.2-0210 dormientis. Et quod hoc sit notum non constat, quia definitiones debent

7 d.2, q.1-0154 6

d.2, q.1-0154 6 Dices: Tamen omnia vegetabilia debent percipere alimentum sibi

8 d.2, q.4-0010 6

d.2, q.4-0010 1 Quia forma et materia debent proportionari, sicut actus

9 d.2, q.4-0476 7

d.2, q.4-0476 efficit et recipit intellectionem. Quae omnia debent convenire *

DEBERE

1 Prooemium-0198 4

Prooemium-0198 naturalem philosophum magis debere agere de anima quam de

DEBERENT

1 Prooemium-0123 8

Prooemium-0123 Alii volunt quod libri De partibus animalium deberent *

2 d.2, q.4-0498 9

d.2, q.4-0498 multiplicarentur intellecta, atque adeo duo intellectus simul numero deberent

3 d.2, q.5-0088 2

d.2, q.5-0088 hominum deberent fieri de novo tot animae, quot sunt homines; quod

DEBERET

1 Prooemium-0113 9

Prooemium-0113 et Summa de homine, quamvis alii velint quod deberet praecedere

2 d.2, q.3-0413 10

d.2, q.3-0413 corpore, et ita per se fit, et per se deberet corrumpi, si posset *

3 d.2, q.3-1165 5

d.2, q.3-1165 corpore, necessario eorum forma deberet poni spiritualis, sicut est anima

4 d.2, q.4-0034 1

d.2, q.4-0034 deberet dari perfectissimum corpus; corpus autem hominis non est *

5 d.2, q.4-0044 7

d.2, q.4-0044 perpetuum, si esset forma, eius informatio deberet esse incorruptibilis

6 d.2, q.4-0053 6

d.2, q.4-0053 hominum, quia illa anima non deberet perpetuo manere violenter; ergo

7 d.2, q.4-0054 1

d.2, q.4-0054 deberet corpori reuniri.

DEBERI

1 Prooemium-0456 8

Prooemium-0456 rebus autem aliis honestis laudem tantum, inquit, deberi. Hic ergo

2 d.2, q.4-0900 10

d.2, q.4-0900 animarum a corpore in corpus, sed unicuique corpori suam deberi

DEBET

1 Prooemium-0049 10

Prooemium-0049 6 Metaphysicae, d 3, concl 4. Nec enim fingi debet aliam esse

2 Prooemium-0059 3

Prooemium-0059 Physicae. Ergo debet esse alia scientia Physicae quae illud habeat

3 Prooemium-0060 8

Prooemium-0060 tamquam primum obiectum; talis autem scientia necessario debet

4 Prooemium-0073 6

Prooemium-0073 Cuius probatio ex Aristotelis verbis debet sumi. Ait enim

5 Prooemium-0231 1

Prooemium-0231 debet doctrina Aristotelis in hoc prooemio et 2 Physicorum latius,

6 Prooemium-0255 9

Prooemium-0255 demonstrationem per materiam definivit. Sensus ergo illius colligi debet ex more

7 Prooemium-0287 7

Prooemium-0287 quod sit forma corporis physici; ergo debet necessario definiri per corpus

8 Prooemium-0409 14

Prooemium-0409 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet

9 d.1-0011 8

d.1-0011 Tertia conclusio: Corpus cuius anima est actus debet

10 d.1, q.1-0071 3

d.1, q.1-0071 quae vivunt debet esse aliquod principium vitae, et illud dicitur anima.

11 d.1, q.2-0029 4

d.1, q.2-0029 Primum: Quod anima debet esse perfectissimus actus; *

12 d.1, q.2-0135 4

d.1, q.2-0135 liberum. Et ita debet intelligi D Thomas, supra.

13 d.1, q.2-0173 7

d.1, q.2-0173 ut sic excedat gradus formae inanimatae, debet habere maiorem *

14 d.1, q.2-0227 7

d.1, q.2-0227 Item, quod est de ratione animae debet convenire omni *

15 d.1, q.2-0241 4

d.1, q.2-0241 adeo perfectae, positive debet illi convenire. De quae re multa in simili

16 d.1, q.3-0004 2

d.1, q.3-0004 necessario debet habere ordinem ad id quod actuat. Et ideo Aristoteles

17 d.1, q.3-0198 2

d.1, q.3-0198 ipsa debet recipi. Et isto modo possunt poni in definitione.

- 18 d.1, q.4-0141 3
d.1, q.4-0141 principium necessario debet esse vera forma, quia forma sicut est principium
- 19 d.1, q.4-0337 6
d.1, q.4-0337 quantum ad hoc quod definitio debet aliquo modo persuaderi et *
- 20 d.1, q.4-0341 3
d.1, q.4-0341 ait quod debet causa definitionis reddi.
- 21 d.1, q.4-0357 3
d.1, q.4-0357 negari non debet demonstrationem in se simpliciter esse a posteriori,
- 22 d.2, q.1-0121 10
d.2, q.1-0121 restaurandum damnum quod ex illa actione provenit; et ideo debet
- 23 d.2, q.1-0127 2
d.2, q.1-0127 supponi debet in omni sentienti.
- 24 d.2, q.2-0115 7
d.2, q.2-0115 quia forma intellectiva, si unitur corpori, debet aliquo modo uti illo
- 25 d.2, q.2-0117 1
d.2, q.2-0117 debet mediante illo recipere species rerum; hoc autem fieri non posset
- 26 d.2, q.3-0097 5
d.2, q.3-0097 potentia ad talem operationem debet etiam esse spiritualis et non organica,
- 27 d.2, q.3-0104 4
d.2, q.3-0104 cuius est potentia, debet esse spiritualis. Datur enim potentia formae
- 28 d.2, q.3-0105 7
d.2, q.3-0105 tamquam virtus ad operandum, et ideo debet esse proportionata illi, et
- 29 d.2, q.3-0108 4
d.2, q.3-0108 Item, potentia spiritualis debet habere subiectum *
- 30 d.2, q.3-0124 10
d.2, q.3-0124 corpora; ergo non est corporeus. Maior patet, quia recipiens debet esse
- 31 d.2, q.3-0125 9
d.2, q.3-0125 denudatum a natura recepti; ergo intelligens omnia corpora debet esse
- 32 d.2, q.3-0135 4
d.2, q.3-0135 spirituales, quia recipiens debet esse denudatum a natura recepti, et

- 33 d.2, q.3-0147 5
d.2, q.3-0147 2 arguitur, nam recipiens debet esse denudatum ab eo quod
- 34 d.2, q.3-0150 5
d.2, q.3-0150 quantum est de se debet esse pura ab omni forma; tamen quod
- 35 d.2, q.3-0152 8
d.2, q.3-0152 intentionali, ut intellectus recipiens species omnium rerum debet carere
- 36 d.2, q.3-0161 7
d.2, q.3-0161 Aristotelis fundatur in illa propositione: "Recipiens debet esse *
- 37 d.2, q.3-0163 3
d.2, q.3-0163 potentia cognoscitiva debet esse alterius naturae a rebus quas ipsa
- 38 d.2, q.3-0211 3
d.2, q.3-0211 cognoscitiva est, debet esse immaterialis aliquo modo, id est, debet
- 39 d.2, q.3-0211 10
d.2, q.3-0211 cognoscitiva est, debet esse immaterialis aliquo modo, id est, debet
- 40 d.2, q.3-0261 8
d.2, q.3-0261 et superioris ordinis; ergo actus attingens illud debet esse eiusdem
- 41 d.2, q.3-0265 3
d.2, q.3-0265 spiritualem, cui debet esse proportionatus; intellectus autem noster, quamvis
- 42 d.2, q.3-0288 6
d.2, q.3-0288 rei spiritualis, aut spiritualiter intellectae, debet esse spiritualis. Non
- 43 d.2, q.3-0345 3
d.2, q.3-0345 actus necessario debet esse spiritualis. Nulla enim est actio materialis
- 44 d.2, q.3-0444 7
d.2, q.3-0444 Probatur minor, quia omne agens naturale debet habere actionem suam
- 45 d.2, q.3-0501 3
d.2, q.3-0501 et poena debet esse aliquid datum a gubernatore; quod autem *
- 46 d.2, q.3-0611 6
d.2, q.3-0611 genera constitutum eius naturam participare debet, cui magis *

- 47 d.2, q.3-1020 8
d.2, q.3-1020 ait quod continetur in potentia materiae, non debet intelligi contineri
- 48 d.2, q.4-0032 4
d.2, q.4-0032 7 Cuilibet formae debet dari corpus illi proportionatum;
- 49 d.2, q.4-0050 3
d.2, q.4-0050 naturaliter loquendo debet perpetuo in eo statu permanere; at vero
- 50 d.2, q.4-0194 12
d.2, q.4-0194 distinctus ab anima sive non, quia ad hoc nihil refert; ergo debet esse in
- 51 d.2, q.4-0474 3
d.2, q.4-0474 ego intelligo debet Petrus intelligere, nam quando ego intelligo, *
- 52 d.2, q.4-0486 1
d.2, q.4-0486 debet affirmare primum; ergo cum ille intellectus sit idem in omnibus,
- 53 d.2, q.4-0537 6
d.2, q.4-0537 materiale, accidens illi inhaerens necessario debet esse materiale; at
- 54 d.2, q.4-0725 10
d.2, q.4-0725 24 Ad septimum respondetur quod inter corpus et animam debet
- 55 d.2, q.4-0871 12
d.2, q.4-0871 29 Et ratio philosophica est, quia cum anima sit vera forma, debet
- 56 d.2, q.4-0872 11
d.2, q.4-0872 incipere simul cum toto, quia cum propter illud creetur, non debet
- 57 d.2, q.4-0879 5
d.2, q.4-0879 primo creatur a Deo, debet creari in optimo statu et illi maxime debito
- 58 d.2, q.5-0029 3
d.2, q.5-0029 unum membrum debet praedicari de alio. Si secundum, ergo homo
- 59 d.2, q.6-0105 9
d.2, q.6-0105 est formaliter forma corporis. Omnis enim forma substantialis debet
- 60 d.2, q.6-0114 9
d.2, q.6-0114 universaliter videtur concludere quod forma dans gradum ultimum debet
- 61 d.2, q.6-0184 1
d.2, q.6-0184 debet esse in formis.

62 d.2, q.6-0223 9

d.2, q.6-0223 sensitiva. Sed haec acceptio vulgaris est; philosophus autem debet

DEBILEM

1 d.2, q.4-0583 1

d.2, q.4-0583 debilem entitatem, ut non sit huiusmodi forma sibi sufficiens nec

DEBILITANTUR

1 d.2, q.3-1205 7

d.2, q.3-1205 in homine senio confecto sensus omnes debilitantur; tunc autem *

DEBILITATIONE

1 d.2, q.1-0235 1

d.2, q.1-0235 debilitatione suae virtutis, vel ex variatione materiae aut causarum

DEBILITATUR

1 d.2, q.1-0222 8

d.2, q.1-0222 naturalis; si ergo cessat augere est quia debilitatur; non ergo provenit

2 d.2, q.3-1204 3

d.2, q.3-1204 intellectus non debilitatur ex obiecto neque ex continua actione, nam

DEBITA

1 d.2, q.4-0734 2

d.2, q.4-0734 homini debita. De qua re alibi dictum est.

2 d.2, q.4-0827 4

d.2, q.4-0827 quadam perfectione sibi debita, et ideo posset esse perpetuus.

DEBITAM

1 d.2, q.3-0378 11

d.2, q.3-0378 impossibilitatis ratio, nam hoc et ad integritatem universi, et ad debitam *

DEBITO

1 d.2, q.4-0879 13

d.2, q.4-0879 primo creatur a Deo, debet creari in optimo statu et illi maxime debito

DEBITUM

1 d.2, q.4-0811 6

d.2, q.4-0811 primus est quando aufertur aliquid debitum ex natura sua, ut status

DEBUI

1 d.2, q.3-1163 7

d.2, q.3-1163 cum esset independens a corpore, necessario debuit esse spiritualis.

2 d.2, q.4-0738 6

d.2, q.4-0738 incorruptibilis, tamen eius informatio necessario debuit deficere propter

DECEDENTES

1 d.2, q.4-0892 3

d.2, q.4-0892 recipiendas animas decedentes a corporibus secundum diversos status

DECEPTIONE

1 d.2, q.4-0226 8

d.2, q.4-0226 simplicibus; intelligeret ergo sine discursu et sine deceptione ulla, *

DECEPTIONEM

1 d.1, q.2-0099 5

d.1, q.2-0099 7 Quocirca ad evitandam deceptionem, quae hic intervenit, oportet

DECIDERUNT

1 d.2, q.4-0921 1

d.2, q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad

DECIMO

1 d.2, q.4-1016 10

d.2, q.4-1016 hominem, ut dictum est 1 Physicorum. Et haec de decimo.

DECIMUM

1 d.2, q.4-0515 10

d.2, q.4-0515 fuerunt et sunt, ut latius dicetur in solutione ad decimum.

DECISIONE

1 d.2, q.3-0083 6

d.2, q.3-0083 5 Sed omissis erroribus, in decisione huius quaestionis tria *

2 d.2, q.4-0451 3

d.2, q.4-0451 14 Ex decisione huius quaestionis sequitur.

DECISIONES

1 d.2, q.3-1088 4

d.2, q.3-1088 tamen Sacrae Scripturae decisiones Conciliorum et communem sensum

DECLARAT

1 d.1, q.3-0170 1

d.1, q.3-0170 declarat modum proprium informandi animae, per quem ipsa ab aliis

DECRETIO

1 d.1-0032 1

d.1-0032 decretio.

2 d.2, q.1-0220 1

d.2, q.1-0220 decretio, si aequale status; quamdiu autem virtus auctiva manet

DEDERUNT

1 d.2, q.3-0675 11

d.2, q.3-0675 ut futura vita fruerentur. Multi etiam ex antiqui sese neci dederunt, ut

DEDIMUS

1 d.2, q.4-1006 10

d.2, q.4-1006 similiter, si de novo crearet animam, mutaretur. Hanc instantiam dedimus

DEDIT

1 d.2, q.2-0086 2

d.2, q.2-0086 aliquid; dedit ergo illis ista organa ut sentirent.

2 d.2, q.3-1100 13

d.2, q.3-1100 pulvis ad terram suam [...] et spiritus [...] ad dominum Deum, qui dedit

3 d.2, q.4-0960 10

d.2, q.4-0960 ultimo: "Et spiritus redeat ad dominum Deum suum, qui dedit

4 d.2, q.4-0985 2

d.2, q.4-0985 nihil dedit Deus homini ipsi divinius." Et 1 De legibus: "Animus

DEEST

1 d.1, q.4-0050 10

d.1, q.4-0050 genere collocat, et illi propriam differentiam tribuit. Quare nihil deest

DEFECTU

1 d.1, q.2-0215 4

d.1, q.2-0215 provenit, ut ex defectu virtutis activae, vel quia non est passum recipiens

2 d.2, q.1-0215 6

d.2, q.1-0215 actione. Id tamen provenit ex defectu, quia iam non potest tantum convertere

DEFECTUM

1 d.2, q.1-0213 2

d.2, q.1-0213 propter defectum virtutis vel aliquod impedimentum.

2 d.2, q.3-0060 10

d.2, q.3-0060 ut patet in dormiente, et in pueris, qui propter defectum sensuum

DEFENDIT

1 d.1, q.1-0110 7

d.1, q.1-0110 endel,cheia", id est, "motio." Quam interpretationem defendit Angelus *

2 d.2, q.3-0563 8

d.2, q.3-0563 extollit illam. Sed Scotus calumniatur eam, quam defendit Capreolus,

DEFERUNTUR

1 d.2, q.4-0842 4

d.2, q.4-0842 circuitus in ipsis deferuntur, donec ita se gerant ut mereantur pervolare

DEFICERE

1 d.2, q.4-0738 7

d.2, q.4-0738 incorruptibilis, tamen eius informatio necessario debuit deficere propter

DEFICIENTE

1 d.1, q.1-0040 7

d.1, q.1-0040 se movens, etc, recedente aliquo vel deficiente aliqua dispositione illius,

DEFICIT

1 Prooemium-0555 2

Prooemium-0555 Sed deficit sine dubio, in duobus:

2 d.1, q.4-0012 7

d.1, q.4-0012 2 Secunda etiam definitio in multis deficit:

3 d.2, q.3-0577 8

d.2, q.3-0577 est necessarium, quia natura in necessariis non deficit; ergo potest *

DEFINIBILE

1 Prooemium-0278 3

Prooemium-0278 omne ens definibile per propriam materiam physicam est absolute

DEFINIENDI

1 Prooemium-0248 4

Prooemium-0248 ponit inter modum definiendi physici et dialectici, nam dialecticus,

2 d.1, q.3-0205 10

d.1, q.3-0205 actum formalem, qui est constitutio talis compositi. Qui modus definiendi

DEFINIRE

1 Prooemium-0093 6

Prooemium-0093 alicuius partis scientiae suum obiectum definire, immo id est *

2 Prooemium-0127 1

Prooemium-0127 definire partes per sese ad invicem, id est, unam per aliam et e contra.

3 Prooemium-0172 1

Prooemium-0172 definire per formam, ut hic Aristoteles ait in prooemio. Unde 1

4 Prooemium-0254 1

Prooemium-0254 definire per materiam, nam Aristoteles, 1 Posteriorum, *

5 Prooemium-0274 1

Prooemium-0274 definire, quamvis possit aliquando definire per genus et differentiam.

6 Prooemium-0274 5

Prooemium-0274 definire, quamvis possit aliquando definire per genus et differentiam.

7 Prooemium-0275 7

Prooemium-0275 Et alii artifices imitantes physicum possunt definire per materiam et

DEFINIRET

1 d.1, q.4-0285 5

d.1, q.4-0285 Item confirmatur, nam qui definiret calorem esse quod

DEFINIRETUR

1 d.1, q.3-0181 7

d.1, q.3-0181 ordinem, nec per illud definiri, alias definiretur per quid posterius, et

DEFINIRI

1 Prooemium-0287 9

Prooemium-0287 quod sit forma corporis physici; ergo debet necessario definiri per corpus

2 d.1, q.3-0008 6

d.1, q.3-0008 sine quo neque intelligi nec definiri potest.

3 d.1, q.3-0178 11

d.1, q.3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in

4 d.1, q.3-0181 5

d.1, q.3-0181 ordinem, nec per illud definiri, alias definiretur per quid posterius, et

5 d.1, q.3-0191 2

d.1, q.3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in

6 d.1, q.3-0257 8

d.1, q.3-0257 putandum omnem rem absolutam posse sine alio definiri, ut putavit

7 d.1, q.3-0259 5

d.1, q.3-0259 sine ordine ad aliud definiri, nam proprietates illa non solum relativis

8 d.1, q.4-0030 2

d.1, q.4-0030 utrumque definiri potest, sed non eodem modo, ut statim dicam.

9 d.1, q.4-0230 12

d.1, q.4-0230 concl 1, a 4, ubi de natura in communi ostendimus non definiri

10 d.2, q.6-0283 5

d.2, q.6-0283 anima" in communi, et definiri, et dividi.

DEFINIT

1 Prooemium-0079 11

Prooemium-0079 composita est procedendum in scientiis. Et ideo hic primo animam definit;

2 Prooemium-0086 6

Prooemium-0086 totius compositi? Cur etiam animam definit? Nam de obiecto supponit

3 Prooemium-0229 7

Prooemium-0229 13 Explicatur Aristotelis doctrina, quod dialecticus definit per *

4 Prooemium-0249 8

Prooemium-0249 inquit, per formam, physicus vero per materiam definit. ubi non

5 d.1, q.1-0067 7

d.1, q.1-0067 Ethicorum, cap 4, vitam per operationem definit, et omnia, ait,

6 d.1, q.3-0206 7

d.1, q.3-0206 est usitatus apud Aristotelem. Sic enim definit qualitatem esse qua

7 d.1, q.3-0207 8

d.1, q.3-0207 quales esse dicimur, et infra, tx 73, definit lumen esse actum diaphani

8 d.2, q.3-1104 3

d.2, q.3-1104 sessione 8, definit hanc rem: Anima, inquit, rationalis "per se et

DEFINITA

1 d.2, q.4-0436 5

d.2, q.4-0436 Est tandem haec veritas definita Concilio universali *

2 d.2, q.4-0863 6

d.2, q.4-0863 simul fieri cum homine. Est definita haec veritas in Concilio *

3 d.2, q.4-0915 4

d.2, q.4-0915 Quae est veritas definita in Concilio Lateranensi V sub

DEFINITAM

1 d.1, q.4-0156 9

d.1, q.4-0156 primum vitaliter operandi. Constatque animam esse isto modo definitam

DEFINITI

1 Prooemium-0268 5

Prooemium-0268 habent rationem formae respectu definiti: genus, quia superius; *

DEFINITIO

1 Prooemium-0252 4

Prooemium-0252 propria natura. Haec definitio physica est: Homo est compositum ex

2 Prooemium-0266 6

Prooemium-0266 Alia expositio esse potest, quod definitio per genus et *

3 Prooemium-0267 3

Prooemium-0267 differentiam dicatur definitio per formam, quia tam genus quam differentia

4 Prooemium-0269 6

Prooemium-0269 differentia, quia constituens. Et haec definitio dicitur dialectica vel *

5 Prooemium-0271 3

Prooemium-0271 differentiis. At definitio data per proprietates physicas dicitur quod

6 Prooemium-0273 2

Prooemium-0273 communiter definitio physica, quia solus physicus habet ex propriis sic

7 Prooemium-0288 6

Prooemium-0288 et per materiam; ergo eius definitio et essentia pertinet ad physicum;

8 d.1, q.3-0232 1

d.1, q.3-0232 definitio primi generis illius praedicamenti; quae vero talis non est, non

9 d.1, q.4-0002 4

d.1, q.4-0002 Quaenam sit quidditativa definitio animae et quomodo

10 d.1, q.4-0012 4

d.1, q.4-0012 2 Secunda etiam definitio in multis deficit:

11 d.1, q.4-0019 3

d.1, q.4-0019 Tandem, una definitio destruit aliam, nam una res, sicut unam

12 d.1, q.4-0031 5

d.1, q.4-0031 4 Prima conclusio: Prima definitio est optima et quidditativa.

13 d.1, q.4-0049 7

d.1, q.4-0049 quodnam sit corpus organicum. Illa igitur definitio animam in proprio

14 d.1, q.4-0065 2

d.1, q.4-0065 organicum", definitio est quidditativa; immo si comparatio sit facienda, magis

15 d.1, q.4-0066 3

d.1, q.4-0066 propria est definitio si "corpus organicum" sumatur secundum *

16 d.1, q.4-0095 5

d.1, q.4-0095 7 Secunda conclusio: Haec definitio proprie et univoce *

- 17 d.1, q.4-0106 11
d.1, q.4-0106 inquit quod sicut omnibus figuris datur una communis ratio et definitio
- 18 d.1, q.4-0110 5
d.1, q.4-0110 nivocum; ergo eius quidditativa definitio univoca erit. Consequentia
- 19 d.1, q.4-0119 1
d.1, q.4-0119 definitio; et merito, quia illa non est univoce neque proprie anima.
- 20 d.1, q.4-0124 7
d.1, q.4-0124 Cum ergo haec sit sola quidditativa definitio animae, univoce
- 21 d.1, q.4-0126 1
d.1, q.4-0126 definitio non convenit, illa non est anima.
- 22 d.1, q.4-0127 5
d.1, q.4-0127 9 Tertia conclusio: Secunda definitio Aristotelis optima est,
- 23 d.1, q.4-0171 7
d.1, q.4-0171 Quocirca ex illis omnibus integratur una definitio animae in
- 24 d.1, q.4-0175 4
d.1, q.4-0175 Sed dices: Illa definitio convenit etiam corpori, nam cum
- 25 d.1, q.4-0186 1
d.1, q.4-0186 definitio, explicans ordinem ad operandum, est magis essentialis quam
- 26 d.1, q.4-0188 5
d.1, q.4-0188 Et confirmatur, Nam haec definitio non est descriptiva.
- 27 d.1, q.4-0213 5
d.1, q.4-0213 ergo etiam una tantum definitio potest esse essentialis, illa scilicet quae
- 28 d.1, q.4-0216 8
d.1, q.4-0216 explicaret sufficienter, vel esset una et eadem definitio tantum in verbis
- 29 d.1, q.4-0255 5
d.1, q.4-0255 quodammodo finis essendi, posset definitio dici causalis, de quo
- 30 d.1, q.4-0293 11
d.1, q.4-0293 a priori per id quod est extra essentiam; sed prima definitio explicat

31 d.1, q.4-0299 8

d.1, q.4-0299 ideo est principium operandi"; ergo prima potius definitio continet

32 d.1, q.4-0311 3

d.1, q.4-0311 causae secunda definitio continet causam primae.

33 d.1, q.4-0324 9

d.1, q.4-0324 hoc adducit exemplum ex Mathematica, in qua una definitio *

34 d.1, q.4-0337 5

d.1, q.4-0337 quantum ad hoc quod definitio debet aliquo modo persuaderi et *

35 d.1, q.4-0342 7

d.1, q.4-0342 Commentator et Aegidius respondent quod prima definitio

DEFINITIONE

1 Prooemium-0244 2

Prooemium-0244 in definitione; et similiter qui, forma accepta, materiam dimittit.

2 Prooemium-0251 3

Prooemium-0251 ponere in definitione sua; patet enim contrarium ex dictis et ex *

3 d.1, q.2-0166 1

d.1, q.2-0166 definitione animae, et convenit omni, vel per non repugnantiam vel

4 d.1, q.2-0202 4

d.1, q.2-0202 tamquam genus in definitione, sumitque actum primum ut communis est

5 d.1, q.2-0246 7

d.1, q.2-0246 differentiae contrahentis, quae non potest in definitione generis poni; potest

6 d.1, q.3-0152 10

d.1, q.3-0152 secundum diversas partes. Et si hoc modo sumatur in definitione "**

7 d.1, q.3-0169 1

d.1, q.3-0169 definitione Aristotelis; et sic explicat optime quidditatem animae, nam

8 d.1, q.3-0198 10

d.1, q.3-0198 ipsa debet recipi. Et isto modo possunt poni in definitione.

9 d.1, q.3-0209 1

d.1, q.3-0209 definitione, quamvis ponatur aliquid in quo implicite continetur. Quod

10 d.1, q.3-0220 6

d.1, q.3-0220 dispositiones necessarias. An vero in definitione Aristoteles sumat "corpus

11 d.1, q.4-0054 8

d.1, q.4-0054 Caietanus etiam hic insinuat quod si in definitione sumatur "*"

12 d.1, q.4-0072 2

d.1, q.4-0072 in definitione sumitur pro ipso composito organisato organisatione

13 d.1, q.4-0149 9

d.1, q.4-0149 inquam, illative, nam mutuo se inferunt. Additur in definitione "ly

14 d.1, q.4-0158 8

d.1, q.4-0158 11 Sed nota 2 quod Aristoteles in definitione illa non solum *

15 d.1, q.4-0173 11

d.1, q.4-0173 convenire, sed quod disiunctim applicanda sint eo modo quo in definitione

16 d.2, q.1-0083 5

d.2, q.1-0083 3 Ut patet ex definitione animae. Est enim principium *

17 d.2, q.2-0021 5

d.2, q.2-0021 Patet, 1 ex prima definitione animae; haec autem forma

18 d.2, q.2-0025 5

d.2, q.2-0025 Item, 2, ex secunda definitione, nam operatio vitalis est

19 d.2, q.3-0115 1

d.2, q.3-0115 definitione rationis, quam, inquit, esse aspectum animi, "quo per se

20 d.2, q.6-0101 1

d.2, q.6-0101 definitione ad definitum, nam ratio animae sensitivae consistit in hoc

DEFINITIONEM

1 Prooemium-0697 7

Prooemium-0697 Tandem methodus quam hic ponit investigandi definitionem,

2 d.1-0016 1

d.1-0016 definitionem: "Anima est actus primus corporis physici organici potentia

3 d.1-0037 1

d.1-0037 definitionem: Anima est principium eorum quae dicta sunt, scilicet *

4 d.1-0050 8

d.1-0050 In reliqua parte capitis solum probat unam definitionem per

5 d.1, q.2-0196 4

d.1, q.2-0196 Item, Aristoteles colligit definitionem animae, sumptis *

6 d.1, q.4-0020 8

d.1, q.4-0020 habet essentiam, ita unam potest habere essentialem definitionem; ergo

7 d.1, q.4-0053 6

d.1, q.4-0053 Naturalium, 1, ubi ait hanc definitionem non explicare essentiam animae.

8 d.1, q.4-0099 9

d.1, q.4-0099 cap 5 Iandunum, q 3. Qui omnes asserunt definitionem esse

9 d.1, q.4-0143 5

d.1, q.4-0143 Unde errant qui arbitrantur definitionem hanc convenire *

10 d.1, q.4-0159 1

d.1, q.4-0159 definitionem animae in communi tribuit, sed etiam implicite admiscet

11 d.1, q.4-0210 8

d.1, q.4-0210 Ex quo praeterea infero non posse utramque definitionem

12 d.1, q.4-0268 5

d.1, q.4-0268 sensu procedit ad probandum definitionem, ut patet in tx 23, et ex

13 d.1, q.4-0271 2

d.1, q.4-0271 primam definitionem per secundam, nisi in quantum haec secunda est

14 d.1, q.4-0333 2

d.1, q.4-0333 Aristoteles definitionem unam demonstrationis per aliam a fine *

DEFINITIONES

1 Prooemium-0260 1

Prooemium-0260 definitiones sumptas ex communibus, ut ex usu rei vel fine remoto,

2 Prooemium-0262 5

Prooemium-0262 dari dicuntur. Physicae autem definitiones dicuntur quae explicant rei

3 d.1-0004 6

d.1-0004 ubi investigans animae substantiam duas definitiones illius praebet, et

4 d.1, q.2-0210 10

d.1, q.2-0210 dormientis. Et quod hoc sit notum non constat, quia definitiones debent

5 d.1, q.4-0004 3

d.1, q.4-0004 1 Duas definitiones animae ex Aristotele, supra, habuimus, de quibus

6 d.1, q.4-0161 2

d.1, q.4-0161 membrorum definitiones assignat. Quocirca illa particula "quo vivimus"

7 d.1, q.4-0211 8

d.1, q.4-0211 datam quidditativam esse, nam cum hae duae definitiones explicent has

8 d.1, q.4-0217 5

d.1, q.4-0217 differens. Quod si diversae definitiones sunt, et diversas rationes *

9 d.2-0005 2

d.2-0005 membrorum definitiones assignat. Idcirco antequam ad potentias *

10 d.2, q.6-0297 9

d.2, q.6-0297 animalibus; et scientia de anima sensitiva similiter. Unde definitiones *

DEFINITIONIBUS

1 d.2, q.6-0136 5

d.2, q.6-0136 omnibus, et patet ex definitionibus earum, quia anima rationalis est

DEFINITIONIS

1 d.1, q.1-0003 8

d.1, q.1-0003 1 Placuit in his quaestionibus singulas particulas definitionis animae

2 d.1, q.1-0199 9

d.1, q.1-0199 esse formam; et comparat illam scientiae. Modus item definitionis et

3 d.1, q.4-0023 5

d.1, q.4-0023 Posteriorum; ergo demonstratio unius definitionis per aliam non potest esse

4 d.1, q.4-0048 2

d.1, q.4-0048 huius definitionis, sed posita tantum est ad explicandum a posteriori

5 d.1, q.4-0147 4

d.1, q.4-0147 Unde genus istius definitionis, scilicet "principium quo" *

6 d.1, q.4-0263 10

d.1, q.4-0263 4, fol 107, f etiam 108, circa illam particulam definitionis: "Ex

7 d.1, q.4-0323 4

d.1, q.4-0323 ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad

8 d.1, q.4-0341 5

d.1, q.4-0341 ait quod debet causa definitionis reddi.

DEFINITUM

1 d.1, q.3-0208 11

d.1, q.3-0208 in actu; quod tamen per lumen fit. Nec est verum definitum poni in

2 d.2, q.3-1156 8

d.2, q.3-1156 potissima ratio est, quia hoc secundum est definitum de fide, neque

3 d.2, q.3-1158 1

d.2, q.3-1158 definitum, et fuit de ea re controversia magna in Ecclesia.

4 d.2, q.4-0446 4

d.2, q.4-0446 forma" existit, sicut definitum est, etc.

5 d.2, q.6-0101 3

d.2, q.6-0101 definitione ad definitum, nam ratio animae sensitivae consistit in hoc

DEFINITUR

1 Prooemium-0125 2

Prooemium-0125 anima definitur. Quae ratio probabilis est, et talis ordo non esset *

2 d.1, q.3-0204 6

d.1, q.3-0204 sicut potentia per actum optime definitur, ita etiam anima per suum

3 d.1, q.3-0256 4

d.1, q.3-0256 quae per aliud definitur et explicatur, relativa censenda est, nec vero

DEFINIUNTUR

1 d.1, q.3-0210 7

d.1, q.3-0210 inconueniens non est in his quae definiuntur per additum.

DEFINIVIT

1 Prooemium-0255 4

Prooemium-0255 demonstrationem per materiam definivit. Sensus ergo illius colligi debet ex more

2 d.1, q.3-0005 1

d.1, q.3-0005 definivit animam per ordinem ad corpus cuius est actus. Et in cap 2

DEFUIT

1 d.2, q.3-0553 7

d.2, q.3-0553 partem, quae est anima. Neque enim defuit homini providentia Dei

DEFUNCTOS

1 d.2, q.3-0657 1

d.2, q.3-0657 defunctos heroes in deorum numerum referebant. "Defunctis superest

DEFUNCTUS

1 d.2, q.3-0533 10

d.2, q.3-0533 lib 9, cap 15: "Si pietatem, inquit, animo coluisti defunctus

DEINDE

1 Prooemium-0080 1

Prooemium-0080 deinde dividit; postea illius proprietates quaerit; de corpore vero et

2 Prooemium-0396 7

Prooemium-0396 quam animalia caduca atque mortalia." Et deinde dicit: "Illi genus

3 Prooemium-0531 2

Prooemium-0531 antecellit; deinde Mathematicae, et aliae scientiae.

4 d.1, q.4-0104 10

d.1, q.4-0104 anima sit dicendum est quod sit actus, etc", et deinde: "Universaliter

5 d.1, q.4-0224 1

d.1, q.4-0224 deinde ad operandum.

6 d.1, q.4-0236 10

d.1, q.4-0236 sint actus materiae a qua substantantur in esse, et deinde ut sint principia

7 d.1, q.4-0277 9

d.1, q.4-0277 causa alterius; nos vero quia operationes cognoscimus, et deinde *

8 d.1, q.4-0287 3

d.1, q.4-0287 illuminandi, et deinde aliquid demonstraret, censeretur a posteriori

9 d.2, q.3-0296 7

d.2, q.3-0296 investigat quid sit de quidditate, et deinde ad accidentia revertitur,

10 d.2, q.3-0658 4

d.2, q.3-0658 vita, et dii deinde creantur." Quae verba sunt Phocylidis poetae.

DEITAS

1 d.1, q.1-0060 10

d.1, q.1-0060 ita sicut solus Deus est sua natura et sua deitas, ita solus ipse est sua

DEITATE

1 d.2, q.3-1126 1

d.2, q.3-1126 deitate, D Augustinus, De haeresibus, haer 86 contra

DELECTABILIA

1 d.2, q.3-0349 2

d.2, q.3-0349 ipsa delectabilia corporalia odio habere potest, neque ab obiecto ullo.

DELECTABILIORES

1 Prooemium-0497 1

Prooemium-0497 delectabiliores sunt, et, caeteris paribus, etiam quae certiores sunt; nam si

DELECTABILIS

1 Prooemium-0478 4

Prooemium-0478 honesta, utilis et delectabilis, sed non omnes aequaliter.

DELECTANT

1 Prooemium-0496 2

Prooemium-0496 magis delectant aliis, nam quae de rebus nobilioribus tractant *

DELECTANTUR

1 d.2, q.3-0510 7

d.2, q.3-0510 semper affliguntur nimium, immo plus multo delectantur.

DELECTAT

1 Prooemium-0499 7

Prooemium-0499 scientiam certam de infimis rebus, magis delectat sine dubio illa quae

DELECTATIO

1 d.2, q.3-0490 4

d.2, q.3-0490 ipsa virtus et delectatio illius; et sufficiens poena mali est turpitude

2 d.2, q.3-0509 5

d.2, q.3-0509 virtutis est maior quam delectatio; nec peccatores in operibus malis

DELECTATIONEM

1 Prooemium-0516 7

Prooemium-0516 summam habet honestatem, magnam et honestam delectationem summae

2 Prooemium-0526 6

Prooemium-0526 est maxime appetibilis, et propter delectationem summam quam affert.

3 Prooemium-0538 7

Prooemium-0538 dicemus. Et hinc etiam habet magnam delectationem.

4 d.2, q.3-0760 4

d.2, q.3-0760 12, ubi dicit delectationem spiritualem esse solius spiritus, carnalem

DELECTATUR

1 d.2, q.3-0348 2

d.2, q.3-0348 si delectatur, amat et perfertur; voluntas vero independens est, nam

2 d.2, q.3-0503 9

d.2, q.3-0503 neque poenae proprie, nam si quis in virtute delectatur, non est *

DELICIOSE

1 d.2, q.3-0476 2

d.2, q.3-0476 malos deliciose vivere usque ad mortem, bonos autem laboriose; ergo

DELICTORUM

1 d.2, q.4-0841 1

d.2, q.4-0841 delictorum mensuram; postea vero revocantur in corpora, et per varios

DELIQUERUNT

1 d.2, q.4-0839 2

d.2, q.4-0839 gravissime deliquerunt et factae sunt incurabiles in Tartarum includuntur

2 d.2, q.4-0840 4

d.2, q.4-0840 perpetuo; quae vero deliquerunt, sed curabiles sunt, purgantur iuxta

DELIRAMENTA

1 d.1, q.1-0079 3

d.1, q.1-0079 ideo innumera deliramenta finxerunt.

DELIRIUM

1 d.2, q.4-0101 4

d.2, q.4-0101 philosophia est merum delirium et error inintelligibilis.

DEMERITA

1 d.2, q.4-0897 2

d.2, q.4-0897 vel demerita; ergo iam fuerunt in corporibus; ergo nulla est anima

DEMERITORIUS

1 d.1, q.2-0132 7

d.1, q.2-0132 et ideo ille est meritorius vel demeritorius. Ratio est: Quia *

DEMERITUM

1 d.1, q.2-0036 4

d.1, q.2-0036 Item, meritum et demeritum in actu secundo consistit, propter

DEMIGRARE

1 d.2, q.3-0636 2

d.2, q.3-0636 sanctimoniamque demigrare." Idem De somno Scipionis, et oratione

DEMONSTRABILE

1 d.2, q.3-0915 9

d.2, q.3-0915 habere operationem propriam illo modo; sed hoc nec demonstrabile

DEMONSTRABILEM

1 d.2, q.3-1171 3

d.2, q.3-1171 animae esse demonstrabilem lumine naturali; et oppositum videtur mihi

2 d.2, q.3-1175 5

d.2, q.3-1175 non esse lumine naturae demonstrabilem.

3 d.2, q.3-1184 7

d.2, q.3-1184 Item, qui negat hanc veritatem esse demonstrabilem, etiam

4 d.2, q.3-1185 3

d.2, q.3-1185 negabit esse demonstrabilem Deum esse, nam certe ad hoc non sunt

DEMONSTRADUM

1 d.1, q.4-0345 3

d.1, q.4-0345 sufficiens ad demonstrandum omnes passiones earum. Tamen haec *

DEMONSTRANDAM

1 d.2, q.3-0451 8

d.2, q.3-0451 Et haec est sola via speculativa ad demonstrandam animae

2 d.2, q.3-0903 8

d.2, q.3-0903 Aristotele in prooemio esse unicum medium ad demonstrandam *

3 d.2, q.4-0106 2

d.2, q.4-0106 Ad demonstrandam hanc conclusionem oportet semel

DEMONSTRANDI

1 d.2, q.3-0547 5

d.2, q.3-0547 29 Alia via moralis demonstrandi hanc veritatem desumitur ex

DEMONSTRANT

1 d.2, q.2-0095 1

d.2, q.2-0095 demonstrant cognitionem. Quod si velimus fingere rem aliquam quae

DEMONSTRANTUR

1 Prooemium-0035 2

Prooemium-0035 ibi demonstrantur passiones illorum obiectorum, ita hic passiones *

2 d.2, q.3-0253 4

d.2, q.3-0253 Sed haec omnia demonstrantur magis discurrendo per actus *

DEMONSTRARE

1 d.2, q.3-0114 1

d.2, q.3-0114 demonstrare animae immortalitatem, inquit esse incipiendum a *

2 d.2, q.3-1179 5

d.2, q.3-1179 apparet asserere illas non demonstrare hanc veritatem; maxime quia haec

3 d.2, q.4-0255 5

d.2, q.4-0255 Sed dicendum rationes factas demonstrare quod anima intellectiva ut

DEMONSTRARET

1 d.1, q.4-0287 5

d.1, q.4-0287 illuminandi, et deinde aliquid demonstraret, censeretur a posteriori

2 d.1, q.4-0288 5

d.1, q.4-0288 procedere. Et similiter qui demonstraret hominem esse intellectivum,

DEMONSTRARI

1 Prooemium-0574 9

Prooemium-0574 proprietates dictas per motum physicum de Deo glorioso demonstrari

2 d.1, q.4-0022 7

d.1, q.4-0022 Ultimo, quod quid est non potest demonstrari: 2 *

3 d.1, q.4-0292 7

d.1, q.4-0292 2 arguitur: Quidditas essentialium non potest demonstrari

4 d.1, q.4-0338 1

d.1, q.4-0338 demonstrari, non tamen quantum ad hoc quod demonstratio sit a

5 d.2, q.3-0090 4

d.2, q.3-0090 Haec non potest demonstrari a priori a nobis, quia non *

DEMONSTRAT

1 d.1, q.4-0270 7

d.1, q.4-0270 Unde sic formo argumentum: Aristoteles non demonstrat

2 d.1, q.4-0334 1

d.1, q.4-0334 demonstrat, et censetur processus a priori.

3 d.2, q.3-0386 9

d.2, q.3-0386 est immortale. Et hoc etiam ratio naturalis evidenter demonstrat.

4 d.2, q.3-0387 3

d.2, q.3-0387 Hanc conclusionem demonstrat D Thomas, 1 p, q 75, a 6, ex

5 d.2, q.4-0303 4

d.2, q.4-0303 dixerat. In 2 demonstrat late, ubi ad finem sic concludit dicens:

DEMONSTRATA

1 Prooemium-0570 10

Prooemium-0570 Quapropter si ego in Physicis haec de primo motore demonstrata

DEMONSTRATAE

1 Prooemium-0553 1

Prooemium-0553 demonstratae ibi de primo motore non excedunt proprietates demonstratas

DEMONSTRATAS

1 Prooemium-0553 9

Prooemium-0553 demonstratae ibi de primo motore non excedunt proprietates demonstratas

DEMONSTRATIO

1 d.1, q.4-0023 3

d.1, q.4-0023 Posteriorum; ergo demonstratio unius definitionis per aliam non potest esse

2 d.1, q.4-0273 2

d.1, q.4-0273 procedit demonstratio ex experientia et quoad nos tantum. Patet *

3 d.1, q.4-0282 8

d.1, q.4-0282 Quod confirmatur, quia si haec non est demonstratio

4 d.1, q.4-0326 3

d.1, q.4-0326 2 Est demonstratio per causam finalem: ergo est a priori.

5 d.1, q.4-0338 8

d.1, q.4-0338 demonstrari, non tamen quantum ad hoc quod demonstratio sit a

6 d.1, q.4-0368 6

d.1, q.4-0368 operationem; et ita quoad nos demonstratio erit per causam, non tamen

7 d.1, q.4-0384 10

d.1, q.4-0384 ut cadat sub intentione agentis habet illam. Et tunc demonstratio *

8 d.1, q.4-0391 1

d.1, q.4-0391 demonstratio a priori ex fine. Et hoc probat secundum argumentum cum

9 d.1, q.4-0394 1

d.1, q.4-0394 demonstratio a priori; tamen ordo ad operationem non est finis animae

10 d.1, q.4-0395 8

d.1, q.4-0395 secundum se, sed quoad nos; et ideo demonstratio procedens ex tali

11 d.2, q.2-0097 7

d.2, q.2-0097 reperiantur in brutis; est ergo evidens demonstratio a posteriori illa

12 d.2, q.2-0099 1

d.2, q.2-0099 demonstratio a posteriori, nulla est in Physica.

13 d.2, q.3-0208 11

d.2, q.3-0208 Aristotelis efficax est. Quod si per se sola non est demonstratio, cum

14 d.2, q.3-0381 9

d.2, q.3-0381 altera earum sola forte non convincat intellectum ut demonstratio,

15 d.2, q.4-0154 3

d.2, q.4-0154 2 Secunda demonstratio a posteriori est, quia

DEMONSTRATIONE

1 Prooemium-0579 1

Prooemium-0579 demonstratione.

2 d.1, q.4-0353 10

d.1, q.4-0353 censetur perfecte cognita rei essentia. Unde in hac una demonstratione

3 d.2, q.4-0318 7

d.2, q.4-0318 esse actum et formam. In qua demonstratione, ut procesus sit verus,

DEMONSTRATIONEM

1 Prooemium-0255 1

Prooemium-0255 demonstrationem per materiam definivit. Sensus ergo illius colligi debet ex more

2 d.1, q.4-0319 9

d.1, q.4-0319 18 Sed contra hanc conclusionem tenent multi putantes demonstrationem

3 d.1, q.4-0354 3

d.1, q.4-0354 videtur Aristoteles demonstrationem ab effectu et a causa *

4 d.1, q.4-0357 4

d.1, q.4-0357 negari non debet demonstrationem in se simpliciter esse a posteriori,

5 d.2, q.3-0383 1

d.2, q.3-0383 demonstrationem desumptam ex proprietatibus et actibus intellectus et

6 d.2, q.3-0727 1

d.2, q.3-0727 demonstrationem, vel quia nihil potuit dicere de statu animae separatae, ideo *

DEMONSTRATIONES

1 d.1, q.4-0329 7

d.1, q.4-0329 prima causarum, ex qua sumuntur optime demonstrationes in *

2 d.2, q.2-0080 3

d.2, q.2-0080 sumuntur et demonstrationes sunt. Bruta enim rationem non habent, aut

DEMONSTRATIONIS

1 d.1, q.4-0333 4

d.1, q.4-0333 Aristoteles definitionem unam demonstrationis per aliam a fine *

2 d.2, q.3-0916 8

d.2, q.3-0916 est, nec forte verum. Igitur verum medium demonstrationis est illud

DEMONSTRATIVA

1 d.2, q.3-0397 9

d.2, q.3-0397 Ratio quidem est metaphysica satis, et acuta, et demonstrativa;

2 d.2, q.3-0565 1

d.2, q.3-0565 demonstrativa.

3 d.2, q.5-0130 1

d.2, q.5-0130 demonstrativa. Propter quam Augustinus, lib 83 Quaestionum, q 80, t 4,

DEMONSTRATIVUM

1 Prooemium-0573 1

Prooemium-0573 demonstrativum ad primum motorem ut sic esse philosophis impositum et

DEMONSTRATUR

1 d.1, q.1-0152 2

d.1, q.1-0152 Aliter demonstratur conclusio, nam anima est quo vivens

2 d.1, q.4-0259 1

d.1, q.4-0259 demonstratur recte per secundam, non tamen in se neque a priori.

3 d.1, q.4-0265 4

d.1, q.4-0265 17 Quibus suppositis, demonstratur, 1, conclusio ex

4 d.1, q.4-0325 1

d.1, q.4-0325 demonstratur per aliam a priori.

DEMONSTRAVERIT

1 d.2, q.4-0957 6

d.2, q.4-0957 dependentia a materia, cum aperte demonstraverit illam esse *

DEMONSTRATIVUM

1 d.2, q.3-0439 4

d.2, q.3-0439 Et simili ratione demonstravimus cum Aristotele, 1 *

DEMONSTREMUS

1 d.2, q.3-0118 8

d.2, q.3-0118 Pendet igitur probatio conclusionis ex hoc quod demonstremus

DEMONSTRETUR

1 d.1, q.4-0003 4

d.1, q.4-0003 una per aliam demonstratur.

DENIQUE

1 Prooemium-0025 5

Prooemium-0025 libris De Caelo; est denique disputatum de ente generabili, quae *

2 Prooemium-0451 1

Prooemium-0451 denique difficillimam. In quibus verbis auctores mysteria magna

DENSITATE

1 d.1, q.3-0116 6

d.1, q.3-0116 quibus differunt, nempe in figura, densitate, calore, etc. Secundum,

DENSITATEM

1 d.1, q.3-0110 3

d.1, q.3-0110 vel minorem densitatem. Forte stellae partes propriae caeli non sunt,

DENTES

1 d.2, q.3-0068 7

d.2, q.3-0068 nihil." Et Eccle 21: "Dentes eius, dentes leonis interficientes animam

DENUDARI

1 d.2, q.3-0154 4

d.2, q.3-0154 secundum esse reale denudari ab omni natura recepti, nulla ratione

DENUDATUM

1 d.2, q.3-0125 1

d.2, q.3-0125 denudatum a natura recepti; ergo intelligens omnia corpora debet esse

2 d.2, q.3-0126 1

d.2, q.3-0126 denudatum a naturis omnium illorum; ergo non potest esse aliquid

3 d.2, q.3-0135 6

d.2, q.3-0135 spirituales, quia recipiens debet esse denudatum a natura recepti, et

4 d.2, q.3-0145 8

d.2, q.3-0145 semper prohibeat extraneum, neque recipiens sit semper denudatum

5 d.2, q.3-0147 7

d.2, q.3-0147 2 arguitur, nam recipiens debet esse denudatum ab eo quod

6 d.2, q.3-0151 8

d.2, q.3-0151 intentionaliter recipit illud, satis est quod sit denudatum ab illo in esse

7 d.2, q.3-0162 1

d.2, q.3-0162 denudatum a natura recepti", quae in praesenti habet hunc sensum: Quod

DENUDATUR

1 d.2, q.3-0148 11

d.2, q.3-0148 recipit, eo modo quo illud recipit. Unde si realiter recipit, denudatur

DENUDATUS

1 d.2, q.3-0168 8

d.2, q.3-0168 inductione patet. Nam tactus, quia non est denudatus a primis qualitibus

DEO

1 d.2, q.3-0628 9

d.2, q.3-0628 resurrectione carnis, in principio. Tenuit Apuleius, lib De deo Socratis, et

2 d.2, q.4-0986 4

d.2, q.4-0986 est ingeneratus a deo." Et lib De universitate: "Animus est rationis

3 d.2, q.5-0049 7

d.2, q.5-0049 spiritum, quam dicebant esse a malo deo; alteram spiritualem a bono

4 d.2, q.5-0050 1

d.2, q.5-0050 deo. Quam sententiam, quantum ad pluralitatem animarum, seclusa

DEORSUM

1 d.2, q.4-0778 9

d.2, q.4-0778 naturam suam, sicut lapidi per se convenit esse deorsum; tamen

DEORUM

1 d.2, q.3-0529 2

d.2, q.3-0529 concilio deorum; qui autem se integros castosque servarunt, quibusque

2 d.2, q.3-0531 3

d.2, q.3-0531 vitam imitati deorum, iis ad illos, a quibus sunt profecti, facilis

3 d.2, q.3-0635 9

d.2, q.3-0635 aeternae videntur [...] et ex hominum vita ad deorum religionem *

4 d.2, q.3-0657 4

d.2, q.3-0657 defunctos heroas in deorum numerum referebant. "Defunctis superest

5 d.2, q.5-0051 2

d.2, q.5-0051 distinctione deorum, quae ineptissima est, sequitur Didymus, lib

DEPENDEANT

1 d.2, q.3-0771 7

d.2, q.3-0771 Ratio est, quia licet multae operationes dependeant, si tamen

DEPENDEAT

1 d.2, q.4-0223 4

d.2, q.4-0223 illius, licet non dependeat in actuali existentia.

DEPENDENS

1 d.2, q.3-0960 3

d.2, q.3-0960 phantasiae, et dependens ab illa eo modo quo alii affectus animae, nempe

2 d.2, q.4-0708 10

d.2, q.4-0708 est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se

3 d.2, q.6-0055 7

d.2, q.6-0055 quia esse rationale hominis est intrinsece dependens a sensitivo et

DEPENDENT

1 d.1, q.1-0023 8

d.1, q.1-0023 3 Ista ergo quaestiones inter se non dependent; et ideo ad solutiones

DEPENDENTEM

1 d.2, q.3-1147 8

d.2, q.3-1147 immortalitatem a se, et non datam nec dependentem ab alio; quomodo etiam

DEPENDENTER

1 d.2, q.4-0535 3

d.2, q.4-0535 inhaerenter et dependenter in esse; quocirca subiectum semper habet *

DEPENDENTES

1 d.2, q.3-0775 6

d.2, q.3-0775 Si autem operationes omnes sunt dependentes a materia, ostendunt

2 d.2, q.4-0243 6

d.2, q.4-0243 dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter

DEPENDENTIA

1 Prooemium-0215 5

Prooemium-0215 materialium, et intelligens cum dependentia a sensibus.

2 Prooemium-0292 1

Prooemium-0292 dependentia a corpore, ut infra dicitur; ergo.

3 d.2, q.3-0450 1

d.2, q.3-0450 dependentia a materia; ergo nec principium corruptionis.

4 d.2, q.3-0769 5

d.2, q.3-0769 independentia animae, et ex dependentia plurium operationum non colligitur

5 d.2, q.3-0770 1

d.2, q.3-0770 dependentia animae.

6 d.2, q.3-0941 3

d.2, q.3-0941 secundum intelligitur dependentia a phantasia.

7 d.2, q.3-0957 2

d.2, q.3-0957 improprissima dependentia, sed de duobus primis. Et vult quod si

8 d.2, q.4-0785 4

d.2, q.4-0785 uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim

9 d.2, q.4-0957 1

d.2, q.4-0957 dependentia a materia, cum aperte demonstraverit illam esse *

DEPENDENTIAM

1 Prooemium-0184 8

Prooemium-0184 est et fit absque instrumento corporeo, tamen dependentiam aliquam

2 d.1, q.3-0238 13

d.1, q.3-0238 sunt; qui ordo non est relatio, quia non ponit in tali re dependentiam

3 d.2, q.3-0058 8

d.2, q.3-0058 4 Intellectus in operibus suis habet maximam dependentiam

4 d.2, q.3-0766 1

d.2, q.3-0766 dependentiam habet a corpore, ut a subiecto, nec forma illam habebit; si

5 d.2, q.3-0767 5

d.2, q.3-0767 autem omnis operatio habet dependentiam, habebit et forma. Ubi nota

6 d.2, q.4-0284 8

d.2, q.4-0284 Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a

7 d.2, q.4-0786 8

d.2, q.4-0786 pereunt. Unde si Deus supernaturaliter suppleat illam dependentiam,

DEPENDERE

1 d.2, q.3-0776 4

d.2, q.3-0776 manifeste formam etiam dependere in esse.

2 d.2, q.3-0836 2

d.2, q.3-0836 potest dependere a corpore: Uno modo tamquam a subiecto et

3 d.2, q.3-0944 2

d.2, q.3-0944 potest dependere ab aliqua materiali potentia:

4 d.2, q.3-1083 11

d.2, q.3-1083 materiae; ergo non est de fide ex natura sua non dependere a materia.

DEPOSITO

1 d.2, q.3-0606 3

d.2, q.3-0606 pythagorico: "Si deposito, inquit, corpore in liberum ascenderis aetherem

DEPURATAE

1 d.2, q.3-0200 5

d.2, q.3-0200 cognoscendum indigent quod sint depuratae a natura suorum *

DEPUTARI

1 d.2, q.4-0359 8

d.2, q.4-0359 intellectus, qui est potentia animae, non potest deputari alicui parti

DERELINQUES

1 d.2, q.3-1050 6

d.2, q.3-1050 in infernum." Ps 15: "Non derelinques animam meam in inferno."

DESCENDENDO

1 Prooemium-0509 9

Prooemium-0509 28 Ex his ad comparationem ab Aristotele factam descendendo,

2 Prooemium-0625 5

Prooemium-0625 32 Tamen in particulari descendendo invenitur haec scientia ad alias

3 d.2, q.3-0374 8

d.2, q.3-0374 naturae ordo, ut a superioribus ad inferiora descendendo, et ab *

4 d.2, q.6-0191 4

d.2, q.6-0191 intra eundem gradum, descendendo ad particulares species, vel *

DESCENDIT

1 d.1, q.4-0344 3

d.1, q.4-0344 haec vero descendit usque ad particulares animas, et dat medium *

DESCRIPTIVA

1 d.1, q.4-0188 8

d.1, q.4-0188 Et confirmatur, Nam haec definitio non est descriptiva.

2 d.1, q.4-0256 6

d.1, q.4-0256 statim dicemus, simpliciter tamen est descriptiva. Datur enim per

DESERVIANT

1 d.2, q.3-0467 6

d.2, q.3-0467 postulat, ut omnia inferiora superiori deserviant, et quod omnes *

DESERVIAT

1 d.2, q.4-0724 3

d.2, q.4-0724 aliquo modo deserviat intellectioni.

DESERVIT

1 Prooemium-0611 6

Prooemium-0611 obiecto illius, et ideo generaliter deservit ad omnes scientias, nam docet *

2 d.2, q.4-0712 8

d.2, q.4-0712 sunt ridere, loqui, etc, et ad has deservit corpus ut proprium *

DESERVIUNT

1 d.2, q.1-0124 1

d.2, q.1-0124 deserviunt animali ad corporis conservationem, ad sumptionem alimenti,

2 d.2, q.5-0166 5

d.2, q.5-0166 ordinati, et sibi invicem deserviunt, et pertinent ad complementum

DESIDERAT

1 d.2, q.3-0559 3

d.2, q.3-0559 Naturaliter enim desiderat homo perpetuitatem, et omnia opera quae ad

DESIDERIO

1 d.2, q.3-0558 6

d.2, q.3-0558 30 Alia via sumitur ex desiderio naturali hominis. *

DESIDERIUM

1 d.2, q.3-0560 6

d.2, q.3-0560 illam conducunt vehementer amat. Quod desiderium est maxime *

DESINAT

1 d.2, q.3-0595 4

d.2, q.3-0595 non quia esse desinat, sed quia non fruitur bonis immortalitatis, sed

DESINERE

1 d.2, q.3-0406 2

d.2, q.3-0406 dicuntur desinere esse ex consequenti, seu per accidens.

2 d.2, q.4-0996 2

d.2, q.4-0996 novo desinere esse; si ergo ponit animam immortalem, quomodo *

DESINIT

1 d.2, q.3-0404 1

d.2, q.3-0404 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,

2 d.2, q.4-0019 1

d.2, q.4-0019 desinit esse forma subiecti, nec potuit accipere unum nisi relinquendo

3 d.2, q.4-0640 10

d.2, q.4-0640 quod separatur a subiecto et fit per se subsistens, desinit informare

4 d.2, q.4-0756 4

d.2, q.4-0756 in corruptione hominis desinit substantia esse in substantia; nulla tamen

5 d.2, q.4-0757 2

d.2, q.4-0757 substantia desinit esse.

DESINUNT

1 d.2, q.3-0410 9

d.2, q.3-0410 potest in se substentari. Et isto modo esse desinunt omnes formae

DESITUDINEM

1 d.2, q.3-0404 3

d.2, q.3-0404 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,

DESTINATA

1 d.2, q.4-0891 9

d.2, q.4-0891 istorum locorum, nam secundum fidem haec loca sunt destinata ad *

DESTITUATUR

1 d.1, q.1-0030 6

d.1, q.1-0030 quod si prorsus hac vi destituatur iam mortuum censetur. Et ideo

DESTITUTOS

1 d.2, q.3-0684 7

d.2, q.3-0684 Chrysostomus, supra, insanos vocat et mente destitutos eos qui de hac

DESTRUCTIONE

1 d.2, q.3-0741 3

d.2, q.3-0741 arguat a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Non

DESTRUCTIONEM

1 d.2, q.3-0741 6

d.2, q.3-0741 arguat a destructione antecedentis ad destructionem consequentis. Non

DESTRUCTO

1 d.1, q.3-0240 5

d.1, q.3-0240 corrupto corpore, et potentia destructo obiecto, et scientia non existente

2 d.2, q.4-0333 4

d.2, q.4-0333 corpore et manere destructo corpore.

3 d.2, q.4-0562 7

d.2, q.4-0562 est, data distinctione supposita; tamen illo destructo fundamento, ruit

DESTRUENDAM

1 Prooemium-0607 4

Prooemium-0607 tum ponit ad destruendam infidelitatem gentilium, et pravos mores

2 d.2, q.3-1102 8

d.2, q.3-1102 quasi dicat nullam esse potentiam naturalem ad destruendam animam.

DESTRUI

1 d.2, q.4-0741 6

d.2, q.4-0741 ergo manente anima, non potest destrui unio. Probo antecedens, quia

DESTRUIT

1 d.1, q.4-0019 4

d.1, q.4-0019 Tandem, una definitio destruit aliam, nam una res, sicut unam

DESUMI

1 Prooemium-0638 1

Prooemium-0638 desumi debent. Unde Aristoteles, 1 Ethicorum, cap 13, et 1 *

2 d.2, q.3-0687 6

d.2, q.3-0687 35 Et ratio pro conclusione desumi potest ex dictis, nam

3 d.2, q.5-0073 5

d.2, q.5-0073 Et simile argumentum potest desumi ex illo Gen 2: "Et *

DESUMIT

1 d.2, q.6-0051 4

d.2, q.6-0051 ab illo effectu desumit unicam formalem rationem comprehendentem

DESUMITUR

1 d.2, q.3-0547 8

d.2, q.3-0547 29 Alia via moralis demonstrandi hanc veritatem desumitur ex

2 d.2, q.3-0566 4

d.2, q.3-0566 31 Alia via desumitur ex dignitate hominis in universo.

3 d.2, q.3-0573 4

d.2, q.3-0573 32 Ultima via desumitur, quia immortalitas animae et eius cognitio

4 d.2, q.5-0070 2

d.2, q.5-0070 quibus desumitur tale argumentum, quod in compositione hominis *

DESUMPTAM

1 d.2, q.3-0383 2

d.2, q.3-0383 demonstrationem desumptam ex proprietatibus et actibus intellectus et

DESUMPTUM

1 d.1, q.1-0046 4

d.1, q.1-0046 vita vel vivere desumptum est ab operatione, nam illud dicitur habere

2 d.1, q.1-0048 2

d.1, q.1-0048 sit desumptum, tamen nomen impositum est ad substantiam viventis

DET

1 d.2, q.4-0685 8

d.2, q.4-0685 illius, ut impossibile est quod forma leonis det formaliter esse equi, aut

2 d.2, q.4-0686 3

d.2, q.4-0686 quod albedo det formaliter esse calidum, quia non sunt formae *

3 d.2, q.4-0720 4

d.2, q.4-0720 negatur quod non det illi esse rationale, nam homo essentialiter est

4 d.2, q.6-0065 10

d.2, q.6-0065 eminenter calor; hoc autem non sufficit ut forma eminenter det esse

5 d.2, q.6-0069 5

d.2, q.6-0069 efficientis non sufficit ut det formaliter esse, tamen continere eminenter

DETERIOREM

1 d.2, q.1-0185 8

d.2, q.1-0185 paterfamilias prudens qui cibum optimum dat filiis, deteriozem servis, *

DETERMINABILEM

1 d.2, q.3-0142 7

d.2, q.3-0142 intelligere omnia corpora, etiam assereret esse determinabilem per

DETERMINABILIS

1 d.2, q.3-0138 2

d.2, q.3-0138 est determinabilis per species omnium rerum; potentia autem corporea

2 d.2, q.3-0139 4

d.2, q.3-0139 non est ita determinabilis. Quod saepe respondet Caietanus. Sed

DETERMINARE

1 Prooemium-0438 6

Prooemium-0438 separabilia Philosophiae primae, inquit, est determinare. Unde 12

DETERMINAT

1 d.1, q.4-0107 8

d.1, q.4-0107 figurae in communi, ita, etc. Unde hic determinat quaestionem quam in

DETERMINATA

1 d.2, q.1-0226 10

d.2, q.1-0226 dominio, sed quia virtus naturalis ad hanc operationem est determinata.

DETERMINATAM

1 d.2, q.1-0098 8

d.2, q.1-0098 terminum augmenti; habent etiam certam figuram, et determinatam vitae

DETERMINATUM

1 Prooemium-0076 9

Prooemium-0076 "Quantum autem de anima secundum se ipsam prius determinatum

2 d.2, q.1-0097 7

d.2, q.1-0097 differunt. Et hinc est quod habent determinatum tempus, et certum *

DETRUSI

1 d.2, q.4-0857 5

d.2, q.4-0857 qui in poenam peccati detrusi sunt in corpora. Tandem Averroes,

DETUR

1 Prooemium-0588 4

Prooemium-0588 immo si comparationi detur locus, non video quomodo totum possit a

2 d.1, q.4-0108 4

d.1, q.4-0108 prooemio proposuerat: an detur una animae communis ratio.

3 d.2, q.3-0371 9

d.2, q.3-0371 ipsius naturae postulat, ut inter haec duo extrema detur quaedam forma

DEUM

1 d.1, q.1-0105 11

d.1, q.1-0105 quod Thales dixit animam esse diis plenam. Putarunt enim isti deum

2 d.2, q.3-0660 7

d.2, q.3-0660 Alii animam a corpore separatam "manem deum" nuncupabant.

DEUS

1 d.2, q.3-0607 3

d.2, q.3-0607 eris immortalis deus non ultra mortalis." Refert Caelius Rhodiginus, lib

DEVENIAMUS

1 Prooemium-0705 5

Prooemium-0705 35 Quare ad rem deveniamus. Adverto solum quod in hac scientia

2 d.2-0006 1

d.2-0006 deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De

DEVENIMUS

1 d.1, q.2-0253 6

d.1, q.2-0253 contrahibilis, quia in latitudine illius devenimus ad formas habentes illas *

DEVIA

1 d.2, q.3-0805 6

d.2, q.3-0805 41 Citavimus etiam in prooemio devia loca Aristotelis in quibus *

DEVIARE

1 d.2, q.3-0464 10

d.2, q.3-0464 secundum leges luminis naturalis vivere; et ab hac lege deviare, et contra

DEVIVM

1 d.2, q.3-0528 6

d.2, q.3-0528 totos libidinibus tradiderunt [...] iis devivm [...] iter est seclusum a *

DIALECTICA

1 Prooemium-0269 8

Prooemium-0269 differentia, quia constituens. Et haec definitio dicitur dialectica vel *

DIALECTICAS

1 Prooemium-0256 8

Prooemium-0256 quodam Aristotelis, qui rationes probabiles et communes dialecticas

2 Prooemium-0261 1

Prooemium-0261 dialecticas vocat quae, quia per rationes communes dantur, per formam

DIALECTICI

1 Prooemium-0248 7

Prooemium-0248 ponit inter modum definiendi physici et dialectici, nam dialecticus,

DIALECTICUM

1 Prooemium-0253 8

Prooemium-0253 corpore et anima rationali. Nec etiam intelligit dialecticum numquam

DIALECTICUS

1 Prooemium-0229 6

Prooemium-0229 13 Explicatur Aristotelis doctrina, quod dialecticus definit per *

2 Prooemium-0248 9

Prooemium-0248 ponit inter modum definiendi physici et dialectici, nam dialecticus,

DIAPHANI

1 d.1, q.3-0207 12

d.1, q.3-0207 quales esse dicimur, et infra, tx 73, definit lumen esse actum diaphani

2 d.2, q.3-0188 1

d.2, q.3-0188 diaphani illuminati, et hoc non impedit perfectam cognitionem aliorum

DICAM

1 d.1, q.4-0030 10

d.1, q.4-0030 utrumque definiri potest, sed non eodem modo, ut statim dicam.

2 d.2, q.4-0115 3

d.2, q.4-0115 ut sic dicam, illud vacuum quod erat in potentialitate materiae.

DICAS

1 d.2, q.1-0018 10

d.2, q.1-0018 nec esse principium actionis tendentis ad quantitatem. Si forte dicas

DICAT

1 Prooemium-0154 7

Prooemium-0154 sensu et sensatu, cap de odore, dicat illud esse Theophrasti. *

2 Prooemium-0567 9

Prooemium-0567 Adde quod licet esse motorem non magnam perfectionem dicat,

3 d.1, q.1-0192 3

d.1, q.1-0192 informare. Quasi dicat: Et ideo in sequenti capite hoc erit probandum;

4 d.1, q.3-0002 3

d.1, q.3-0002 Utrum anima dicat essentialem ordinem ad corpus organicum.

5 d.1, q.3-0024 4

d.1, q.3-0024 comprehenditur, quomodo accidens dicat essentialem ordinem ad *

6 d.1, q.3-0212 6

d.1, q.3-0212 10 Sed quaeres, an anima dicat ordinem ad corpus organicum, ut

7 d.2, q.2-0100 3

d.2, q.2-0100 Item, quis dicat puerum ante usum rationis non sentire *

8 d.2, q.3-0030 11

d.2, q.3-0030 Platonis, licet D Thomas, 1 p, q 75, a 3, dicat secundum Platonem

9 d.2, q.3-0455 7

d.2, q.3-0455 animae. Quamvis de hoc ipse Augustinus dicat, lib 1 Retractationum,

10 d.2, q.3-0593 7

d.2, q.3-0593 quidquam, nec bono etiam fruitur." Quasi dicat quod si perseveraverit

11 d.2, q.3-1098 3

d.2, q.3-1098 eorum"; quasi dicat quod etiam in lumine naturali errarunt propter

12 d.2, q.3-1102 2

d.2, q.3-1102 quasi dicat nullam esse potentiam naturalem ad destruendam animam.

13 d.2, q.4-0701 9

d.2, q.4-0701 non est abstractior neque perfectior anima, quidquid Ferrariensis dicat,

DICATUR

1 Prooemium-0267 2

Prooemium-0267 differentiam dicatur definitio per formam, quia tam genus quam differentia

2 d.2, q.3-0009 6

d.2, q.3-0009 2 Ratio qua una anima dicatur materialis. Ad cuius evidentiam

DICEBANT

1 d.2, q.4-0931 7

d.2, q.4-0931 seu partem substantiae Dei, unde non dicebant animam produci, sed

2 d.2, q.5-0049 3

d.2, q.5-0049 spiritum, quam dicebant esse a malo deo; alteram spiritualem a bono

DICEBAT

1 d.1, q.1-0090 1

d.1, q.1-0090 dicebat esse immortalem, quia assimilatur immortalibus caelis. Alii,

2 d.2, q.3-0669 1

d.2, q.3-0669 dicebat, arbitrari, o mihi carissimi filii, me, cum a vobis discessero,

3 d.2, q.3-0991 4

d.2, q.3-0991 reprehendit Solonem qui dicebat beatitudinem veram superesse homini

DICEMUS

1 Prooemium-0538 1

Prooemium-0538 dicemus. Et hinc etiam habet magnam delectationem.

2 Prooemium-0540 1

Prooemium-0540 dicemus.

3 d.1, q.1-0018 2

d.1, q.1-0018 forma, dicemus enim de his suo loco, sed in communi quaerimus

4 d.1, q.4-0256 2

d.1, q.4-0256 statim dicemus, simpliciter tamen est descriptiva. Datur enim per

5 d.2, q.2-0106 2

d.2, q.2-0106 infra dicemus.

6 d.2, q.2-0139 9

d.2, q.2-0139 ut duo gradus, ut infra latius, q 6, dicemus.

DICENDI

1 Prooemium-0082 5

Prooemium-0082 ubi se offerebat occasio dicendi de organo motus illud remittit ad lib De

DICENDIS

1 Prooemium-0133 4

Prooemium-0133 supra et infra dicendis, eo vel maxime quod ad cognoscendam *

2 d.1, q.1-0201 7

d.1, q.1-0201 Ad argumenta in principio posita ex dicendis constabit

DICENDORUM

1 Prooemium-0690 4

Prooemium-0690 quae de ordine dicendorum proponit, quae expositione non indigent.

DICENDUM

1 Prooemium-0227 5

Prooemium-0227 finem. Tamen iudico absolute dicendum esse considerationem animae

2 d.1, q.3-0245 4

d.1, q.3-0245 12 Sic ergo dicendum est de anima quod ex natura sua ordinatur ad

3 d.1, q.4-0104 3

d.1, q.4-0104 anima sit dicendum est quod sit actus, etc", et deinde: "Universaliter

4 d.2, q.3-0160 7

d.2, q.3-0160 9 Explicatur locus quidam Aristotelis. Sed dicendum quod haec ratio

5 d.2, q.3-0619 4

d.2, q.3-0619 plerumque. Potius igitur dicendum est illam immortalitatem eius *

6 d.2, q.3-0641 8

d.2, q.3-0641 informare corpus, de quo quaestione sequenti est dicendum, tamen omnes

7 d.2, q.3-0831 7

d.2, q.3-0831 Haec ratio convincit Caietanum 1 ad dicendum secundum *

8 d.2, q.3-1017 4

d.2, q.3-1017 nostrae, de quo dicendum est latius in quaestione sequenti. Pro

9 d.2, q.4-0255 2

d.2, q.4-0255 Sed dicendum rationes factas demonstrare quod anima intellectiva ut

10 d.2, q.6-0181 10

d.2, q.6-0181 habent se sicut superius et inferius. Eodem igitur modo dicendum est de

11 d.2, q.6-0192 8

d.2, q.6-0192 ascendendo ad superiorem gradum. Et idem censeo dicendum de ipsis *

12 d.2, q.6-0210 8

d.2, q.6-0210 dictum est de anima sensitiva respectu vegetativae dicendum est de *

DICENS

1 d.1, q.3-0258 11

d.1, q.3-0258 Scotus, supra; et Apollinaris, hic, tx 6, et q 3, dicens posse animam

2 d.2, q.3-0647 8

d.2, q.3-0647 Epicharmus poeta, ut supra retuli. Idem Lucretius dicens:

3 d.2, q.3-0798 9

d.2, q.3-0798 ostendit animas aliorum viventium educi de potentia materiae, dicens:

4 d.2, q.4-0303 11

d.2, q.4-0303 dixerat. In 2 demonstrat late, ubi ad finem sic concludit dicens:

DICENTES

1 Prooemium-0321 3

Prooemium-0321 Falluntur etiam dicentes potentiam materialem animae pertinere

DICENTIUM

1 d.1, q.1-0096 3

d.1, q.1-0096 ortum error dicentium animam esse de natura divina, ut D Thomas,

DICERE

1 Prooemium-0173 7

Prooemium-0173 De partibus animalium, cap 1, videtur dicere quod anima rationalis

2 d.1, q.3-0175 10

d.1, q.3-0175 9 Sed forte dices quod neutro modo potest anima dicere ordinem

3 d.1, q.3-0178 4

d.1, q.3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in

4 d.2-0006 6

d.2-0006 deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De

5 d.2, q.3-0448 6

d.2, q.3-0448 esse corruptio. Quod est aliter dicere: Materia et compositio illius est

6 d.2, q.3-0727 6

d.2, q.3-0727 demonstrationem, vel quia nihil potuit dicere de statu animae separatae, ideo *

7 d.2, q.3-0867 6

d.2, q.3-0867 ergo cognovit esse immortalem, nam dicere eum cognovisse animam

8 d.2, q.3-0933 1

d.2, q.3-0933 dicere quod anima potest intelligere sine phantasia, est dicere quod

9 d.2, q.3-0933 9

d.2, q.3-0933 dicere quod anima potest intelligere sine phantasia, est dicere quod

10 d.2, q.3-1059 12

d.2, q.3-1059 corruptibilia sunt, et tamen in aeternum durabunt. Sic igitur posset quis dicere

11 d.2, q.4-0484 7

d.2, q.4-0484 materialem. Et eadem ratione non potest dicere secundum. Et praeterea,

12 d.2, q.4-0852 13

d.2, q.4-0852 Genesis ad litteram, cap 24, et lib 10, cap 7, videtur id dicere

13 d.2, q.6-0079 3

d.2, q.6-0079 Implicat ergo dicere formam tantum esse eminenter talem, et tamen

DICERENT

1 Prooemium-0398 9

Prooemium-0398 reprehendens antiquos quod, cum caelos animalia vocarent, illa dicerent

DICERET

1 d.1, q.3-0017 4

d.1, q.3-0017 inconueniens, nam anima diceret essentialem ordinem ad accidentia.

2 d.2, q.4-0482 1

d.2, q.4-0482 diceret, alias intellectus nihil efficeret. Item, quia ipse admittit *

DICERETUR

1 d.2, q.1-0053 8

d.2, q.1-0053 "Si nobis tantum esset motus plantarum, non diceretur homo factus

DICES

1 d.1, q.3-0175 4

d.1, q.3-0175 9 Sed forte dices quod neutro modo potest anima dicere ordinem

2 d.1, q.4-0175 2

d.1, q.4-0175 Sed dices: Illa definitio convenit etiam corpori, nam cum

DICET

1 d.1, q.1-0169 4

d.1, q.1-0169 9 Forte quis dicet animam esse principium operationum, non ut

2 d.2, q.2-0170 11

d.2, q.2-0170 videtur, immerito, nam est operatio animae, et non alterius. Forte dicet

DICETUR

1 d.1, q.3-0222 2

d.1, q.3-0222 melius dicetur.

2 d.2, q.1-0102 1

d.2, q.1-0102 dicetur.

3 d.2, q.4-0204 2

d.2, q.4-0204 Forte dicetur quod homo non tantum significat *

4 d.2, q.4-0515 6

d.2, q.4-0515 fuerunt et sunt, ut latius dicetur in solutione ad decimum.

DICI

1 Prooemium-0203 1

Prooemium-0203 dici et vere esse naturam.

2 d.1, q.1-0170 8

d.1, q.1-0170 forma, sed ut extrinsecum movens. Tamen hoc dici non potest, nam

3 d.1, q.2-0017 10

d.1, q.2-0017 respectu nullius est primus; qui alio modo actus ultimus dici potest; et

4 d.1, q.2-0145 2

d.1, q.2-0145 potest dici perfectior actu primo, inquantum actus primus comparatur ad

5 d.1, q.3-0069 7

d.1, q.3-0069 naturalium informant materiam eiusdem rationis, quae dici solet materia

6 d.1, q.3-0088 1

d.1, q.3-0088 dici illud quod habet partes diversarum rationum. Organum enim est

7 d.1, q.3-0090 6

d.1, q.3-0090 institutum, et ideo partes organicae dici solent partes officariae seu

8 d.1, q.4-0250 11

d.1, q.4-0250 Simile quid diximus supra de actu primo et secundo: et dici

9 d.1, q.4-0255 6

d.1, q.4-0255 quodammodo finis essendi, posset definitio dici causalis, de quo

10 d.1, q.4-0366 12

d.1, q.4-0366 potius e converso. Quoad nos tamen, seu in ordine ad existentiam, dici

11 d.2, q.2-0147 3

d.2, q.2-0147 significandas solet dici quod inanimata non se movent, sed a generante.

12 d.2, q.3-1087 8

d.2, q.3-1087 Scriptura per se sumpta non posset hoc dici tamquam de fide, addendo

13 d.2, q.4-0776 3

d.2, q.4-0776 Potest tamen dici quod actualis unio convenit animae per se, quia non

14 d.2, q.4-0780 7

d.2, q.4-0780 conveniunt, illo manente. Qui modus potest dici per se, tamen impedibiliter.

15 d.2, q.4-0808 2

d.2, q.4-0808 Ideo dici posset quod violentum stat dupliciter: aut

16 d.2, q.4-0817 3

d.2, q.4-0817 Quo supposito, dici posset quod quando status est violentus

17 d.2, q.6-0020 2

d.2, q.6-0020 Communiter dici solet quod anima inferior eminenter continet superiorem et

18 d.2, q.6-0219 2

d.2, q.6-0219 solet dici de solis plantis, nam usitatum est quod ignobilior species *

19 d.2, q.6-0410 2

d.2, q.6-0410 potest dici ternarius, licet illum contineat. Homo autem potest dici

20 d.2, q.6-0410 10

d.2, q.6-0410 potest dici ternarius, licet illum contineat. Homo autem potest dici

DICIMUR

1 d.1, q.3-0207 3

d.1, q.3-0207 quales esse dicimur, et infra, tx 73, definit lumen esse actum diaphani

DICIMUS

1 Prooemium-0205 9

Prooemium-0205 Physicae et obiectum illius cognitionis. Et ideo cum dicimus vivens

2 Prooemium-0207 5

Prooemium-0207 ens naturale; sicut quando dicimus ens incorruptibile esse obiectum

3 d.1-0030 5

d.1-0030 Undecima conclusio: Vivere illud dicimus cui inest

4 d.1, q.1-0029 1

d.1, q.1-0029 dicimus quando potest ex se motum, aut aliquem sensum habere;

5 d.2, q.3-1018 2

d.2, q.3-1018 nunc dicimus Aristotelis sententiam apertam esse non educi de *

DICIT

1 Prooemium-0396 8

Prooemium-0396 quam animalia caduca atque mortalia." Et deinde dicit: "Illi genus

2 Prooemium-0568 7

Prooemium-0568 tamen esse primum motorem maiorem perfectionem dicit quam sit *

3 d.1-0052 5

d.1-0052 Alia etiam quae ibi dicit consulto omisi in conclusionibus, quia

4 d.1, q.1-0085 9

d.1, q.1-0085 et liquidum. Diogenes vero dixit esse aerem, quia dicit illum esse

5 d.1, q.2-0152 2

d.1, q.2-0152 multa dicit, et distinguit duplicem actum primum: alius est qui

6 d.1, q.2-0217 2

d.1, q.2-0217 imperfectionem dicit, et communis est omnibus agentibus naturalibus. Ideo de hoc

7 d.1, q.3-0018 3

d.1, q.3-0018 3 Anima dicit essentialem ordinem ad operationem. Est enim

8 d.1, q.3-0019 7

d.1, q.3-0019 primum principium operationum vitalium; ergo non dicit essentialem

9 d.1, q.3-0156 7

d.1, q.3-0156 non ut significat privationem, sed ut dicit potentiam receptivam actus,

10 d.1, q.4-0078 5

d.1, q.4-0078 viventia et non viventia, dicit corpora viventia esse substantias compositas,

11 d.1, q.4-0109 5

d.1, q.4-0109 Item patet, nam anima dicit unum conceptum communem et

12 d.1, q.4-0132 6

d.1, q.4-0132 Dico autem "operari", quia activitatem dicit, nam ut operationis *

13 d.1, q.4-0138 5

d.1, q.4-0138 tamquam recipienti. Cum ergo dicit quod anima est principium "quo

14 d.1, q.4-0170 4

d.1, q.4-0170 numerare, ut aperte dicit tx, 18.

15 d.1, q.4-0323 10

d.1, q.4-0323 ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad

16 d.2, q.3-0065 8

d.2, q.3-0065 Tandem confirmatur haec falsitas, nam Eccle 3 dicit:

17 d.2, q.3-0760 3

d.2, q.3-0760 12, ubi dicit delectationem spiritualem esse solius spiritus, carnalem

18 d.2, q.3-0795 8

d.2, q.3-0795 intelligere, et 12 lib Metaphysicae, tx. 17, dicit "nihil prohibere quod

19 d.2, q.3-0848 7

d.2, q.3-0848 imaginatione, anima non est separabilis. aperte dicit quod si intellectio

20 d.2, q.3-0858 5

d.2, q.3-0858 operationi propriae; tamen non dicit esse propriam.

- 21 d.2, q.3-0925 10
d.2, q.3-0925 expositio. At vero Aristoteles, in 3 De Anima, non dicit quod
- 22 d.2, q.3-1063 6
d.2, q.3-1063 1 Quia Sacra Scriptura tantum dicit quod anima manet in
- 23 d.2, q.3-1079 2
d.2, q.3-1079 Thomas dicit, q 16 De malo, art 1, ex Augustino, lib 21 De *
- 24 d.2, q.3-1097 3
d.2, q.3-1097 mortalem, et dicit eos errasse, quoniam "excaecavit eos malitia
- 25 d.2, q.4-0015 1
d.2, q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita
- 26 d.2, q.4-0299 7
d.2, q.4-0299 formam veram formam intelligit, et eam dicit esse actum; et ideo subdit
- 27 d.2, q.4-0400 4
d.2, q.4-0400 rationali. Et aperte dicit Scriptura quod per illud spiraculum vivit homo,
- 28 d.2, q.4-0835 6
d.2, q.4-0835 colligitur ex Timeo Platonis, ubi dicit a principio mundi fuisse creatas
- 29 d.2, q.4-0943 9
d.2, q.4-0943 materiae. Quod insinuat saepe D Augustinus, quod ipse dicit animam fieri
- 30 d.2, q.6-0024 8
d.2, q.6-0024 2 Quia anima formaliter sensitiva aut vegetativa dicit animam
- 31 d.2, q.6-0036 9
d.2, q.6-0036 3 Cum hac opinione fere coincidit alia quae dicit quod in anima
- 32 d.2, q.6-0202 4
d.2, q.6-0202 sicut animal non dicit quid compositum ex corpore et gradu sensitivo
- 33 d.2, q.6-0386 8
d.2, q.6-0386 sentiens habet appetitum, ut Aristoteles hic saepe dicit.

DICITUR

1 Prooemium-0187 2

Prooemium-0187 dictarum, dicitur et est proprie vivens.

2 Prooemium-0269 7

Prooemium-0269 differentia, quia constituens. Et haec definitio dicitur dialectica vel *

3 Prooemium-0271 8

Prooemium-0271 differentiis. At definitio data per proprietates physicas dicitur quod

4 Prooemium-0272 11

Prooemium-0272 datur per materiam, quia illam in se comprehendit. Et haec dicitur *

5 Prooemium-0292 6

Prooemium-0292 dependentia a corpore, ut infra dicitur; ergo.

6 Prooemium-0340 4

Prooemium-0340 Unde ad confirmationem dicitur quod quantitas, *

7 Prooemium-0423 7

Prooemium-0423 est motus nec actio physica, ut dicitur 3 De Anima, cap 7. Et de

8 Prooemium-0521 9

Prooemium-0521 Theologia naturalis et Sapientia, et Prima Philosophia merito dicitur.

9 d.1, q.1-0046 10

d.1, q.1-0046 vita vel vivere desumptum est ab operatione, nam illud dicitur habere

10 d.1, q.1-0071 10

d.1, q.1-0071 quae vivunt debet esse aliquod principium vitae, et illud dicitur anima.

11 d.1, q.2-0008 6

d.1, q.2-0008 dimanat, ideo ille qui supponitur dicitur actus primus, et qui ex illo

12 d.1, q.2-0009 2

d.1, q.2-0009 sequitur dicitur secundus, comparatione ad alterum facta. Quapropter

13 d.1, q.2-0021 3

d.1, q.2-0021 Anima ergo dicitur actus primus primo modo, et ideo *

14 d.1, q.2-0082 10

d.1, q.2-0082 6 Quod vero actus primus respective, qui ab aliis dicitur eiusdem

- 15 d.1, q.2-0122 1
d.1, q.2-0122 dicitur finis rei, id est, res operans. Magis enim ordinatur operatio ad
- 16 d.1, q.2-0191 5
d.1, q.2-0191 Aristotelem, quia actus non dicitur primus eo quod sit separabilis vel
- 17 d.1, q.3-0143 8
d.1, q.3-0143 et dat gradum vitae. Et ideo anima dicitur supponere corpus tamquam
- 18 d.1, q.3-0154 4
d.1, q.3-0154 et tale corpus dicitur esse in potentia ad vitam, id est, ad formam
- 19 d.1, q.3-0173 1
d.1, q.3-0173 dicitur de illo quod "potentia vitam habet," non de substantiali vita, sed
- 20 d.1, q.3-0229 8
d.1, q.3-0229 relatio; quod improprium est, nam relatio tantum dicitur illa entitas
- 21 d.1, q.3-0242 5
d.1, q.3-0242 ad proprium finem. Et dicitur talis ordo de essentia rei, quia ratione
- 22 d.1, q.4-0114 5
d.1, q.4-0114 Item, forma substantialis univoce dicitur de omnibus formis
- 23 d.1, q.4-0248 11
d.1, q.4-0248 natura, tamen quia operari supponit esse et includit illud, ideo dicitur
- 24 d.1, q.4-0254 3
d.1, q.4-0254 Ad confirmationem dicitur quod in quantum operari est
- 25 d.1, q.4-0343 1
d.1, q.4-0343 dicitur quia, et haec propter quid, quia illa data est in communi,
- 26 d.2, q.1-0068 4
d.2, q.1-0068 1 Nam vivere dicitur res illa quae ab intrinseco potest se
- 27 d.2, q.1-0205 3
d.2, q.1-0205 Ad quod dicitur, 1, aliquas esse operationes a quibus
- 28 d.2, q.1-0219 9
d.2, q.1-0219 id quod perditur, nam si hoc sit minus dicitur augmentatio, si maius

- 29 d.2, q.3-0010 11
d.2, q.3-0010 notandum est ex 1 et 2 Physicorum quod forma non dicitur
- 30 d.2, q.3-0015 1
d.2, q.3-0015 dicitur non quae ex materia et forma non componitur, hoc enim *
- 31 d.2, q.3-0071 3
d.2, q.3-0071 resurrectionem, ut dicitur Act 23, simul negabant animae immortalitatem.
- 32 d.2, q.3-0401 1
d.2, q.3-0401 dicitur a D Thoma corrumpi per se id quod terminat primo *
- 33 d.2, q.3-0403 9
d.2, q.3-0403 quem per se tendit; corrumpi vero per accidens dicitur id quod
- 34 d.2, q.3-0405 4
d.2, q.3-0405 aer per se dicitur corrumpi; forma vero aeris, et aliqua accidentia illius,
- 35 d.2, q.3-0581 1
d.2, q.3-0581 dicitur: Sap 2 et 15, et Is 22, 56. Ad quod insinuandum
- 36 d.2, q.3-0594 6
d.2, q.3-0594 bona immortalitate fruitur; mala autem dicitur non frui immortalitate,
- 37 d.2, q.3-0623 4
d.2, q.3-0623 similitudinem ad Deum dicitur anima nostra a Platone emanatio quaedam
- 38 d.2, q.3-0840 7
d.2, q.3-0840 Inquit ergo Caietanus quod operatio propria dicitur illa quae
- 39 d.2, q.3-0842 1
d.2, q.3-0842 dicitur, quae uno vel altero modo pendet. Et ita secundum Aristotelem
- 40 d.2, q.3-0889 10
d.2, q.3-0889 est potentia organica; ergo talis potentia, et eius operatio, dicitur *
- 41 d.2, q.3-0955 2
d.2, q.3-0955 infra dicitur.
- 42 d.2, q.3-0975 3
d.2, q.3-0975 Nunc 1 dicitur breviter cum D Thoma, Themistio et
- 43 d.2, q.3-0980 3
d.2, q.3-0980 Vel 2 dicitur cum Simplicio quod intellectus passivus

- 44 d.2, q.3-0982 3
d.2, q.3-0982 hoc statu dicitur intellectus passivus, quia est in potentia et recipit;
- 45 d.2, q.3-1029 9
d.2, q.3-1029 Dei sunt, et non, etc." Et Ex 3 dicitur: "Deus Abraham, et Deus
- 46 d.2, q.3-1048 4
d.2, q.3-1048 25. Item, quomodo dicitur quod Patres antiqui Christum in *
- 47 d.2, q.3-1053 5
d.2, q.3-1053 ut in libris Machabaeorum dicitur? Ut quid enim est purgatorium? Ut
- 48 d.2, q.3-1066 2
d.2, q.3-1066 11, dicitur animam esse immortalem non per naturam, sed per *
- 49 d.2, q.3-1068 5
d.2, q.3-1068 3 Quia 1 Tim dicitur de Deo: "qui solus habet *
- 50 d.2, q.3-1110 4
d.2, q.3-1110 III, sessione 11, dicitur animas et invisibilia omnia esse *
- 51 d.2, q.3-1114 3
d.2, q.3-1114 fide, ubi dicitur quod homo est compositus ex natura corporali et
- 52 d.2, q.3-1140 9
d.2, q.3-1140 conservatio est donum Dei liberaliter concessum, et ideo dicitur gratia. Quod
- 53 d.2, q.3-1143 3
d.2, q.3-1143 Ad tertium dicitur quod Deus solus dicitur habere
- 54 d.2, q.3-1143 7
d.2, q.3-1143 Ad tertium dicitur quod Deus solus dicitur habere
- 55 d.2, q.3-1148 1
d.2, q.3-1148 dicitur quod nemo bonus nisi solus Deus, vel solus habet
- 56 d.2, q.3-1162 1
d.2, q.3-1162 dicitur, et ideo non potuit fingi composita ex corpore et anima; unde
- 57 d.2, q.4-0091 5
d.2, q.4-0091 quamdam sensitivam, quae "cogitativa" dicitur. Quia tamen praeter hanc

- 58 d.2, q.4-0188 2
d.2, q.4-0188 potentia dicitur, ut per illam operetur id quod principaliter operatur;
- 59 d.2, q.4-0429 5
d.2, q.4-0429 Praeterea, Ad Hebr 2 dicitur: "Nusquam [...] Angelos
- 60 d.2, q.4-0609 9
d.2, q.4-0609 cum separatur habet alium modum essendi, et ideo dicitur subsistere,
- 61 d.2, q.4-0627 1
d.2, q.4-0627 dicitur quod anima intelligit, sapit, etc; et hoc non alia ratione nisi
- 62 d.2, q.4-0633 13
d.2, q.4-0633 D Thomas annotat, 1 p, q 75, a 2, ad 2: Proprius dicitur hominem
- 63 d.2, q.4-0635 8
d.2, q.4-0635 tamen subsistit ut pars, sicut oculus etiam dicitur videre, quia est *
- 64 d.2, q.4-0636 5
d.2, q.4-0636 partialiter subsistens; tamen improprius dicitur hominem videre per *
- 65 d.2, q.4-0694 5
d.2, q.4-0694 Unde ad motivum Aureoli dicitur illa non esse adeo *
- 66 d.2, q.4-0721 4
d.2, q.4-0721 rationalis; forma vero dicitur dare esse materiae, quia conservat illam /
- 67 d.2, q.4-0791 8
d.2, q.4-0791 ultima in hac materia, ideo pro nunc dicitur ad argumentum quod
- 68 d.2, q.4-0947 9
d.2, q.4-0947 Pro quo facit illud Gen 2, 483 ubi dicitur quod Deus produxit Evam de
- 69 d.2, q.4-0948 6
d.2, q.4-0948 costa Adae, et Gen 46 dicitur: "Istae sunt omnes animae quae [...]"
- 70 d.2, q.5-0065 2
d.2, q.5-0065 Athanasii dicitur quod anima rationalis et caro unus est homo. Et in
- 71 d.2, q.5-0066 5
d.2, q.5-0066 Clementina, De Summa Trinitate, dicitur quod Verbum factum est
- 72 d.2, q.5-0078 6
d.2, q.5-0078 occidere, etc." Et Io 12 dicitur: "Qui amat animam suam perdet

73 d.2, q.5-0080 1

d.2, q.5-0080 dicitur quod perditur; ergo est eadem cum rationali. Et Eccle 12

74 d.2, q.5-0081 1

d.2, q.5-0081 dicitur quod in morte pulvis traditur terrae, spiritus vero redit ad *

75 d.2, q.5-0082 7

d.2, q.5-0082 Dominum. Et similiter in morte Christi dicitur quod tradidit spiritum,

76 d.2, q.6-0331 4

d.2, q.6-0331 inanimatae, et anima dicitur.

77 d.2, q.6-0341 4

d.2, q.6-0341 superiori, quae sensus dicitur; et principium huius operationis superat

78 d.2, q.6-0390 1

d.2, q.6-0390 dicitur 1 De generatione, cap 3.

79 d.2, q.6-0398 3

d.2, q.6-0398 Ad aliud dicitur quod auctum mutat locum, non per

DICO

1 d.1, q.2-0063 4

d.1, q.2-0063 5 Conclusio, quocirca dico universaliter quod actus primus

2 d.2, q.3-0166 3

d.2, q.3-0166 Pro nunc dico illam non habere locum in natura spirituali, ut

3 d.2, q.3-0518 8

d.2, q.3-0518 proprie et docte dictum est; minus proprie, dico, quia sufficeret sanctum

4 d.2, q.3-1154 5

d.2, q.3-1154 Ad illud de Angelis dico esse certissimum esse spirituales et

5 d.2, q.4-0770 5

d.2, q.4-0770 sit substantia vel accidens, dico quod absolute neutrum est, sed

DICTA

1 Prooemium-0012 5

Prooemium-0012 in aliis scientiis Physicae dicta sunt, et iuxta illa consequenter *

2 Prooemium-0031 7

Prooemium-0031 probatione. Sufficit enim illa quae ex dicta explicatione colligitur.

3 Prooemium-0160 3

Prooemium-0160 tamen circa dicta. Videtur enim quod scientia de viventibus non

4 Prooemium-0447 8

Prooemium-0447 25 Proprietates huius scientiae. Ex his quae dicta sunt intelliguntur

5 Prooemium-0543 5

Prooemium-0543 Arguit ergo 1 contra dicta, quod scientia Physicorum inter

6 Prooemium-0599 2

Prooemium-0599 vide dicta in 1 Posteriorum, in fine, simul cum dictis 1 Posteriorum,

7 Prooemium-0624 4

Prooemium-0624 ortum habent. Videantur dicta in simili de Sapientia.

8 Prooemium-0698 6

Prooemium-0698 in principio Praedicamentorum et Posteriorum dicta est.

9 d.1-0037 7

d.1-0037 definitionem: Anima est principium eorum quae dicta sunt, scilicet *

10 d.1, q.1-0063 6

d.1, q.1-0063 sibi communicatum. Ita D Thomas, dicta q 18, Albertus, supra, *

11 d.1, q.1-0185 4

d.1, q.1-0185 10 Estque evidens dicta conclusio, de qua absque dubio Aristoteles

12 d.1, q.3-0026 11

d.1, q.3-0026 sit inter has res collocanda. De quaestione illa communi vide dicta

13 d.1, q.3-0059 8

d.1, q.3-0059 informandum; ergo hanc aptitudinem essentialiter includit. Vide dicta

14 d.1, q.4-0262 6

d.1, q.4-0262 Et in illius probationem vide dicta 1 Posteriorum, cap 2 et 3, dub

15 d.1, q.4-0402 1

d.1, q.4-0402 dicta illis locis, et haec et illa melius intelliguntur.

16 d.2, q.3-1115 6

d.2, q.3-1115 spirituali. Et idem habetur in dicta Synodo Constantinopolitana, in

17 d.2, q.4-0975 10

d.2, q.4-0975 Et cap 8 refert ex Trismegisto verba quae supra dicta sunt; et ex

18 d.2, q.5-0098 1

d.2, q.5-0098 dicta Synodo, tamen in emendatis codicibus habentur, ut notat *

DICTAE

1 Prooemium-0684 2

Prooemium-0684 perpendantur dictae proprietates potissimum competunt huic scientiae ea ex

2 d.2, q.5-0018 10

d.2, q.5-0018 et sensitiva; et in homine, an re distinguantur tres dictae animae.

DICTAM

1 Prooemium-0210 3

Prooemium-0210 propter difficultatem dictam supra de anima rationali. Cui sub hac *

DICTARUM

1 Prooemium-0187 1

Prooemium-0187 dictarum, dicitur et est proprie vivens.

2 d.2, q.6-0252 9

d.2, q.6-0252 uniuntur in rationali. Et ex his solvuntur argumenta dictarum *

3 d.2, q.6-0401 4

d.2, q.6-0401 15 Ad argumenta dictarum opinionum. Ad primum *

DICTAS

1 Prooemium-0574 2

Prooemium-0574 proprietates dictas per motum physicum de Deo glorioso demonstrari

DICTIS

1 Prooemium-0132 12

Prooemium-0132 est, tum quia de tali corpore potest haberi aliqua notitia, ex dictis

2 Prooemium-0251 9

Prooemium-0251 ponere in definitione sua; patet enim contrarium ex dictis et ex *

3 Prooemium-0314 6

Prooemium-0314 Metaphysica consideretur. Minor patet ex dictis.

4 Prooemium-0317 8

Prooemium-0317 principium intelligendi ad Metaphysicam. Patet enim ex dictis, et late

5 Prooemium-0599 10

Prooemium-0599 vide dicta in 1 Posteriorum, in fine, simul cum dictis 1 Posteriorum,

6 Prooemium-0701 9

Prooemium-0701 Nam quod haec doctrina scientia sit, patet ex dictis in principio

7 Prooemium-0702 5

Prooemium-0702 Physicorum, et ex statim dictis de illius certitudine. Quod vero sit

8 d.1, q.1-0070 6

d.1, q.1-0070 Quomodocumque autem sumatur, constat ex dictis quod in his

9 d.1, q.1-0133 3

d.1, q.1-0133 patet ex dictis. Et consequentia patet, nam operationes et virtutes

10 d.1, q.4-0032 5

d.1, q.4-0032 Prima pars patet ex dictis in tribus quaestionibus *

11 d.1, q.4-0260 10

d.1, q.4-0260 Prima pars est communis et certa, et patet ex dictis. *

12 d.2, q.1-0149 4

d.2, q.1-0149 3 arguitur ex dictis, nam licet gradus specificus inseparabilis

13 d.2, q.1-0181 5

d.2, q.1-0181 Ad secundum patet ex dictis, nam trahere alimentum ad

14 d.2, q.3-0687 9

d.2, q.3-0687 35 Et ratio pro conclusione desumi potest ex dictis, nam

15 d.2, q.3-0763 3

d.2, q.3-0763 constat ex dictis in principio huius quaestionis quia operatio

16 d.2, q.3-1176 5

d.2, q.3-1176 Sed conclusio patet ex dictis, nam cum rationes factae *

- 17 d.2, q.3-1187 5
d.2, q.3-1187 Patet etiam hoc ex dictis in prima et secunda conclusione.
- 18 d.2, q.4-0127 5
d.2, q.4-0127 Consequentia est evidens ex dictis. Et antecedens probatur.
- 19 d.2, q.4-0159 3
d.2, q.4-0159 1, ex dictis, nam quod est principium operandi ipsi
- 20 d.2, q.4-0903 4
d.2, q.4-0903 Et patet ex dictis, quia unaquaeque anima coaptatur suo
- 21 d.2, q.4-0969 9
d.2, q.4-0969 potentia materiae; ergo creatur. Utraque consequentia patet ex dictis.
- 22 d.2, q.6-0152 6
d.2, q.6-0152 anima rationali, ut patet ex dictis evidenter; ergo et anima sensitiva
- 23 d.2, q.6-0232 4
d.2, q.6-0232 2 colligitur ex dictis, quo sensu sit verum quod anima *
- 24 d.2, q.6-0240 4
d.2, q.6-0240 3 colligitur ex dictis, quando inferiores rationes in superiori
- 25 d.2, q.6-0309 5
d.2, q.6-0309 Prima pars patet ex dictis, nam ut divisio sit bona, sufficit
- 26 d.2, q.6-0406 6
d.2, q.6-0406 Ad tertium patet solutio ex dictis.

DICTO

- 1 d.1, q.3-0249 7
d.1, q.3-0249 Explicant hanc rem optime artificialia, ut dicto loco diximus.
- 2 d.2, q.3-0511 3
d.2, q.3-0511 Unde David, dicto Psalmo 72, proponens sibi quaestionem de
- 3 d.2, q.4-0343 2
d.2, q.4-0343 Aristoteles, dicto cap 3, nam postquam dixerat intellectivum esse *
- 4 d.2, q.4-0549 8
d.2, q.4-0549 et Quodl 9, cuius argumenta refert Caietanus dicto loco primae

5 d.2, q.4-1009 6

d.2, q.4-1009 esse sufficientem; sed nos ostendimus dicto loco esse insufficientem,

DICTUM

1 Prooemium-0053 7

Prooemium-0053 est inchoare cognitionem totius. Qua ratione dictum est obiectum *

2 Prooemium-0148 8

Prooemium-0148 requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in

3 Prooemium-0155 9

Prooemium-0155 Conscripsit etiam Aristoteles multa volumina de animalibus, ut dictum est;

4 Prooemium-0196 7

Prooemium-0196 et anima eorum est natura, ut dictum est 2 Physicorum, in principio; et

5 Prooemium-0694 3

Prooemium-0694 hic obiter dictum fuit, sed in proprio loco ex professo disputabitur.

6 Prooemium-0704 6

Prooemium-0704 a nobis in prooemio hoc dictum.

7 d.1, q.3-0158 4

d.1, q.3-0158 ut 1 Physicorum dictum est.

8 d.1, q.4-0083 5

d.1, q.4-0083 explicat quidditatem animae, ut dictum est.

9 d.2, q.1-0165 10

d.2, q.1-0165 vegetabilia differunt ab inanimatis in modo nutritionis, quia, ut dictum

10 d.2, q.1-0204 5

d.2, q.1-0204 animae, ut praecedenti disputatione dictum est.

11 d.2, q.1-0217 9

d.2, q.1-0217 cessare ab operatione, nam, ut 1 De generatione dictum est, auctio

12 d.2, q.2-0174 5

d.2, q.2-0174 interrumpitur, ut in Physicis dictum est.

13 d.2, q.3-0156 9

d.2, q.3-0156 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu

14 d.2, q.3-0518 4

d.2, q.3-0518 proprie et docte dictum est; minus proprie, dico, quia sufficeret sanctum

15 d.2, q.3-1194 7

d.2, q.3-1194 creatur. Quae duo non repugnant, ut dictum est 1 Physicorum.

16 d.2, q.4-0392 11

d.2, q.4-0392 sit actus ut nauta", seu ut forma. Quod multi putant dictum fuisse

17 d.2, q.4-0405 10

d.2, q.4-0405 a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:

18 d.2, q.4-0734 7

d.2, q.4-0734 homini debita. De qua re alibi dictum est.

19 d.2, q.4-1016 3

d.2, q.4-1016 hominem, ut dictum est 1 Physicorum. Et haec de decimo.

20 d.2, q.6-0121 9

d.2, q.6-0121 facere, licet sit spiritualis, nam constituere corpus, ut dictum est 1 De

21 d.2, q.6-0210 1

d.2, q.6-0210 dictum est de anima sensitiva respectu vegetativae dicendum est de *

22 d.2, q.6-0372 8

d.2, q.6-0372 locomotivum sub eodem essentiali gradu comprehenduntur, ut dictum est

DICUNT

1 d.1, q.1-0055 7

d.1, q.1-0055 est ipsa anima, ut multi improprie dicunt, sed anima est principium

2 d.1, q.1-0099 4

d.1, q.1-0099 Alii, ut Empedocles, dicunt esse quid compositum ex quattuor

3 d.2, q.3-0655 6

d.2, q.3-0655 Metamorphoseos. Et saepe poetae multa dicunt de Campis Elysiis, in quibus

DICUNTUR

1 Prooemium-0042 7

Prooemium-0042 prosequitur in libris quae Parva Naturalia dicuntur, et in libris De *

2 Prooemium-0178 8

Prooemium-0178 11 Nota pro solutione quod illa omnia dicuntur vivere quae intra

3 Prooemium-0262 2

Prooemium-0262 dari dicuntur. Physicae autem definitiones dicuntur quae explicant rei

4 Prooemium-0262 6

Prooemium-0262 dari dicuntur. Physicae autem definitiones dicuntur quae explicant rei

5 Prooemium-0263 9

Prooemium-0263 naturam ex forma et materia compositam, et ideo dicuntur dari per

6 Prooemium-0468 6

Prooemium-0468 beatitudinis relucet. Isto ergo modo dicuntur scientiae istae honorabiles.

7 d.1, q.1-0033 10

d.1, q.1-0033 Physicorum. Res ergo illae quae sese movere possunt viventes dicuntur;

8 d.1, q.3-0235 9

d.1, q.3-0235 aliquid, quod sunt quaedam entia omnino absoluta quae dicuntur

9 d.2, q.3-0406 1

d.2, q.3-0406 dicuntur desinere esse ex consequenti, seu per accidens.

10 d.2, q.3-0755 1

d.2, q.3-0755 dicuntur communes. Aliae vero operationes et oriuntur ab anima et in

11 d.2, q.3-0757 1

d.2, q.3-0757 dicuntur propriae. Et haec est legitima huius divisionis expositio, quam

12 d.2, q.6-0327 7

d.2, q.6-0327 per qualitates omnino materiales, quae naturales dicuntur.

13 d.2, q.6-0392 9

d.2, q.6-0392 animalia moventur motu dilatationis et constrictionis, et haec dicuntur

14 d.2, q.6-0397 2

d.2, q.6-0397 haec dicuntur "locomotiva."

DIE

1 d.2, q.3-0074 6

d.2, q.3-0074 55: "omnibus, inquit, a supremo die eadem quae ante *

2 d.2, q.4-0800 8

d.2, q.4-0800 provisum de reunionem animarum ad corpora in die resurrectionis, quae hac

3 d.2, q.4-0923 2

d.2, q.4-0923 In die iudicii omnes homines creati resurgent, "ut unusquisque referat

DIFFERAT

1 d.2, q.4-0612 5

d.2, q.4-0612 subsistere, licet quaestio parum differat a quaestione de modo loquendi.

DIFFERENS

1 d.1, q.1-0171 9

d.1, q.1-0171 vivens est per se una substantia integra essentialiter differens a *

2 d.1, q.4-0217 1

d.1, q.4-0217 differens. Quod si diversae definitiones sunt, et diversas rationes *

DIFFERENTES

1 d.2, q.1-0028 5

d.2, q.1-0028 res etiam sola specie differentes.

2 d.2, q.4-0499 5

d.2, q.4-0499 necessario intelligere res numero differentes. Consequens tamen est

3 d.2, q.5-0135 8

d.2, q.5-0135 dispositiones; ergo impossibile est quod duae animae differentes in gradu

DIFFERENTIA

1 Prooemium-0267 10

Prooemium-0267 differentiam dicatur definitio per formam, quia tam genus quam differentia

2 Prooemium-0269 1

Prooemium-0269 differentia, quia constituens. Et haec definitio dicitur dialectica vel *

3 Prooemium-0309 5

Prooemium-0309 Maior patet, nam ultima differentia est quae rem constituit; ergo

4 Prooemium-0330 4

Prooemium-0330 Concedo. Est tamen differentia, quod res aliae materiales cum *

Prooemium-0652 utilis, nam ex hac doctrina perfectius cognoscitur differentia inter

6 d.1, q.3-0052 7

d.1, q.3-0052 accidentale superadditum formae, sed est ipsamet differentia essentialis

7 d.1, q.3-0075 1

d.1, q.3-0075 differentia prima et essentialis inter formas. Ex qua oritur alia, nam

8 d.1, q.3-0085 2

d.1, q.3-0085 Utraque differentia istarum intelligi potest in illis verbis *

9 d.1, q.3-0112 4

d.1, q.3-0112 epicyclos. Est ergo differentia inter animam et alias formas: quod illa

10 d.1, q.3-0138 2

d.1, q.3-0138 sit differentia, quod forma ignis requirit dispositiones eiusdem rationis,

11 d.1, q.3-0140 9

d.1, q.3-0140 diversum ministerium ad quod ordinantur partes ipsae. Quae differentia

12 d.2, q.1-0023 1

d.2, q.1-0023 differentia viventium a non viventibus est differentia non tantum *

13 d.2, q.1-0023 7

d.2, q.1-0023 differentia viventium a non viventibus est differentia non tantum *

14 d.2, q.1-0027 4

d.2, q.1-0027 modorum, nam haec differentia est minima omnium, quae reperitur inter

15 d.2, q.1-0113 3

d.2, q.1-0113 perfectum, sicut differentia supponit genus, et sicut omnes alii gradus

16 d.2, q.2-0073 2

d.2, q.2-0073 a differentia inferiori.

17 d.2, q.3-0752 10

d.2, q.3-0752 omnis operatio vitalis est animae aliquo modo. Tamen est differentia,

18 d.2, q.4-0667 6

d.2, q.4-0667 integram. Et haec est essentialis differentia inter Angelum et animam.

19 d.2, q.6-0183 4

d.2, q.6-0183 animas, qualis fuerit differentia et convenientia in ipsis compositis, talis

DIFFERENTIAE

1 d.1, q.2-0246 1

d.1, q.2-0246 differentiae contrahentis, quae non potest in definitione generis poni; potest

2 d.2, q.4-0631 8

d.2, q.4-0631 anima non ridet nec flet. Et ratio differentiae est, quia istae *

3 d.2, q.6-0179 4

d.2, q.6-0179 rationale. Quae tres differentiae formaliter distinctae sunt. Si vero haec

DIFFERENTIALIS

1 d.2, q.5-0165 6

d.2, q.5-0165 habent tamquam gradus genericus et differentialis; unde sunt per se

DIFFERENTIAM

1 Prooemium-0247 8

Prooemium-0247 in ordine ad formam. Et hinc intelligit differentiam quam Aristoteles

2 Prooemium-0267 1

Prooemium-0267 differentiam dicatur definitio per formam, quia tam genus quam differentia

3 Prooemium-0274 9

Prooemium-0274 definire, quamvis possit aliquando definire per genus et differentiam.

4 Prooemium-0305 5

Prooemium-0305 considerat illam secundum ultimam differentiam suam; sed ad physicum

5 Prooemium-0307 1

Prooemium-0307 differentiam; ad Metaphysicam vero secundum praedicata communia tantum;

6 Prooemium-0331 4

Prooemium-0331 spiritualibus habuerunt tantum differentiam in praedicatis communibus;

7 Prooemium-0332 5

Prooemium-0332 homo vero habuit etiam differentiam aliam communem cum Angelis,

8 Prooemium-0333 9

Prooemium-0333 scilicet esse intellectivum. Et etiam anima rationalis habuit differentiam.

9 d.1, q.3-0065 7

d.1, q.3-0065 6 Pro expositione notandum est, 1, differentiam esse inter

10 d.1, q.4-0037 4

d.1, q.4-0037 autem "organici" ad differentiam corporum inanimatorum. Illa autem

11 d.1, q.4-0050 6

d.1, q.4-0050 genere collocat, et illi propriam differentiam tribuit. Quare nihil deest

12 d.2, q.1-0022 2

d.2, q.1-0022 Dices differentiam esse in modo. Sed contra. Nam

13 d.2, q.1-0026 2

d.2, q.1-0026 penes differentiam operationum, et non solum penes diversitatem *

14 d.2, q.4-0273 2

d.2, q.4-0273 ultimam differentiam suam, est forma et actus corporis.

15 d.2, q.4-0386 5

d.2, q.4-0386 intelligimus, sed potius quod differentiam ponat inter eum, quo nos *

16 d.2, q.4-0556 7

d.2, q.4-0556 et ex consequenti partium. Invenit tamen differentiam inter hominem et

17 d.2, q.4-0578 3

d.2, q.4-0578 esse arbitror differentiam illam inter animam rationalem et alias formas.

18 d.2, q.4-0662 6

d.2, q.4-0662 21 Ad quartum respondetur esse differentiam inter Angelum et

19 d.2, q.4-0781 4

d.2, q.4-0781 Ex quo colliges differentiam inter animam et alias formas,

20 d.2, q.6-0199 1

d.2, q.6-0199 differentiam elevantem illam ad rationem animae sensitivae; in planta vero

21 d.2, q.6-0200 3

d.2, q.6-0200 specificatur per differentiam contrahentem illam ad esse talis animae

22 d.2, q.6-0206 8

d.2, q.6-0206 integro", nam si tantum consideremus eius ultimam differentiam, *

23 d.2, q.6-0215 1

d.2, q.6-0215 differentiam suam continetur in illo gradu; et isto modo solae animae *

24 d.2, q.6-0221 10

d.2, q.6-0221 pro illa quae in specie sua ultima constituitur per differentiam *

DIFFERENTIAS

1 d.2, q.2-0146 10

d.2, q.2-0146 reducendo se ab imperfecto ad perfectum statum. Ad quas differentias

2 d.2, q.6-0235 1

d.2, q.6-0235 differentias ultimas constitutivas istarum animarum, propositiones sunt falsae;

DIFFERENTIIS

1 Prooemium-0271 1

Prooemium-0271 differentiis. At definitio data per proprietates physicas dicitur quod

DIFFERRE

1 d.1, q.3-0119 2

d.1, q.3-0119 videntur differre in esse substantiali, quod illis confertur a forma, sive

DIFFERRET

1 d.2, q.3-0236 6

d.2, q.3-0236 contentus sub latitudine sensuum, neque differret ab illis nisi secundum

DIFFERT

1 d.1, q.3-0064 8

d.1, q.3-0064 ordinem ad corpus organicum, et in hoc differt ab aliis formis.

2 d.1, q.3-0080 4

d.1, q.3-0080 Anima igitur primo differt a formis inanimatorum, quia ipsa

3 d.1, q.3-0083 4

d.1, q.3-0083 Et hinc secundo differt, quod anima requirit materiam alio

4 d.1, q.3-0164 1

d.1, q.3-0164 differt a primo, quod illud organisatur formaliter per accidentia,

5 d.2, q.3-0793 2

d.2, q.3-0793 intellectus differt ab aliis partibus animae, sicut perpetuum a *

6 d.2, q.4-0266 4

d.2, q.4-0266 corporis; in quo differt a principio sensitivo ut sic, nam principium *

7 d.2, q.4-0348 10

d.2, q.4-0348 cap 12, licet cum Averroee conveniat cum hoc secundo, differt tamen

8 d.2, q.4-0542 6

d.2, q.4-0542 quo cum Angelis convenit; et differt ab inferioribus formis in hoc quod

9 d.2, q.5-0124 1

d.2, q.5-0124 differt ab anima equi; est ergo in ultima specie animae sensitivae, sicut

10 d.2, q.6-0147 4

d.2, q.6-0147 ergo a quocumque differt formaliter anima sensitiva equi, differt etiam

11 d.2, q.6-0147 9

d.2, q.6-0147 ergo a quocumque differt formaliter anima sensitiva equi, differt etiam

12 d.2, q.6-0151 6

d.2, q.6-0151 Rursus: Sed anima sensitiva equi differt formaliter ab

13 d.2, q.6-0153 2

d.2, q.6-0153 hominis differt formaliter ab anima rationali eiusdem; distinguuntur

DIFFERUNT

1 d.1, q.1-0176 1

d.1, q.1-0176 differunt opera vitae ab operibus mortuis. Motus enim caeli non est

2 d.1, q.3-0116 2

d.1, q.3-0116 quibus differunt, nempe in figura, densitate, calore, etc. Secundum,

3 d.1, q.3-0118 3

d.1, q.3-0118 in dispositionibus differunt, et ad diversa sua officia ordinantur, ita

4 d.2-0020 1

d.2-0020 differunt, loco vero non semper.

5 d.2, q.1-0097 1

d.2, q.1-0097 differunt. Et hinc est quod habent determinatum tempus, et certum *

6 d.2, q.1-0165 2

d.2, q.1-0165 vegetabilia differunt ab inanimatis in modo nutritionis, quia, ut dictum

7 d.2, q.1-0176 1

d.2, q.1-0176 differunt in modo, tamen quia ille modus facit rem esse alterius superioris

8 d.2, q.1-0180 3

d.2, q.1-0180 rationes valde differunt, et superant illas.

9 d.2, q.1-0218 8

d.2, q.1-0218 et nutritio eadem est actio, et tantum differunt per comparisonem ad

DIFFICILE

1 Prooemium-0669 7

Prooemium-0669 potentiae concurrant, quae operationes, qui motus, difficile cognoscitur.

2 Prooemium-0672 8

Prooemium-0672 illius organa, quae media [...]; quae omnia difficile cognoscuntur. Tandem

3 d.2, q.4-0576 3

d.2, q.4-0576 Adde quod difficile intelligitur, quomodo per entitatem *

DIFFICILEM

1 d.2, q.3-0456 11

d.2, q.3-0456 cap 5, illo invito fuisse in lucem editum, esseque adeo difficilem ut

DIFFICILI

1 d.1, q.2-0055 11

d.1, q.2-0055 perfectiorem actu primo. Sed sine dubio fallitur in re non difficili.

DIFFICILIA

1 Prooemium-0675 4

Prooemium-0675 notitiam intellectus inquiruntur difficilia sunt. Et propter hoc dixit

DIFFICILIOR

1 Prooemium-0681 4

Prooemium-0681 semper nobis fit difficilior; unde cognitio eorum quae ad animam

2 Prooemium-0682 5

Prooemium-0682 sensitivam pertinent multo est difficilior quam cognitio vegetabilium:

3 d.1, q.4-0261 5

d.1, q.4-0261 Secundam vero partem, quae difficilior est, tenet D Thomas.

4 d.2, q.3-0004 7

d.2, q.3-0004 1 Cognitio animae intellectivae tanto nobis difficilior est, quanto ipsa

DIFFICILIOREM

1 Prooemium-0373 7

Prooemium-0373 21 Haec sunt argumenta Aristotelis quae difficiliorem faciunt sensum

DIFFICILIS

1 Prooemium-0345 7

Prooemium-0345 19 Explicatur Aristotelis, De partibus, locus difficilis ubi ait animam

2 Prooemium-0347 8

Prooemium-0347 locum Aristotelis, 1 De partibus animalium, qui difficilis est. Aperte

3 Prooemium-0352 3

Prooemium-0352 Quae expositio difficilis est:

4 Prooemium-0678 9

Prooemium-0678 et certissima est ista scientia; quantum ad secundum difficilis et nobis

5 d.1, q.4-0006 4

d.1, q.4-0006 ostendatur. Utraque autem difficilis est, nam utraque datur per quaedam

6 d.2, q.3-0133 1

d.2, q.3-0133 difficilis est, et quibusdam videtur non convincere, nam eadem ratione

7 d.2, q.3-0990 4

d.2, q.3-0990 47 Tertius locus difficilis est in 3 Ethicorum, cap 10, ubi

8 d.2, q.3-1009 4

d.2, q.3-1009 48 Quartus locus difficilis est, quia animam nostram putavit

DIFFICILIUS

1 d.2, q.3-0900 4

d.2, q.3-0900 propriam; ergo aliud difficilium et rationabilius vult Aristoteles in illa

2 d.2, q.4-0216 2

d.2, q.4-0216 vel difficilium potest.

DIFFICILLIMA

1 Prooemium-0666 1

Prooemium-0666 difficillima nobis est haec scientia, nam in ipsis quae experimur plura latent

2 Prooemium-0683 7

Prooemium-0683 et cognitio animae rationalis est omnium difficillima. Unde si *

3 Prooemium-0687 2

Prooemium-0687 tandem difficillima.

4 d.2, q.3-0969 7

d.2, q.3-0969 46 Sed manent alia loca Aristotelis difficillima: Et secundus est

5 d.2, q.6-0057 7

d.2, q.6-0057 4 Utraque istarum opinionum est mihi difficillima, et imprimis quod

DIFFICILLIMUS

1 d.2, q.3-0973 7

d.2, q.3-0973 non est immortalis. Iste locus est difficillimus in 3 De Anima, et pendet '

DIFFICULTATIS

1 d.2, q.6-0004 2

d.2, q.6-0004 Ratio difficultatis oritur ex praecedenti quaestione, ut

DIFFICULTAS

1 d.1, q.2-0268 2

d.1, q.2-0268 Haec difficultas Theologiam sapit. Ideo breviter *

2 d.2, q.4-0788 6

d.2, q.4-0788 26 Circa nonum argumentum est difficultas communis de anima

3 d.2, q.4-1030 10

d.2, q.4-1030 remote, inquantum ad illam disponunt. Et ita nulla manet difficultas.

DIFFICULTATE

1 Prooemium-0680 3

Prooemium-0680 In qua difficultate est advertendum quod res abstractior

2 d.2, q.6-0275 11

d.2, q.6-0275 Et in hoc sensu divisio est clara et caret omni difficultate, nec aliena

DIFFICULTATEM

1 Prooemium-0210 2

Prooemium-0210 propter difficultatem dictam supra de anima rationali. Cui sub hac *

2 Prooemium-0662 5

Prooemium-0662 33 Circa quartam proprietatem, difficultatem scilicet huius

3 Prooemium-0667 4

Prooemium-0667 in quibus inquirendis difficultatem non modicam patimur. Experimur

4 d.1-0055 1

d.1-0055 difficultatem in quaestionibus exponemus.

5 d.1, q.3-0009 3

d.1, q.3-0009 2 Nihilominus difficultatem hoc habet.

6 d.2, q.2-0005 4

d.2, q.2-0005 tam propter rei difficultatem, quam ad doctrinae complementum, et ut

7 d.2, q.3-0507 4

d.2, q.3-0507 laborem suum et difficultatem non parvam, et ratione illius meretur *

8 d.2, q.4-0993 6

d.2, q.4-0993 34 Habent tamen circa hanc difficultatem illa duo loca Aristotelis

DIFFICULTATES

1 d.2, q.3-1188 8

d.2, q.3-1188 54 Argumenta in principio facta postulant singula difficultates *

DIFFICULTATIS

1 d.2, q.3-0974 4

d.2, q.3-0974 ex intelligentia illius difficultatis, quam illo loco enodabimus.

DIFFUSUM

1 d.1, q.1-0104 5

d.1, q.1-0104 dixerunt animam esse quid diffusum per universum totum. Propter

DIFICILLIMAM

1 Prooemium-0451 2

Prooemium-0451 denique difficillimam. In quibus verbis auctores mysteria magna

DIGESTIVA

1 d.2, q.5-0149 6

d.2, q.5-0149 tempore, impeditur vis sensitiva et digestiva. Quod est signum eandem

DIGNA

1 d.1, q.2-0185 8

d.1, q.2-0185 superflue, quia res in se et scitu digna, tamen quod ad Aristotelem attinet

2 d.2, q.3-0545 5

d.2, q.3-0545 Adde quod peccata hominum digna sunt aeterno supplicio.

DIGNIOR

1 Prooemium-0506 5

Prooemium-0506 unaquaque scientia illa est dignior, quae in omnibus rationibus boni

DIGNISSIMA

1 Prooemium-0661 3

Prooemium-0661 cognoverit, erit dignissima, cui de caeteris disputanti fides adhibeatur."

DIGNITATE

1 d.2, q.3-0566 6

d.2, q.3-0566 31 Alia via desumitur ex dignitate hominis in universo.

DIGNITATIS

1 Prooemium-0530 6

Prooemium-0530 quae ratione suae utilitatis et dignitatis obiecti plurimum alias *

DIGNUM

1 d.2, q.3-0465 8

d.2, q.3-0465 rationem vivere, et est malum et poena dignum; nam cum ratio sit

DIGNUS

1 d.2, q.4-0238 4

d.2, q.4-0238 neque ille est dignus praemio aut poena, sed illa intelligentia quae *

DIGRESSIONE

1 Prooemium-0577 6

Prooemium-0577 Physicae pertinere arbitror, sed Aristotelem digressionem quadam ad illum

DII

1 d.2, q.3-0658 3

d.2, q.3-0658 vita, et dii deinde creantur." Quae verba sunt Phocylidis poetae.

DIIS

1 d.1, q.1-0105 6

d.1, q.1-0105 quod Thales dixit animam esse diis plenam. Putarunt enim isti deum

DILATATIONE

1 d.2, q.2-0131 1

d.2, q.2-0131 dilatatione; quae vero perfectos habent sensus, perfectam habent vim

DILATIONIS

1 d.2, q.6-0392 4

d.2, q.6-0392 animalia moventur motu dilatationis et constrictionis, et haec dicuntur

DILATATUR

1 d.2, q.1-0142 3

d.2, q.1-0142 voluptatem capit dilatatur aut garrit; at vero plantae nullum signum

DILEXIT

1 d.2, q.3-0598 6

d.2, q.3-0598 similem, quem tamquam propriam prolem dilexit." Refert Eugubinus, lib

DILUCIDIOR

1 d.1, q.1-0004 4

d.1, q.1-0004 singillatim disputare, ut dilucidior sit doctrina. Hic ergo genus eius

DIMANANT

1 Prooemium-0139 4

Prooemium-0139 quae ab illa dimanant. Et hinc fere constabit notitia totius viventis,

2 Prooemium-0289 6

Prooemium-0289 ergo proprietates quae ab illa dimanant sunt etiam a physico *

3 Prooemium-0325 9

Prooemium-0325 et voluntas qui ab anima, ut rationalis est, dimanant.

4 d.2, q.4-0711 6

d.2, q.4-0711 corpore ad multas operationes quae dimanant ab illa, ut rationalis est, ut

DIMANARENT

1 d.1, q.3-0128 1

d.1, q.3-0128 dimanarent in alio membro tales dispositiones.

DIMANARET

1 d.1, q.3-0126 4

d.1, q.3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in

DIMANAT

1 d.1, q.1-0167 2

d.1, q.1-0167 operatio dimanat ab essentia rei, et non a materia, quia communis;

2 d.1, q.2-0008 1

d.1, q.2-0008 dimanat, ideo ille qui supponitur dicitur actus primus, et qui ex illo

3 d.1, q.4-0026 2

d.1, q.4-0026 operari dimanat ab esse, tamen esse est propter operari, quamvis ipsum

DIMENSIONIS

1 d.2, q.6-0123 3

d.2, q.6-0123 capax trinae dimensionis. Quod potest facere anima terminando solum

DIMINIUTUR

1 d.2, q.3-1208 3

d.2, q.3-1208 dissipatur et diminiutur, non sic autem intellectus; sed per accidens *

DIMINUERET

1 d.1, q.3-0125 10

d.1, q.3-0125 requirit in illo dispositiones tales, et si aliqua illarum diminueret, statim

DIMINUTE

1 Prooemium-0243 6

Prooemium-0243 et hic, tx, 16, ait "diminute" procedere qui solam materiam accipit

DIMINUTUM

1 d.2, q.4-0705 10

d.2, q.4-0705 omni receptivo; non sic autem potentia, quia habet esse diminutum

DIMISISSET

1 d.2, q.5-0086 5

d.2, q.5-0086 rationalem, assumpsisset illam et dimisisset in triduo, quia illa non erat

DIMISIT

1 d.2, q.5-0085 3

d.2, q.5-0085 assumpsit numquam dimisit; si autem in homine esset alia anima praeter

DIMITTIT

1 Prooemium-0244 9

Prooemium-0244 in definitione; et similiter qui, forma accepta, materiam dimittit.

DIRECTE

1 d.2, q.3-0264 4

d.2, q.3-0264 esse spiritualem, quia directe et intuitive potest cognoscere rem *

2 d.2, q.3-0266 1

d.2, q.3-0266 directe et intuitive non possit res spirituales intueri propter *

DIRIGENS

1 d.2, q.3-0699 9

d.2, q.3-0699 A quibus erroribus fides nos liberat, rationem naturalem dirigens.

DISCERNENDUM

1 d.2, q.1-0125 3

d.2, q.1-0125 et ad discernendum inter alimenta; ergo si sensus ordinantur, ut ad

DISCERNERE

1 d.2, q.3-0131 6

d.2, q.3-0131 aliquem saporem innatum, non possct discernere alios.

2 d.2, q.3-0183 7

d.2, q.3-0183 obiectorum, et non relinqueret potentiam perfecte discernere et cognoscere

DISCERNIT

1 d.2, q.3-0184 10

d.2, q.3-0184 illa. Et ita procedit ratio Aristotelis, nam intellectus noster discernit et

DISCESSERO

1 d.2, q.3-0669 11

d.2, q.3-0669 dicebat, arbitrari, o mihi carissimi filii, me, cum a vobis discessero,

DISCRETIONE

1 d.2, q.1-0160 8

d.2, q.1-0160 semper habent coniunctum, et trahunt illud absque discretione boni vel

DISCURRAMUS

1 d.2, q.1-0031 6

d.2, q.1-0031 sicut opera ignis. Et si discurremus per omnes vegetabilium *

DISCURRENDO

1 d.2, q.2-0023 7

d.2, q.2-0023 est signum perfectioris animae, ut patet discurrendo per omnia *

2 d.2, q.3-0253 6

d.2, q.3-0253 Sed haec omnia demonstrantur magis discurrendo per actus *

3 d.2, q.3-0339 2

d.2, q.3-0339 naturas discurrendo.

DISCURRIMUS

1 d.2, q.4-0354 7

d.2, q.4-0354 animae illum intellectum, quo nos intelligimus, discurremus, etc. Et ita

DISCURSIVA

1 d.2, q.3-0330 7

d.2, q.3-0330 discursivam. Octava: Id ostenditur ex vi discursiva et iudicativa intellectus,

DISCURSIVAM

1 d.2, q.3-0330 1

d.2, q.3-0330 discursivam. Octava: Id ostenditur ex vi discursiva et iudicativa intellectus,

DISCURSU

1 d.2, q.3-0730 3

d.2, q.3-0730 patent ex discursu illius in his libris De Anima.

2 d.2, q.4-0226 5

d.2, q.4-0226 simplicibus; intelligeret ergo sine discursu et sine deceptione ulla, *

3 d.2, q.4-1001 8

d.2, q.4-1001 generationem. Unde inquit D Thomas quod illo discursu illius capitis non

DISCURSUS

1 d.2, q.3-0336 6

d.2, q.3-0336 maxime si addas quod iste discursus et motio intellectus sine *

DISENTIUNT

1 d.2, q.3-0420 1

d.2, q.3-0420 dissentiunt.

DISIUNCTIM

1 d.1, q.4-0173 4

d.1, q.4-0173 convenire, sed quod disiunctim applicanda sint eo modo quo in definitione

DISOLVIT

1 d.2, q.2-0056 5

d.2, q.2-0056 7 Prima pars conclusionis dissolvit quaestionem illam, an

DISP.

1 d.2, q.4-0394 10

d.2, q.4-0394 Averroistas, cap 1. Sed verum illius loci sensum tradidi disp. 1, q 1. 385

DISPLICET

1 Prooemium-0224 5

Prooemium-0224 Quae distinctio non mihi displicet. Novi enim quod eadem res

2 d.2, q.3-0928 4

d.2, q.3-0928 Haec tamen solutio displicet:

DISPLICUIT

1 d.1, q.3-0227 9

d.1, q.3-0227 invenitur in multis generibus. Quae distinctio semper mihi displicuit,

DISPONERE

1 d.1, q.3-0189 1

d.1, q.3-0189 disponere nisi formaliter et inhaerendo materiae. Unde concedo quod

2 d.2, q.1-0034 9

d.2, q.1-0034 alimentum, et magnes ferrum. Deinde alterare illud et disponere, et tandem

3 d.2, q.1-0188 12

d.2, q.1-0188 rei ad aliam, non tamen haec quae in vivente fit. Similiter disponere

4 d.2, q.1-0190 3

d.2, q.1-0190 inanimatis, tamen disponere illam heterogeneo modo, intrinsece sumendo

DISPONITUR

1 d.1, q.2-0090 1

d.1, q.2-0090 disponitur subiectum per totam aliquam scientiam, per quam redditur

DISPONUNT

1 d.2, q.4-1030 5

d.2, q.4-1030 remote, inquantum ad illam disponunt. Et ita nulla manet difficultas.

DISPOSITA

1 d.1, q.3-0079 1

d.1, q.3-0079 disposita et proxima. Haec enim omnia idem sunt.

2 d.1, q.3-0136 6

d.1, q.3-0136 Uno modo pro materia sic disposita ad receptionem animae,

3 d.1, q.3-0187 9

d.1, q.3-0187 Sed ego non video quomodo materia possit esse disposita nisi

4 d.1, q.3-0213 8

d.1, q.3-0213 sumitur pro toto, an ut pro materia disposita sumitur. Dicendum ex

5 d.1, q.3-0221 4

d.1, q.3-0221 organicum" pro materia disposita, an pro toto, quaestione sequenti *

6 d.1, q.4-0042 5

d.1, q.4-0042 organicum" sumatur pro materia disposita, et "potentia ad vitam" pro

7 d.1, q.4-0055 5

d.1, q.4-0055 corpus organicum" pro materia disposita est quidditativa, si vero sumatur

8 d.1, q.4-0069 1

d.1, q.4-0069 disposita, non tam proprie explicaret effectum formalem ipsius animae,

9 d.1, q.4-0084 8

d.1, q.4-0084 Oppositum huius, immo quod sumatur pro materia disposita,

10 d.2, q.3-1022 4

d.2, q.3-1022 anima in materia disposita ad receptionem illius. Et haec de secunda

11 d.2, q.4-1024 11

d.2, q.4-1024 sit necessarium, nam ipsa anima fit a Deo in materia disposita; ergo

12 d.2, q.5-0137 1

d.2, q.5-0137 disposita diversis dispositionibus.

DISPOSITAM

1 d.1, q.3-0084 3

d.1, q.3-0084 altiori modo dispositam quam aliae formae.

2 d.1, q.3-0137 7

d.1, q.3-0137 nam sicut forma ignis requirit materiam dispositam, ita anima. Quamvis

3 d.1, q.3-0218 2

d.1, q.3-0218 materiam dispositam ut per se ordinatur ad accidentia ipsa, sed ad

DISPOSITIONE

1 d.1, q.1-0040 9

d.1, q.1-0040 se movens, etc, recedente aliquo vel deficiente aliqua dispositione illius,

DISPUTATIONE

1 d.1, q.4-0123 1

d.1, q.4-0123 disputatione sequenti, q 4.

DISPOSITIONEM

1 d.2, q.4-1029 3

d.2, q.4-1029 concurrunt ad dispositionem materiae, animam vero non attingunt nisi

DISPOSITIONES

1 d.1, q.3-0077 4

d.1, q.3-0077 ideo tales exigit dispositiones. Differentia ergo essentialis inter formas

2 d.1, q.3-0125 4

d.1, q.3-0125 requirit in illo dispositiones tales, et si aliqua illarum diminueret, statim

3 d.1, q.3-0126 7

d.1, q.3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in

4 d.1, q.3-0128 6

d.1, q.3-0128 dimanarent in alio membro tales dispositiones.

5 d.1, q.3-0138 7

d.1, q.3-0138 sit differentia, quod forma ignis requirit dispositiones eiusdem rationis,

6 d.1, q.3-0139 8

d.1, q.3-0139 anima vero in diversis partibus requirit diversas dispositiones iuxta

7 d.1, q.3-0188 3

d.1, q.3-0188 intrinsece includat dispositiones; aut quomodo accidentia possint *

8 d.1, q.3-0220 1

d.1, q.3-0220 dispositiones necessarias. An vero in definitione Aristoteles sumat "corpus

9 d.1, q.4-0062 7

d.1, q.4-0062 aliam, nam si materia habet tales dispositiones est propter formam

10 d.1, q.4-0064 1

d.1, q.4-0064 dispositiones. Quapropter sive uno sive alio modo sumatur "corpus *

11 d.2, q.4-1017 6

d.2, q.4-1017 36 Ad undecimum. Qui putant dispositiones materiae habere

12 d.2, q.4-1020 1

d.2, q.4-1020 dispositiones materiales in virtute animae patris generantis possunt *

13 d.2, q.4-1026 4

d.2, q.4-1026 efficientia; concurrunt ergo dispositiones materialiter tantum ad unionem

14 d.2, q.5-0135 1

d.2, q.5-0135 dispositiones; ergo impossibile est quod duae animae differentes in gradu

DISPOSITIONIBUS

1 Prooemium-0140 9

Prooemium-0140 additis quae supra diximus de materia et eius dispositionibus. Et ideo

2 d.1, q.3-0072 3

d.1, q.3-0072 1 in dispositionibus, quas in materia requirunt, ut possint eam

3 d.1, q.3-0118 2

d.1, q.3-0118 in dispositionibus differunt, et ad diversa sua officia ordinantur, ita

4 d.2, q.4-0060 7

d.2, q.4-0060 11 Omnis forma unitur materiae mediis dispositionibus *

5 d.2, q.4-1027 6

d.2, q.4-1027 animae. Quod intelligendum est de dispositionibus accidentalibus ipsius

6 d.2, q.5-0137 3

d.2, q.5-0137 disposita diversis dispositionibus.

DISPOSITIONUM

1 d.1, q.3-0115 5

d.1, q.3-0115 considerari: Primum est diversitas dispositionum accidentalium, in

2 d.2, q.4-1023 1

d.2, q.4-1023 dispositionum, in praesenti tamen non video quomodo sit possibile, neque cur

DISPOSITIVE

1 d.1, q.2-0093 9

d.1, q.2-0093 forma vero efficiens perfectior est; unde actus tantum dispositive *

DISPOSITO

1 d.1, q.4-0090 2

d.1, q.4-0090 subiecto disposito; et hinc concludit animam esse actum corporis

2 d.2, q.4-0310 2

d.2, q.4-0310 subiecto disposito. Est ergo evidens in doctrina Aristotelis animam ut

DISPOSITUM

1 d.1, q.2-0115 3

d.1, q.2-0115 melius esse dispositum illum qui habet intellectum principiorum, quam

2 d.1, q.3-0151 8

d.1, q.3-0151 informatam forma, ut dante esse corporeum et dispositum organico modo

DISPOSITUS

1 d.2, q.3-1181 11

d.2, q.3-1181 cum naturae lumine; et homo est ex natura sua optime dispositus ad

DISPUTABITUR

1 Prooemium-0694 11

Prooemium-0694 hic obiter dictum fuit, sed in proprio loco ex professo disputabitur.

DISPUTANT

1 d.2, q.3-0418 7

d.2, q.3-0418 convenit formae", de cuius sensu multa disputant Caietanus, 1 p,

DISPUTANTI

1 Prooemium-0661 7

Prooemium-0661 cognoverit, erit dignissima, cui de caeteris disputanti fides adhibeatur."

DISPUTARE

1 d.1, q.1-0004 2

d.1, q.1-0004 singillatim disputare, ut dilucidior sit doctrina. Hic ergo genus eius

DISPUTARI

1 Prooemium-0699 7

Prooemium-0699 Aliae item quaestiones, quae in prooemiis disputari solent, *

DISPUTAT

1 Prooemium-0200 2

Prooemium-0200 autem disputat qui vult animam non esse naturam, sed supra naturam,

DISPUTATIO

1 d.2, q.4-0790 10

d.2, q.4-0790 quia de statu animae separatae est nobis instituenda specialis disputatio,

DISPUTATIONE

1 d.2-0007 9

d.2-0007 qua re ex Aristotele habemus ea quae praecedenti disputatione *

2 d.2, q.1-0204 4

d.2, q.1-0204 animae, ut praecedenti disputatione dictum est.

3 d.2, q.6-0373 2

d.2, q.6-0373 hac disputatione, q 2.

DISPUTATIONIBUS

1 Prooemium-0707 6

Prooemium-0707 generatione. Ordinem enim doctrinae in disputationibus et quaestionibus

DISPUTATIONIS

1 d.1-0003 5

d.1-0003 1 De materia huius disputationis agit Aristoteles, lib, 2, cap, 1 et 2, 1

2 d.2, q.3-0081 6

d.2, q.3-0081 Concilium, in quo Origenes vi disputationis eos convincit, ut narrat

DISPUTATIVE

1 d.2, q.4-0958 5

d.2, q.4-0958 immortalem, sed citatis locis disputative tantum loquitur de productione illius.

DISPUTATUM

1 Prooemium-0025 6

Prooemium-0025 libris De Caelo; est denique disputatum de ente generabili, quae *

DISPUTO

1 d.2, q.2-0172 5

d.2, q.2-0172 tamen de nomine non disputo. In hac autem operatione reperitur

DISSERENDUM

1 Prooemium-0020 4

Prooemium-0020 his omnibus est disserendum physico tamquam de proprio obiecto; de

2 Prooemium-0028 1

Prooemium-0028 disserendum de illis entibus naturalibus quae vivunt. Et hic est finis huius

DISSERIT

1 Prooemium-0505 6

Prooemium-0505 appetibilis quae de altioribus rebus disserit. Unde, omnibus pensatis, in

2 Prooemium-0685 6

Prooemium-0685 parte qua de anima rationali disserit, nam haec pars est nobilissima,

3 d.1, q.1-0196 8

d.1, q.1-0196 non est ad rem, contra quem optime disserit Budaeus, lib 1 De Asse.

DISSIMILARES

1 d.1, q.3-0093 5

d.1, q.3-0093 loquendo, partes organicae et dissimilares idem sunt, ut annotavit D *

DISSIMILARIUM

1 d.1, q.3-0097 3

d.1, q.3-0097 informat corpus dissimilarium partium, ut inductione patet.

DISSIMILITUDINEM

1 d.2, q.4-1008 1

d.2, q.4-1008 dissimilitudinem, quam Ferrariensis, 2 Contra Gentes, cap 81, putat

DISSIPATUR

1 d.2, q.3-1208 1

d.2, q.3-1208 dissipatur et diminiatur, non sic autem intellectus; sed per accidens *

DISTANTES

1 d.2, q.4-0525 7

d.2, q.4-0525 negari esse mirabile quod res adeo distantes, ut sunt corpus et spiritus,

DISTINCTA

1 Prooemium-0116 6

Prooemium-0116 Immerito tamen, nam in cognitione distincta a partibus ad *

2 Prooemium-0148 5

Prooemium-0148 requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in

3 d.1, q.4-0196 5

d.1, q.4-0196 esse, et haec duo distincta sunt, ita etiam esse principium essendi et

4 d.1, q.4-0197 3

d.1, q.4-0197 operandi sunt distincta, saltem formaliter. Id videre est in calore: Est

5 d.1, q.4-0202 5

d.1, q.4-0202 haec duo in illa distincta sunt.

6 d.2, q.1-0093 6

d.2, q.1-0093 officia, atque adeo sunt organa distincta. Tandem testimonium vitae

7 d.2, q.4-0171 4

d.2, q.4-0171 substantia a me distincta possit intra me esse; et tamen quia non est

8 d.2, q.4-0172 8

d.2, q.4-0172 forma mea, sed substantia integra a me distincta, ideo non ego intelligo

9 d.2, q.4-0190 7

d.2, q.4-0190 intelligendi principium; sed illa substantia est distincta a nostra, nec est

10 d.2, q.4-0461 6

d.2, q.4-0461 impossibile est duo supposita numero distincta constitui per eandem

11 d.2, q.4-0605 6

d.2, q.4-0605 subsistentia, quam habet separata, est distincta ab ea quam habebat

12 d.2, q.4-0647 3

d.2, q.4-0647 haec duo distincta sint, et in anima rationali naturaliter separentur, non

13 d.2, q.5-0119 9

d.2, q.5-0119 Prima sit: Si in homine est anima sensitiva distincta a *

14 d.2, q.6-0291 3

d.2, q.6-0291 sunt valde distincta, et unum non praedicatur de alio, et est facilis

DISTINCTAE

1 Prooemium-0151 3

Prooemium-0151 non fuerint distinctae hae res ab Aristotele, tamen in complementum

2 d.2, q.4-0908 3

d.2, q.4-0908 separatae et distinctae quot homines moriuntur; nec fieri potest ut

3 d.2, q.5-0003 1

d.2, q.5-0003 distinctae realiter.

4 d.2, q.5-0024 1

d.2, q.5-0024 distinctae distinguuntur realiter; ergo.

5 d.2, q.5-0040 11

d.2, q.5-0040 sensum et nutritionem, sunt in ea parte duae animae realiter distinctae

6 d.2, q.5-0133 8

d.2, q.5-0133 Et confirmatur, 1, ista ratio. Quia animae distinctae

7 d.2, q.6-0043 2

d.2, q.6-0043 formaliter distinctae, tamen prout uniuntur in eminenti virtute solis non *

8 d.2, q.6-0046 8

d.2, q.6-0046 sensitiva et rationalis secundum se sunt formaliter distinctae, tamen

9 d.2, q.6-0179 6

d.2, q.6-0179 rationale. Quae tres differentiae formaliter distinctae sunt. Si vero haec

10 d.2, q.6-0242 4

d.2, q.6-0242 secundum se sunt distinctae, et in superiori non reperiuntur secundum

11 d.2, q.6-0301 8

d.2, q.6-0301 haec membra non distinguuntur tamquam formae integrae distinctae,

12 d.2, q.6-0402 6

d.2, q.6-0402 respondetur quod istae animae sunt distinctae secundum proprias rationes

DISTINCTAM

1 d.2, q.4-0064 8

d.2, q.4-0064 12 Homo habet veram animam sensitivam specie distinctam

2 d.2, q.4-0070 1

d.2, q.4-0070 distinctam ab aliis formis sensitivis, impossibile erit informari alia

DISTINCTAS

1 d.1, q.3-0122 4

d.1, q.3-0122 diversas sui partes distinctas etiam partes organicas constituit, ita anima

2 d.1, q.4-0206 8

d.1, q.4-0206 Constat ergo has duas rationes formaliter esse distinctas

3 d.2, q.4-0072 7

d.2, q.4-0072 potentias sensitivas et passiones materiales specie distinctas a potentiis

4 d.2, q.4-0924 9

d.2, q.4-0924 prout gessit" in corpore. Habent ergo homines animas distinctas.

5 d.2, q.5-0016 5

d.2, q.5-0016 rationalem hominis esse realiter distinctas. Sed quaestio est quando uniuntur

6 d.2, q.5-0039 4

d.2, q.5-0039 esse semper realiter distinctas, ita quod si una pars, v.g caro, habet

7 d.2, q.6-0011 10

d.2, q.6-0011 composito necessario concedunt has tres animas non esse adeo distinctas, quin

8 d.2, q.6-0040 3

d.2, q.6-0040 rationes formales distinctas, tamen prout uniuntur in Deo in quadam

DISTINCTIO

1 Prooemium-0221 8

Prooemium-0221 2 Physicorum, tx, 26. Vide Philoponum. Et distinctio videtur sumpta

2 Prooemium-0224 2

Prooemium-0224 Quae distinctio non mihi displicet. Novi enim quod eadem res

3 d.1, q.2-0062 1

d.1, q.2-0062 distinctio etiam est falsa, nam habitus est perfectior actu.

4 d.1, q.2-0081 2

d.1, q.2-0081 Caietani distinctio.

5 d.1, q.2-0190 4

d.1, q.2-0190 1 Quia illa distinctio actus primi numquam reperitur apud

6 d.1, q.3-0227 6

d.1, q.3-0227 invenitur in multis generibus. Quae distinctio semper mihi displicuit,

7 d.2, q.4-0920 5

d.2, q.4-0920 in Sacra Scriptura legitur distinctio in animabus hominum qui *

8 d.2, q.5-0005 5

d.2, q.5-0005 et videamus quatenam sit distinctio inter illas. Et ad intelligentiam *

9 d.2, q.6-0310 3

d.2, q.6-0310 aliqua formalis distinctio membrorum; haec autem reperitur hic, ut

10 d.2, q.6-0357 1

d.2, q.6-0357 distinctio specifica formarum sumitur ex multis aliis, scilicet ex diverso

DISTINCTIONE

1 Prooemium-0211 1

Prooemium-0211 distinctione responderi solet communiter: In anima rationali duo sunt:

2 d.1, q.2-0158 2

d.1, q.2-0158 Qua distinctione praemissa, ait

3 d.2, q.4-0553 3

d.2, q.4-0553 in illa distinctione existentiae ab essentia, qua supposita, D Thomas

4 d.2, q.4-0562 3

d.2, q.4-0562 est, data distinctione supposita; tamen illo destructo fundamento, ruit

5 d.2, q.4-0606 8

d.2, q.4-0606 in composito. Quod non potest intelligi de distinctione reali, nam illud

6 d.2, q.5-0051 1

d.2, q.5-0051 distinctione deorum, quae ineptissima est, sequitur Didymus, lib

DISTINCTIONEM

1 d.2, q.1-0132 7

d.2, q.1-0132 sensitivas, et tactum, et voluptatem, et distinctionem sexuum.

2 d.2, q.5-0021 5

d.2, q.5-0021 ubicumque sint observant eam distinctionem; sed animae istae tres *

3 d.2, q.5-0057 7

d.2, q.5-0057 quod ex illo loco multi colligunt distinctionem animarum: per spiritum

4 d.2, q.6-0041 6

d.2, q.6-0041 ratione formali superiori non habent distinctionem.

5 d.2, q.6-0383 1

d.2, q.6-0383 distinctionem graduum, partim divisionem unius gradus secundum

DISTINCTIONIS

1 d.2, q.3-0407 5

d.2, q.3-0407 Unde intelligitur sensus illius distinctionis, scilicet quod forma

DISTINCTO

1 d.2, q.4-0201 2

d.2, q.4-0201 supposito distincto, ut quod Petrus habeat potentiam visivam, et Paulus

2 d.2, q.4-0608 6

d.2, q.4-0608 docuerat, supra; sed intelligitur de distincto modo essendi, nam anima

DISTINCTUM

1 d.2, q.1-0080 9

d.2, q.1-0080 semper agunt et patiuntur; ergo habent modum essendi distinctum ab

2 d.2, q.3-0939 7

d.2, q.3-0939 phantasia", ergo hoc secundum est aliquid distinctum a primo. Per

3 d.2, q.4-0208 9

d.2, q.4-0208 substantia spiritualis non est forma, est integrum suppositum distinctum

4 d.2, q.4-0742 4

d.2, q.4-0742 si esset aliquid distinctum, vel esset substantia, vel accidens; non *

5 d.2, q.6-0177 5

d.2, q.6-0177 proprium constitutivum uniuscuiusque est distinctum ab alio; animatum

DISTINCTUS

1 d.2, q.4-0194 1

d.2, q.4-0194 distinctus ab anima sive non, quia ad hoc nihil refert; ergo debet esse in

DISTINGUANTUR

1 d.2, q.4-0459 8

d.2, q.4-0459 principium sit vera forma hominis, et homines distinguantur numero, necesse

2 d.2, q.4-0912 4

d.2, q.4-0912 animae inter se distinguantur numero, et ab Angelis specie, non possunt

3 d.2, q.5-0017 9

d.2, q.5-0017 in eodem supposito, ut in bruto, an re distinguantur anima vegetativa

4 d.2, q.5-0018 8

d.2, q.5-0018 et sensitiva; et in homine, an re distinguantur tres dictae animae.

5 d.2, q.6-0126 4

d.2, q.6-0126 anima nostra non distinguantur, saltem formaliter, rationes animae

6 d.2, q.6-0128 10

d.2, q.6-0128 1 Nam ex hoc sequitur quod in homine non distinguantur

7 d.2, q.6-0241 2

d.2, q.6-0241 contentae distinguantur vel non, nam quando illae rationes formales

DISTINGUAT

1 d.1, q.1-0027 2

d.1, q.1-0027 non distinguat, idque per operationem. Quae diversitas in animalibus

DISTINGUATUR

1 d.1, q.3-0217 4

d.1, q.3-0217 a nobis ratione distinguatur; anima autem non sic ordinatur ad *

DISTINGUEBANT

1 d.1, q.1-0032 2

d.1, q.1-0032 viventibus distinguebant: Plato in Phaedone, Aristoteles, 8 *

2 d.2, q.1-0134 7

d.2, q.1-0134 Empedocli et Platoni, qui in hoc distinguebant plantas ab animalibus,

DISTINGUENDA

1 d.2, q.6-0315 8

d.2, q.6-0315 habeat essentialem ordinem ad corpus, per quem distinguenda est, tamen

DISTINGUENS

1 d.1, q.4-0077 6

d.1, q.4-0077 alii. His favet quod Aristoteles, distinguens naturalia corpora in *

DISTINGUERE

1 d.1, q.2-0100 1

d.1, q.2-0100 distinguere id quod praebet actus primus per se ab eo quod praebet

2 d.2, q.3-0309 8

d.2, q.3-0309 alia per accidens concipiant, nec possint illa distinguere et *

3 d.2, q.6-0224 1

d.2, q.6-0224 distinguere id quod est unicuique proprium, et quod est commune. Et

4 d.2, q.6-0351 9

d.2, q.6-0351 13 Sed est notandum, 2, quod aliud est distinguere animas *

5 d.2, q.6-0352 6

d.2, q.6-0352 secundum species ultimas, et aliud distinguere gradus animarum. Hic

DISTINGUERET

1 d.2, q.6-0304 5

d.2, q.6-0304 plantam, animal et hominem, distingueret membra secundum praecisa *

DISTINGUERETUR

1 d.2, q.6-0271 9

d.2, q.6-0271 tantum vegetativa est, ut anima plantae; alias non distingueretur a

DISTINGUI

1 d.1, q.2-0014 5

d.1, q.2-0014 2 Unde triplex potest distingui actus, scilicet actus *

2 d.1, q.3-0132 4

d.1, q.3-0132 Unde duplex organisatio distingui potest: Alia *

3 d.2, q.4-0565 2

d.2, q.4-0565 non distingui realiter, hanc solutionem D Thomae amplecti non *

4 d.2, q.6-0037 5

d.2, q.6-0037 rationali non possunt formaliter distingui rationes animae vegetativae

DISTINGUIMUS

1 d.2, q.6-0317 3

d.2, q.6-0317 per operationes distinguimus. Unde animam vocamus illam formam quae

2 d.2, q.6-0353 1

d.2, q.6-0353 distinguimus gradus animae, non species ultimas, quia sub unoquoque

DISTINGUIT

1 d.1, q.2-0152 4

d.1, q.2-0152 multa dicit, et distinguit duplicem actum primum: alius est qui

2 d.1, q.4-0167 6

d.1, q.4-0167 hoc loco patet, tum quia distinguit principium vivendi contra *

3 d.2, q.3-0304 6

d.2, q.3-0304 eadem re plures rationes formales distinguit. Quod est contra rationem

4 d.2, q.3-0809 8

d.2, q.3-0809 divinitatis, 10 Ethicorum, cap 7 et 8, distinguit geminam vitam:

DISTINGUITUR

1 d.1, q.1-0059 5

d.1, q.1-0059 hominis. Et ita vita distinguitur a vivente, sicut natura a supposito. Et

2 d.1, q.1-0066 2

d.1, q.1-0066 vita distinguitur in activam et contemplativam. Et Aristoteles, lib 10

3 d.1, q.2-0153 1

d.1, q.2-0153 distinguitur a secundo, tamen inseparabiliter est illi coniunctus. Alius

4 d.1, q.2-0154 5

d.1, q.2-0154 est actus primus qui distinguitur a secundo et separari potest ab illo.

5 d.1, q.2-0155 10

d.1, q.2-0155 Primi generis est forma ignis, quae a sua operatione distinguitur.

6 d.1, q.2-0206 6

d.1, q.2-0206 Aristotele, quia in dormiente optime distinguitur principium operandi ab

7 d.1, q.3-0171 2

d.1, q.3-0171 formis distinguitur, et ratione cuius requirit anima in materia *

8 d.2, q.6-0022 6

d.2, q.6-0022 1 Nam anima rationalis specificè distinguitur a sensitiva

9 d.2, q.6-0085 7

d.2, q.6-0085 qua oritur ratio causandi. Male ergo distinguitur continere in hoc vel

10 d.2, q.6-0149 9

d.2, q.6-0149 duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *

11 d.2, q.6-0150 1

d.2, q.6-0150 distinguitur et aliud.

12 d.2, q.6-0261 2

d.2, q.6-0261 qui distinguitur in animam rationalem et bruti.

13 d.2, q.6-0316 3

d.2, q.6-0316 quoad nos distinguitur per operationes, quia viventia a non viventibus

14 d.2, q.6-0379 6

d.2, q.6-0379 vegetativum scilicet et sensitivum, et distinguitur ab intellectivo. Et ideo

DISTINGUUNT

1 d.1, q.2-0056 2

d.1, q.2-0056 Alii distinguunt duplicem actum primum, scilicet actum *

DISTINGUUNTUR

1 d.1-0041 1

d.1-0041 distinguuntur in ipsis viventibus, nam sicut in plantis quaelibet pars habet animam

2 d.1, q.3-0070 6

d.1, q.3-0070 remota; et in hoc non distinguuntur.

3 d.1, q.3-0225 7

d.1, q.3-0225 non praedicamentales. Quae duo genera relationum distinguuntur, quia

4 d.1, q.4-0199 5

d.1, q.4-0199 duo in illo formaliter distinguuntur, et secundum has diversas rationes

5 d.2, q.4-0571 6

d.2, q.4-0571 sic autem esse animae; ergo distinguuntur sicut pars et totum.

6 d.2, q.4-0575 10

d.2, q.4-0575 existentia vero animae est idem cum sola anima; ergo distinguuntur.

7 d.2, q.5-0020 7

d.2, q.5-0020 1 Quia ea quae inter se distinguuntur essentialiter *

8 d.2, q.5-0022 1

d.2, q.5-0022 distinguuntur essentialiter; ergo ubicumque sint distinguuntur isto modo.

9 d.2, q.5-0022 6

d.2, q.5-0022 distinguuntur essentialiter; ergo ubicumque sint distinguuntur isto modo.

10 d.2, q.5-0024 2

d.2, q.5-0024 distinctae distinguuntur realiter; ergo.

11 d.2, q.5-0033 1

d.2, q.5-0033 distinguuntur realiter; sed anima vegetativa et sensitiva sunt formae materiales

12 d.2, q.5-0037 5

d.2, q.5-0037 in illis partibus animae distinguuntur realiter.

13 d.2, q.6-0044 1

d.2, q.6-0044 distinguuntur. Et simile "quid est" reperitur in omnibus virtutibus *

14 d.2, q.6-0047 9

d.2, q.6-0047 prout in quadam superiori ratione animae uniuntur, non distinguuntur

15 d.2, q.6-0054 6

d.2, q.6-0054 et vegetativum; ergo haec non distinguuntur in illa. Antecedens patet,

16 d.2, q.6-0135 1

d.2, q.6-0135 distinguuntur formaliter; ergo et in homine. Antecedens est concessum ab

17 d.2, q.6-0140 1

d.2, q.6-0140 distinguuntur; ergo et in homine. Prima consequentia probatur, quia

18 d.2, q.6-0143 1

d.2, q.6-0143 distinguuntur formaliter, ut probatum est.

19 d.2, q.6-0153 8

d.2, q.6-0153 hominis differt formaliter ab anima rationali eiusdem; distinguuntur

20 d.2, q.6-0161 1

d.2, q.6-0161 distinguuntur formaliter.

21 d.2, q.6-0244 4

d.2, q.6-0244 in illo non distinguuntur. Et hoc modo iustitia et misericordia non *

22 d.2, q.6-0245 1

d.2, q.6-0245 distinguuntur in Deo. Et signum huius continentiae superioris in inferiori

23 d.2, q.6-0249 10

d.2, q.6-0249 modum actus et potentiae, tunc etiam in ipso superiori distinguuntur.

24 d.2, q.6-0301 4

d.2, q.6-0301 haec membra non distinguuntur tamquam formae integrae distinctae,

25 d.2, q.6-0302 2

d.2, q.6-0302 sed distinguuntur secundum praecisos conceptus, quamvis una possit

DISTRAHITUR

1 d.2, q.5-0151 9

d.2, q.5-0151 virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

DISTRIBUERE

1 d.2, q.1-0182 4

d.2, q.1-0182 omnes partes, et distribuere illud per omnia membra, unicuique *

2 d.2, q.1-0184 6

d.2, q.1-0184 animalium, cap 6, ait animam distribuere alimentum, sicut *

DIU

1 d.2, q.4-0820 3

d.2, q.4-0820 potest esse diu pugna, et ideo non diu perseverant in eodem statu;

2 d.2, q.4-0820 8

d.2, q.4-0820 potest esse diu pugna, et ideo non diu perseverant in eodem statu;

DIVERSA

1 Prooemium-0225 3

Prooemium-0225 secundum praedicata diversa potest ad Metaphysicam et ad aliam

2 d.1, q.3-0103 4

d.1, q.3-0103 et ideo requirit diversa organa, et tanto plura et meliora quanto *

3 d.1, q.3-0118 6

d.1, q.3-0118 in dispositionibus differunt, et ad diversa sua officia ordinantur, ita

4 d.1, q.4-0044 10

d.1, q.4-0044 et "potentia ad vitam" pro operatione vitali, illa duo diversa sunt, ut

5 d.2, q.1-0092 11

d.2, q.1-0092 experientia, nam in arbore sunt radices, folia, etc, quae habent diversa *

6 d.2, q.1-0230 8

d.2, q.1-0230 provenit, quod planta operetur vel non ex diversa influenza solis et

7 d.2, q.4-0097 5

d.2, q.4-0097 unionem quam habet ad diversa phantasmata; ex qua unione provenit

8 d.2, q.4-0468 6

d.2, q.4-0468 intelligibilem, nam licet phantasmata sint diversa, tamen phantasma non

9 d.2, q.4-0731 5

d.2, q.4-0731 operationes sensuum, quae requirunt diversa organa et complexiones

10 d.2, q.4-0883 3

d.2, q.4-0883 ordinantur ad diversa corpora, quibus coaptantur; ergo non fiunt

11 d.2, q.4-0905 7

d.2, q.4-0905 Item, quia impossibile est quod individua diversa simul

12 d.2, q.6-0138 4

d.2, q.6-0138 autem duo formaliter diversa sunt, immo separabilia. Anima enim equi

13 d.2, q.6-0212 7

d.2, q.6-0212 8 1 Ex his colligitur, 1, diversa acceptio istorum nominum,

DIVERSAE

1 Prooemium-0096 6

Prooemium-0096 7 Ex his primo conciliantur diversae opiniones in hac materia.

2 Prooemium-0145 8

Prooemium-0145 subalterno, et sub illa tres scientiae specie diversae comprehenduntur:

3 d.1, q.3-0067 4

d.1, q.3-0067 formae autem sunt diversae. Cuius rationem alio loco reddidimus.

4 d.1, q.4-0217 4

d.1, q.4-0217 differens. Quod si diversae definitiones sunt, et diversas rationes *

5 d.2, q.4-0460 6

d.2, q.4-0460 est quod huiusmodi formae sint diversae in diversis hominibus, nam

6 d.2, q.4-0882 8

d.2, q.4-0882 Item, sicut anima ordinatur ad corpus, ita diversae animae

7 d.2, q.5-0006 9

d.2, q.5-0006 quaestionis, nota quod istae animae non sunt ita diversae et repugnantes, ut

DIVERSAM

1 d.1, q.3-0146 6

d.1, q.3-0146 corporis a se ipsa secundum diversam rationem collatum, ut notavimus

DIVERSARUM

1 d.1, q.3-0088 6

d.1, q.3-0088 dici illud quod habet partes diversarum rationum. Organum enim est

DIVERSAS

1 Prooemium-0016 4

Prooemium-0016 ad constituendas scientias diversas. Dictum est etiam ad Physicam

2 Prooemium-0152 3

Prooemium-0152 istarum scientiarum diversas partes edidit. Aliud enim volumen fecit

3 d.1, q.3-0122 1

d.1, q.3-0122 diversas sui partes distinctas etiam partes organicas constituit, ita anima

4 d.1, q.3-0139 7

d.1, q.3-0139 anima vero in diversis partibus requirit diversas dispositiones iuxta

5 d.1, q.3-0152 2

d.1, q.3-0152 secundum diversas partes. Et si hoc modo sumatur in definitione "*"

6 d.1, q.3-0161 6

d.1, q.3-0161 forma substantiali informante diverso modo diversas materiae partes.

7 d.1, q.4-0199 9

d.1, q.4-0199 duo in illo formaliter distinguuntur, et secundum has diversas rationes

8 d.1, q.4-0200 2

d.1, q.4-0200 ad diversas species qualitatis pertinent. Simile ergo est in forma *

9 d.1, q.4-0217 8

d.1, q.4-0217 differens. Quod si diversae definitiones sunt, et diversas rationes *

10 d.2, q.4-0098 2

d.2, q.4-0098 quod diversas intellectiones habeat. Refert hanc opinionem Albertus,

11 d.2, q.4-0494 11

d.2, q.4-0494 ergo est quod in tot hominibus intelligeret simul res adeo diversas

12 d.2, q.5-0134 9

d.2, q.5-0134 rationis integrae in speciebus suis requirunt in materia diversas *

DIVERSI

1 d.1-0040 4

d.1-0040 viventium ratione sunt diversi, non tamen omnes situ et loco *

DIVERSIMODE

1 d.1, q.3-0123 7

d.1, q.3-0123 hominis, tota in qualibet parte existens, diversimode informat illas.

2 d.2, q.6-0226 3

d.2, q.6-0226 et posse diversimode specificari, ut diximus. Unde negabit vulgaris

DIVERSIS

1 d.1, q.2-0175 9

d.1, q.2-0175 Quae quidem perfectio erit maior vel minor in diversis animalibus,

2 d.1, q.3-0139 4

d.1, q.3-0139 anima vero in diversis partibus requirit diversas dispositiones iuxta

3 d.2, q.4-0460 8

d.2, q.4-0460 est quod huiusmodi formae sint diversae in diversis hominibus, nam

4 d.2, q.4-0884 5

d.2, q.4-0884 nisi in ipsis corporibus diversis.

5 d.2, q.5-0014 5

d.2, q.5-0014 comparemus has animas in diversis viventibus existentes, nam tunc

6 d.2, q.5-0137 2

d.2, q.5-0137 disposita diversis dispositionibus.

DIVERSITAS

1 d.1, q.1-0027 7

d.1, q.1-0027 non distinguat, idque per operationem. Quae diversitas in animalibus

2 d.1, q.3-0108 8

d.1, q.3-0108 forma non est anima. Respondetur quod illa diversitas partium

3 d.1, q.3-0115 4

d.1, q.3-0115 considerari: Primum est diversitas dispositionum accidentalium, in

4 d.2, q.6-0019 7

d.2, q.6-0019 2 Sed de modo huius continentiae diversitas est opinionum. *

DIVERSITATE

1 d.1, q.3-0101 3

d.1, q.3-0101 artificio et diversitate; anima vero habet diversitatem magnam in operibus

2 d.1, q.3-0133 4

d.1, q.3-0133 accidentalis, quae in diversitate accidentium consistit; alia substantialis, quae

DIVERSITATEM

1 d.1, q.3-0101 7

d.1, q.3-0101 artificio et diversitate; anima vero habet diversitatem magnam in operibus

2 d.1, q.3-0120 4

d.1, q.3-0120 id sit propter diversitatem formarum partialium, sive propter diversum

3 d.2, q.1-0026 8

d.2, q.1-0026 penes differentiam operationum, et non solum penes diversitatem *

DIVERSO

1 d.1, q.3-0161 4

d.1, q.3-0161 forma substantiali informante diverso modo diversas materiae partes.

2 d.2, q.6-0197 3

d.2, q.6-0197 vegetativae, tamen diverso modo, nam in anima animalis reperitur tantum

3 d.2, q.6-0357 10

d.2, q.6-0357 distinctio specifica formarum sumitur ex multis aliis, scilicet ex diverso

DIVERSORUM

1 d.1, q.2-0011 1

d.1, q.2-0011 diversorum. Si enim habitus comparatur ad potentiam est actus secundus

2 d.2, q.4-0703 4

d.2, q.4-0703 comparatio, cum sint diversorum ordinum; tamen utcumque fiat, anima

DIVERSOS

1 d.2, q.4-0892 7

d.2, q.4-0892 recipiendas animas decedentes a corporibus secundum diversos status

2 d.2, q.5-0143 11

d.2, q.5-0143 inter operationes et potentias hominis, etiam inter illas quae ad diversos

3 d.2, q.6-0375 6

d.2, q.6-0375 separabiles inter se et constituentes diversos modos viventium. *

DIVERSUM

1 d.1-0048 1

d.1-0048 diversum genus animae, posseque separari ab eo cui accidit, sicut perpetuum

2 d.1, q.1-0115 1

d.1, q.1-0115 diversum, unitas et dualitas. Quam sententiam habet in Timaeo.

3 d.1, q.3-0120 9

d.1, q.3-0120 id sit propter diversitatem formarum partialium, sive propter diversum

4 d.1, q.3-0140 1

d.1, q.3-0140 diversum ministerium ad quod ordinantur partes ipsae. Quae differentia

DIVERSUS

1 d.1, q.3-0117 1

d.1, q.3-0117 diversus modus informandi formae substantialis, nam sicut partes illae

DIVIDAMUS

1 Prooemium-0446 1

Prooemium-0446 dividamus illius abstractionem.

DIVIDANTUR

1 d.1-0044 9

d.1-0044 et phantasiam, et appetitum, ut patet, quia si dividantur haec omnia

DIVIDENDO

1 d.2, q.3-0293 6

d.2, q.3-0293 exterioribus quae apparent, sed potius dividendo et separando unum

DIVIDENTE

1 d.2, q.6-0270 6

d.2, q.6-0270 nomine "animae vegetativae" in membro dividente intelligatur ea quae

DIVIDENTIA

1 d.2, q.6-0286 1

d.2, q.6-0286 dividientia sumantur stricte, ita ut "anima vegetativa" significet animam

2 d.2, q.6-0299 9

d.2, q.6-0299 Et ideo alius sensus divisionis est, ut membra dividientia

DIVIDERET

1 d.2, q.6-0303 9

d.2, q.6-0303 includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *

DIVIDI

1 d.2, q.4-0932 2

d.2, q.4-0932 quasi dividi de substantia Dei. Tenuerunt Manichaei et Priscillianistae,

2 d.2, q.4-0936 2

d.2, q.4-0936 ut dividi possit et informare corpora.

3 d.2, q.6-0283 7

d.2, q.6-0283 anima" in communi, et definiri, et dividi.

DIVIDIT

1 Prooemium-0080 2

Prooemium-0080 deinde dividit; postea illius proprietates quaerit; de corpore vero et

DIVIDITUR

1 Prooemium-0015 1

Prooemium-0015 dividitur; in species, inquam, quae sunt in sufficienti abstractione

2 d.2, q.5-0028 1

d.2, q.5-0028 dividitur anima in illa tria membra, nam in divisione recta numquam

DIVINA

1 d.1, q.1-0096 8

d.1, q.1-0096 ortum error dicentium animam esse de natura divina, ut D Thomas,

2 d.1, q.2-0141 5

d.1, q.2-0141 primus, sed ipsamet essentia divina, mirabili modo intellectui beato

3 d.2, q.3-0613 1

d.2, q.3-0613 divina et terrestria, est simillimum divinae naturae, sicut eius exemplar

4 d.2, q.3-0802 5

d.2, q.3-0802 extrinsecus accedat, eaque sola divina sit. Nihil enim cum eius actione *

5 d.2, q.3-1138 3

d.2, q.3-1138 immortalem, quin divina virtute indigeat ut conservetur, quia Deo

6 d.2, q.4-0799 5

d.2, q.4-0799 sine informatione corporis, nisi divina sapientia et virtute esset *

7 d.2, q.5-0120 3

d.2, q.5-0120 rationali separetur divina virtute, aut consideretur intellectus virtute; et

DIVINAE

1 Prooemium-0465 5

Prooemium-0465 sed etiam angelicae et divinae; et ex parte pertinent ad felicitatem *

2 Prooemium-0467 10

Prooemium-0467 speculativas esse honorabiles, quia in eis perfecta quaedam participatio divinae

3 d.2, q.3-0613 6

d.2, q.3-0613 divina et terrestria, est simillimum divinae naturae, sicut eius exemplar

4 d.2, q.3-0634 7

d.2, q.3-0634 Rabirio: "Bonorum virorum mentes, inquit, mihi divinae atque

5 d.2, q.3-1130 8

d.2, q.3-1130 Tandem de fide est animam esse capacem divinae visionis,

6 d.2, q.4-0434 3

d.2, q.4-0434 et fruitionis divinae, et non nisi ratione animae intellectivae ut sic et

7 d.2, q.4-0529 1

d.2, q.4-0529 divinae tamen Sapientiae possibilis, et naturae ordini maxime conveniens,

DIVINI

1 d.2, q.3-0624 13

d.2, q.3-0624 Dei. Et Seneca, lib De vita beata, cap 32, vocat eam scintillam divini

2 d.2, q.3-0633 7

d.2, q.3-0633 immortales sunt, sed bonorum et fortium divini", et oratione Pro Gaio

DIVINIS

1 Prooemium-0455 11

Prooemium-0455 soli Deo et beatitudini tribuendus est honor, et hominibus etiam divinis;

2 Prooemium-0458 3

Prooemium-0458 dixit solis divinis rebus esse honorem tribuendum, sed latius, prout idem

3 d.2, q.1-0059 8

d.2, q.1-0059 illo De plantis. Tenet D Dionysius, De divinis nominibus, cap 6:

4 d.2, q.3-1145 5

d.2, q.3-1145 D Dionysius, 1 De divinis nominibus, cap 6, D Thomas, 1 p,

DIVINISSIMUM

1 Prooemium-0514 1

Prooemium-0514 divinissimum obiectum, nempe Deum ipsum, et habet supremum *

DIVINITATIS

1 d.2, q.3-0809 1

d.2, q.3-0809 divinitatis, 10 Ethicorum, cap 7 et 8, distinguit geminam vitam:

DIVINIUS

1 Prooemium-0524 3

Prooemium-0524 illius obiectum divinius est. Attingit enim ipsum Deum et substantias

2 d.2, q.4-0985 6

d.2, q.4-0985 nihil dedit Deus homini ipsi divinius." Et 1 De legibus: "Animus

DIVINO

1 Prooemium-0618 11

Prooemium-0618 sicut Sapientia, quia non ita penetrat originem quem habet a divino

2 d.2, q.4-0384 9

d.2, q.4-0384 contemplativo", omnino a materia abstracto, ut angelico et divino, "alia

3 d.2, q.4-0623 2

d.2, q.4-0623 supposito divino ut substantanti illam et operanti per illam ut per *

4 d.2, q.4-0675 3

d.2, q.4-0675 et uniri divino, et accidentia separari a proprio supposito, et esse per

DIVINUM

1 d.2, q.3-0616 10

d.2, q.3-0616 se ipsam aliquid considerat, attingit ad esse sincerum et divinum, et,

2 d.2, q.3-0792 4

d.2, q.3-0792 intellectus est quid divinum et impassibile, et lib 2, tx. 21, ait quod

3 d.2, q.4-0431 2

d.2, q.4-0431 Verbum divinum principium intelligendi nostrum; ergo tale principium non

4 d.2, q.4-0981 11

d.2, q.4-0981 habuit esse, ad illum etiam convertatur oportet et ad lumen divinum

DIVISA

1 Prooemium-0477 2

Prooemium-0477 reperitur divisa, in scientiis ipsis invenitur unita. Est enim scientia

2 d.2, q.4-0306 3

d.2, q.4-0306 substantia sit divisa in materiam et formam et compositum, anima est

DIVISAE

1 d.1-0042 10

d.1-0042 et vim augendi se quod ex eo patet, quia divisae augentur, ita in

DIVISIBILES

1 d.2-0022 2

d.2-0022 animalium divisibiles sunt, et in potentia plures.

DIVISIO

1 d.2, q.6-0002 7

d.2, q.6-0002 Utrum sit recta et sufficiens animae divisio in

2 d.2, q.6-0008 5

d.2, q.6-0008 sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum

3 d.2, q.6-0081 3

d.2, q.6-0081 Item, illa divisio de continentia in hoc vel illo genere est

4 d.2, q.6-0269 4

d.2, q.6-0269 Et iuxta hoc divisio animae in vegetativam, etc, sic explicanda est: Quod

5 d.2, q.6-0272 5

d.2, q.6-0272 divisio. Et hoc sensu divisio illa non est immediata, sed duas divisiones

6 d.2, q.6-0275 5

d.2, q.6-0275 Et in hoc sensu divisio est clara et caret omni difficultate, nec aliena

7 d.2, q.6-0285 1

d.2, q.6-0285 divisio duplicem sensum habere: Primus quod membra *

8 d.2, q.6-0292 1

d.2, q.6-0292 divisio. In hoc sensu tamen est extra sensum omnium philosophorum,

9 d.2, q.6-0294 10

d.2, q.6-0294 viventibus, et de sensitiva, ut est communis hominibus. Unde divisio in illo

10 d.2, q.6-0309 8

d.2, q.6-0309 Prima pars patet ex dictis, nam ut divisio sit bona, sufficit

11 d.2, q.6-0382 7

d.2, q.6-0382 potentiarum. Et tunc non tantum est divisio graduum, sed partim continet

DIVISIONE

1 d.1, q.1-0122 5

d.1, q.1-0122 Aristoteles incipit ab illa divisione substantiae in materiam, formam et

2 d.1, q.2-0200 3

d.1, q.2-0200 Item, facta divisione substantiae in materiam, formam, etc,

3 d.2, q.4-0297 9

d.2, q.4-0297 quod sit actus informans. Hoc patet ex illa divisione quam praemisit,

4 d.2, q.5-0028 9

d.2, q.5-0028 dividitur anima in illa tria membra, nam in divisione recta numquam

5 d.2, q.6-0360 8

d.2, q.6-0360 14 Ex quibus colliges quod in hac divisione animae duo priora

DIVISIONEM

1 Prooemium-0013 4

Prooemium-0013 procedere. Diximus autem divisionem scientiarum in Physica esse

2 Prooemium-0014 3

Prooemium-0014 sumendam secundum divisionem entis naturalis, qua in species suas

3 d.1, q.1-0197 10

d.1, q.1-0197 Et vere est contra mentem Aristotelis; nam ideo praemisit divisionem

4 d.1, q.4-0160 1

d.1, q.4-0160 divisionem animae in rationalem, sensitivam et vegetativam, et omnium

5 d.2-0003 6

d.2-0003 Aristoteles in hoc secundo capite divisionem animae in *

6 d.2, q.3-0435 6

d.2, q.3-0435 separatur ab aliquo, est propter divisionem partium, quibus divisus, non

7 d.2, q.6-0350 2

d.2, q.6-0350 constat divisionem esse sufficientissimam.

8 d.2, q.6-0383 4

d.2, q.6-0383 distinctionem graduum, partim divisionem unius gradus secundum

DIVISIONES

1 d.2, q.6-0272 12

d.2, q.6-0272 divisio. Et hoc sensu divisio illa non est immediata, sed duas divisiones

DIVISIONI

1 d.1, q.1-0124 3

d.1, q.1-0124 exposita. Cui divisioni supponitur alia, quam Aristoteles etiam innuit,

DIVISIONIS

1 d.2, q.3-0757 8

d.2, q.3-0757 dicuntur propriae. Et haec est legitima huius divisionis expositio, quam

2 d.2, q.6-0156 6

d.2, q.6-0156 6 Quocirca pro intelligentia huius divisionis notandum est, 1,

3 d.2, q.6-0299 5

d.2, q.6-0299 Et ideo alius sensus divisionis est, ut membra dividenda

4 d.2, q.6-0305 9

d.2, q.6-0305 constitutiva eorum. Et iste est communis sensus huius divisionis, et non

5 d.2, q.6-0313 8

d.2, q.6-0313 q. 78, a 1, ubi sufficientiam huius divisionis tradit.

DIVISIS

1 d.2, q.3-0435 9

d.2, q.3-0435 separatur ab aliquo, est propter divisionem partium, quibus divisus, non

DIVISO

1 d.2, q.6-0272 1

d.2, q.6-0272 divisio. Et hoc sensu divisio illa non est immediata, sed duas divisiones

DIVISUM

1 d.2, q.6-0254 7

d.2, q.6-0254 3 principaliter notandum est ad intelligendum divisum quod

2 d.2, q.6-0284 10

d.2, q.6-0284 Et si hoc modo sumatur "anima", ut hic est divisum, potest

DIVITE

1 d.2, q.3-1073 2

d.2, q.3-1073 De divite, cap 16. Sed non est de fide Angelos esse ex natura sua

DIVITIS

1 d.2, q.4-0921 9

d.2, q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad

DIXERAT

1 Prooemium-0391 6

Prooemium-0391 ex verbis quae subdit. Postquam dixerat in abstractis a materia non

2 d.2, q.3-0977 7

d.2, q.3-0977 antea eodem lib 3, cap 3, dixerat phantasiam esse quasi quemdam

3 d.2, q.4-0303 1

d.2, q.4-0303 dixerat. In 2 demonstrat late, ubi ad finem sic concludit dicens:

4 d.2, q.4-0343 7

d.2, q.4-0343 Aristoteles, dicto cap 3, nam postquam dixerat intellectivum esse *

5 d.2, q.4-0630 12

d.2, q.4-0630 ubi ait quod anima sapit et intelligit; qui tamen, 1 lib dixerat quod

DIXEREM

1 Prooemium-0394 5

Prooemium-0394 principium. [...] Quamobrem verisimilius dixerem caelum et factum

DIXERINT

1 d.2, q.3-1106 9

d.2, q.3-1106 immortalis." Et infra damnat ut haereticos eos qui dixerint esse *

DIXERUNT

1 d.1, q.1-0080 7

d.1, q.1-0080 Quidam enim, ut Democritus et Leucipus, dixerunt *

2 d.1, q.1-0083 10

d.1, q.1-0083 quia vita consistit in calido. Alii vero, ut Hippon, dixerunt animam

3 d.1, q.1-0101 5

d.1, q.1-0101 a suo simili. Alii dixerunt animam esse harmoniam, ut Empedocles

4 d.1, q.1-0104 1

d.1, q.1-0104 dixerunt animam esse quid diffusum per universum totum. Propter

5 d.2, q.4-0930 3

d.2, q.4-0930 Quidam haeretici dixerunt animam esse de substantia Dei,

6 d.2, q.4-0942 2

d.2, q.4-0942 Alii dixerunt animam fieri per educationem de potentia *

DIXIMUS

1 Prooemium-0095 1

Prooemium-0095 diximus.

2 Prooemium-0126 5

Prooemium-0126 incommodus, tamen quem supra diximus est melior; nam consuetum est

3 Prooemium-0140 4

Prooemium-0140 additis quae supra diximus de materia et eius dispositionibus. Et ideo

4 Prooemium-0474 3

Prooemium-0474 comparatione multa diximus in libris Posteriorum.

5 Prooemium-0483 3

Prooemium-0483 principio Physicorum diximus.

6 Prooemium-0501 6

Prooemium-0501 ut in citato loco Posteriorum diximus.

7 Prooemium-0539 6

Prooemium-0539 De utilitate autem illius nonnulla diximus, et plura statim

8 d.1, q.2-0123 9

d.1, q.2-0123 perfectionem operantis quam e contrario. De qua re diximus 2 *

9 d.1, q.3-0249 9

d.1, q.3-0249 Explicant hanc rem optime artificialia, ut dicto loco diximus.

10 d.1, q.4-0059 1

d.1, q.4-0059 diximus, idem est ordo et aptitudo ad compositum et ad materiam, et

11 d.1, q.4-0105 1

d.1, q.4-0105 diximus igitur quid anima sit." Idem colligitur ex cap 2, ubi

12 d.1, q.4-0174 2

d.1, q.4-0174 naturae diximus de illa particula: "motus et quietis."

13 d.1, q.4-0250 3

d.1, q.4-0250 Simile quid diximus supra de actu primo et secundo: et dici

14 d.2-0004 8

d.2-0004 vegetativam, sensitivam, et rationalem aperte insinuat, ut diximus, 2 et omnium

15 d.2, q.1-0069 7

d.2, q.1-0069 movere aliqua specie motus, ut supra diximus ex communi hominum

16 d.2, q.3-0917 2

d.2, q.3-0917 quod diximus, et ex illo evidenter sequitur immortalitas, ut etiam

17 d.2, q.4-0109 3

d.2, q.4-0109 Materia, ut diximus 1 Physicorum, de se est quaedam entitas potentialis

18 d.2, q.6-0201 6

d.2, q.6-0201 vegetativae. Et ita constat quod diximus primo Notabene. Nam

19 d.2, q.6-0226 6

d.2, q.6-0226 et posse diversimode specificari, ut diximus. Unde negabit vulgaris

20 d.2, q.6-0338 1

d.2, q.6-0338 diximus.

21 d.2, q.6-0358 10

d.2, q.6-0358 modo operandi intra eundem gradum operationis. De qua re diximus

DIXIT

1 Prooemium-0458 1

Prooemium-0458 dixit solis divinis rebus esse honorem tribuendum, sed latius, prout idem

2 Prooemium-0675 9

Prooemium-0675 notitiam intellectus inquiruntur difficilia sunt. Et propter hoc dixit

3 Prooemium-0696 4

Prooemium-0696 quod Aristoteles incidenter dixit.

4 d.1, q.1-0006 4

d.1, q.1-0006 quoniam Aristoteles actum dixit esse animam, tamen quasi indecisum

5 d.1, q.1-0085 5

d.1, q.1-0085 et liquidum. Diogenes vero dixit esse aerem, quia dicit illum esse

6 d.1, q.1-0093 4

d.1, q.1-0093 vero, magister Socratis, dixit animam esse quamdam virtutem *

7 d.1, q.1-0094 4

d.1, q.1-0094 moventem. Et Anaxagoras dixit esse intellectum separatum et immixtum,

8 d.1, q.1-0097 7

d.1, q.1-0097 hic, tx 23 annotat. Thales etiam dixit animam esse aliquid

9 d.1, q.1-0098 3

d.1, q.1-0098 motivum; unde dixit magnetem habere animam, quia movit ferrum.

10 d.1, q.1-0105 3

d.1, q.1-0105 quod Thales dixit animam esse diis plenam. Putarunt enim isti deum

11 d.1, q.1-0113 4

d.1, q.1-0113 calumniatores. Plato obscurissime dixit animam esse quemdam numerum

12 d.1, q.2-0022 2

d.1, q.2-0022 Aristoteles dixit animam esse quo primo vivimus, id est, quo primo sumus

13 d.2, q.1-0195 2

d.2, q.1-0195 Aristoteles dixit quod appetitus supponit sensum, negatur tamen

14 d.2, q.2-0109 6

d.2, q.2-0109 vero in immortalibus, quod forte dixit propter intelligentiam, aut,

15 d.2, q.3-0112 6

d.2, q.3-0112 potentiam, et potentia naturam, ut dixit D Dionysius, De caelesti hierarchia,

16 d.2, q.3-0532 5

d.2, q.3-0532 patet reditus." Simile quid dixit Epicharmos, ut refert Eugubinus,

17 d.2, q.3-0807 1

d.2, q.3-0807 dixit, quia abstrahit a materia secundum esse; et 2 De partibus *

18 d.2, q.3-0914 6

d.2, q.3-0914 putans illud esse medium, consequenter dixit animam in corpore posse

19 d.2, q.3-0995 1

d.2, q.3-0995 dixit Aristoteles.

20 d.2, q.3-0999 2

d.2, q.3-0999 Aristoteles dixit de felicitate mortuorum, et inter alia quod prosperi *

21 d.2, q.3-1019 5

d.2, q.3-1019 potentia materiae, nam iam dixit quod venit de foris; unde quando

22 d.2, q.3-1121 6

d.2, q.3-1121 oppositum ut errorem Originis, qui dixit animam habere corpus aereum.

23 d.2, q.4-0407 7

d.2, q.4-0407 etc." Et hoc est quod Aristoteles dixit quod "venit de foris", scilicet

24 d.2, q.4-0989 4

d.2, q.4-0989 testatus est, cum dixit animam rationalem venire "de foris." Unde

25 d.2, q.5-0131 1

d.2, q.5-0131 dixit quod si Christus assumpsisset animam sensitivam, assumpsisset

26 d.2, q.6-0264 7

d.2, q.6-0264 rei vegetabilis. Et in hoc sensu dixit Aristoteles, hic, cap 3 et 4 quod

DOCEANT

1 d.2, q.3-1108 5

d.2, q.3-1108 praecipit magistris omnibus, ut doceant hanc veritatem fidei, et *

DOCEAT

1 d.2, q.3-0087 5

d.2, q.3-0087 3 Quid fides catholica doceat.

DOCENT

1 d.2, q.3-1135 6

d.2, q.3-1135 ea quae Concilia et Ecclesia docent sunt de fide.

2 d.2, q.4-0218 10

d.2, q.4-0218 prius per sensum ministratum aliquo modo. Et haec aperte docent

3 d.2, q.5-0158 3

d.2, q.5-0158 alteratur. Quae docent ista omnia esse in eadem anima radicata.

DOCET

1 Prooemium-0193 10

Prooemium-0193 motus eorum nec ad aliam scientiam pertinent, ut Aristoteles docet,

2 Prooemium-0611 11

Prooemium-0611 obiecto illius, et ideo generaliter deservit ad omnes scientias, nam docet *

3 Prooemium-0614 3

Prooemium-0614 extollebamus, quod docet quid sit lumen intellectus, et evidentiam praebet in

4 Prooemium-0623 5

Prooemium-0623 quodammodo perficit alias, inquantum docet radicem unde omnes illae

5 Prooemium-0629 5

Prooemium-0629 coordinando illa; haec autem docet naturam et proprietates illorum operum,

6 Prooemium-0631 3

Prooemium-0631 Unde experientia docet multa supponi in Dialectica quae in hac scientia

7 Prooemium-0689 6

Prooemium-0689 nam quae in prooemio Aristoteles docet hic sunt exposita, his exceptis

8 d.1, q.4-0361 8

d.1, q.4-0361 composito. Unde Aristoteles, infra, cap 4, expresse docet animam in

9 d.2, q.1-0030 1

d.2, q.1-0030 docet illas operationes non procedere a vita. Sunt enim opera mortua,

10 d.2, q.3-0173 8

d.2, q.3-0173 medium viride, omnia apparent illius coloris. Quod docet in potentiis

11 d.2, q.3-0772 11

d.2, q.3-0772 una sit independens, illa ostendit modum entitatis formae suae; et docet

12 d.2, q.3-0779 1

d.2, q.3-0779 docet esse in nobis aliquam operationem propriam animae, nempe *

13 d.2, q.3-0887 4

d.2, q.3-0887 actus." Unde aperte docet aliquam potentiam animae esse separabilem,

14 d.2, q.3-1064 4

d.2, q.3-1064 aeternum, non tamen docet id convenire illi ex natura sua.

15 d.2, q.3-1137 8

d.2, q.3-1137 animam esse immortalem ex natura sua, sed docet non esse adeo

16 d.2, q.3-1141 1

d.2, q.3-1141 docet Innocentius Papa, epist ad quinque episcopos, quae habetur

17 d.2, q.4-0240 7

d.2, q.4-0240 7 6 Nam ipse ordo rerum docet esse dandam formam aliquam *

18 d.2, q.4-0502 11

d.2, q.4-0502 multiplicantur species et actus existentes in ipsis intellectibus. Et hoc docet

19 d.2, q.4-0733 13

d.2, q.4-0733 haec ex D Thoma, 1 p, q 76, a 5, ubi etiam docet quod complexio sit

20 d.2, q.4-0961 4

d.2, q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *

DOCETUR

1 d.2, q.4-0403 8

d.2, q.4-0403 proprium brutorum, sed per rationalem. Unde etiam docetur illis verbis

2 d.2, q.4-0408 9

d.2, q.4-0408 quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima

3 d.2, q.5-0072 2

d.2, q.5-0072 aperte docetur non esse in eo aliam animam.

DOCILIA

1 d.2, q.2-0087 9

d.2, q.2-0087 Item patet, quia animalia bruta sunt aliquo modo docilia, et

DOCTE

1 d.2, q.3-0518 3

d.2, q.3-0518 proprie et docte dictum est; minus proprie, dico, quia sufficeret sanctum

2 d.2, q.3-0519 9

d.2, q.3-0519 uti ratione illa, quamvis non uterentur philosophi; minus docte vero,

DOCTISSIMI

1 d.2, q.3-1178 1

d.2, q.3-1178 doctissimi et ingeniosissimi, etiam carentes lumine fidei, temeritas *

DOCTRINA

1 Prooemium-0004 5

Prooemium-0004 Universis ille fuit celebris doctrina tanta, ut merito Eximii nomen *

2 Prooemium-0229 4

Prooemium-0229 13 Explicatur Aristotelis doctrina, quod dialecticus definit per *

3 Prooemium-0231 2

Prooemium-0231 debet doctrina Aristotelis in hoc prooemio et 2 Physicorum latius,

4 Prooemium-0644 7

Prooemium-0644 Et ideo etiam ad Theologiam haec doctrina est necessaria.

5 Prooemium-0652 5

Prooemium-0652 utilis, nam ex hac doctrina perfectius cognoscitur differentia inter

6 Prooemium-0701 4

Prooemium-0701 Nam quod haec doctrina scientia sit, patet ex dictis in principio

7 d.1, q.1-0004 6

d.1, q.1-0004 singillatim disputare, ut dilucidior sit doctrina. Hic ergo genus eius

8 d.2, q.4-0310 7

d.2, q.4-0310 subiecto disposito. Est ergo evidens in doctrina Aristotelis animam ut

DOCTRINAE

1 Prooemium-0707 4

Prooemium-0707 generatione. Ordinem enim doctrinae in disputationibus et quaestionibus

2 d.2, q.2-0005 7

d.2, q.2-0005 tam propter rei difficultatem, quam ad doctrinae complementum, et ut

DOCTRINAM

1 d.2, q.4-0438 6

d.2, q.4-0438 et fide catholica, "Porro." Inquit: "doctrinam [...] seu positionem

2 d.2, q.4-0548 4

d.2, q.4-0548 Hanc D Thomae doctrinam impugnat Scotus in 4, d 43, q 1,

3 d.2, q.4-0552 5

d.2, q.4-0552 17 Unde est advertendum doctrinam hanc D Thomae fundari

DOCUERAT

1 d.2, q.4-0608 1

d.2, q.4-0608 docuerat, supra; sed intelligitur de distincto modo essendi, nam anima

DOCUIT

1 Prooemium-0001 5

Prooemium-0001 Dr Eximius, Franciscus Suarez, docuit Salmanticae unum,

2 Prooemium-0119 1

Prooemium-0119 docuit 1 Physicorum; et ideo infra, cap 3, tx, 55, et lib 11

3 Prooemium-0432 4

Prooemium-0432 separatarum. Et utrumque docuit Aristoteles. Nam 6 Metaphysicae,

4 d.2, q.4-0874 6

d.2, q.4-0874 Quam rationem et conclusionem simul docuit Aristoteles, 12

DOGMATA

1 Prooemium-0605 10

Prooemium-0605 plurimum confert nostrae fidei, nam ostendit quod multa illius dogmata

DOGMATIBUS

1 d.2, q.3-0073 1

d.2, q.3-0073 dogmatibus, cap 16, et Plinius sequitur, lib 7 Historiae, cap 53 et

2 d.2, q.4-0955 6

d.2, q.4-0955 cap 14, et De ecclesiasticis dogmatibus, et lib De haeresibus, cap

3 d.2, q.5-0104 2

d.2, q.5-0104 ecclesiasticis dogmatibus, cap 15, 18 et 19, et lib De fide et *

DOLOR

1 d.2, q.3-0508 7

d.2, q.3-0508 studiosus praemium et remunerationem; immo saepe dolor et poena

DOLORE

1 d.2, q.1-0141 1

d.2, q.1-0141 dolore afficitur, illud significat vel vociferando vel alio modo, et dum

2 d.2, q.3-0347 8

d.2, q.3-0347 facile huc illucque convertitur, nam si afficitur dolore, refugit et odit;

DOLOREM

1 d.2, q.1-0138 8

d.2, q.1-0138 habet tactum; quod autem habet tactum, habet dolorem et voluptatem;

2 d.2, q.1-0139 4

d.2, q.1-0139 quod vero habet dolorem vel voluptatem, habet aliqua signa externa vel

3 d.2, q.2-0101 1

d.2, q.2-0101 dolorem, aut non videre? Nullus sane mentis compos; et tunc habet se

DOLORIBUS

1 d.2, q.3-0535 5

d.2, q.3-0535 animae sub caelo vagae doloribus saevis cruciatibusque aeternis

DOLORIS

1 d.2, q.1-0143 4

d.2, q.1-0143 habent voluptatis nec doloris; ergo nec sensum, nec animam *

DOMINARI

1 d.1, q.2-0226 6

d.1, q.2-0226 est de ratione animae posse dominari operationibus suis.

DOMINIO

1 d.1, q.2-0257 1

d.1, q.2-0257 dominio operationum, sed in hoc quod anima est principium operationum,

2 d.2, q.1-0223 2

d.2, q.1-0223 ex dominio et perfectione.

3 d.2, q.1-0226 1

d.2, q.1-0226 dominio, sed quia virtus naturalis ad hanc operationem est determinata.

DOMINIUM

1 d.1, q.2-0177 5

d.1, q.2-0177 perfectissima est, habet perfectum dominium supra suam operationem, et

2 d.1, q.2-0251 3

d.1, q.2-0251 formae habentis dominium super suam operationem, sed tota illa *

3 d.2, q.1-0212 6

d.2, q.1-0212 operibus suis, non tam propter dominium et perfectionem, quam

DOMINUM

1 d.2, q.3-1100 10

d.2, q.3-1100 pulvis ad terram suam [...] et spiritus [...] ad dominum Deum, qui dedit

2 d.2, q.4-0960 6

d.2, q.4-0960 ultimo: "Et spiritus redeat ad dominum Deum suum, qui dedit

DOMUS

1 d.2, q.3-1043 7

d.2, q.3-1043 5: "Scimus [...] quoniam si terrestris domus nostra, etc." Et

DONEC

1 d.2, q.3-0359 5

d.2, q.3-0359 cognoscere, et non quiescit donec illum aliquo modo videat. Voluntas

2 d.2, q.3-0514 5

d.2, q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam

3 d.2, q.4-0842 5

d.2, q.4-0842 circuitus in ipsis deferuntur, donec ita se gerant ut mereantur pervolare

4 d.2, q.4-0873 2

d.2, q.4-0873 creari donec exerceat suum finem, qui est informare.

DONO

1 d.2, q.3-1057 11

d.2, q.3-1057 vero sit ex natura sua immortalis, an hoc habeat ex dono et gratia Dei

DONUM

1 d.2, q.3-1140 3

d.2, q.3-1140 conservatio est donum Dei liberaliter concessum, et ideo dicitur gratia. Quod

DORMIENS

1 d.1, q.2-0161 8

d.1, q.2-0161 Aristoteles ait quod est actus primus sicut dormiens, quod importat

DORMIENTE

1 d.1, q.2-0205 5

d.1, q.2-0205 Exemplum autem illud de dormiente propositum est ab *

2 d.1, q.2-0206 4

d.1, q.2-0206 Aristotele, quia in dormiente optime distinguitur principium operandi ab

3 d.2, q.3-0060 4

d.2, q.3-0060 ut patet in dormiente, et in pueris, qui propter defectum sensuum

DORMIENTEM

1 d.2, q.1-0136 1

d.2, q.1-0136 dormientem. Sed conclusio est Aristotelis et omnium.

DORMIENTIS

1 d.1, q.2-0210 1

d.1, q.2-0210 dormientis. Et quod hoc sit notum non constat, quia definitiones debent

DORMIUNT

1 d.2, q.1-0147 9

d.2, q.1-0147 plantae vero haec non habent, nam omnia quae dormiunt expergisci

DUABUS

1 d.2, q.4-0485 10

d.2, q.4-0485 quia idem actus vitalis non potest fieri simul a duabus potentiis; ergo

2 d.2, q.5-0047 3

d.2, q.5-0047 lib De duabus animabus contra Manichaeos, tomo 6, *

DUAE

1 Prooemium-0585 7

Prooemium-0585 in falso fundamento fundata. Neque enim duae scientiae sunt: alia de

2 d.1, q.4-0211 7

d.1, q.4-0211 datam quidditativam esse, nam cum hae duae definitiones explicent has

3 d.2, q.2-0122 4

d.2, q.2-0122 Probatur, nam quando duae potentiae sunt sibi invicem

4 d.2, q.2-0127 12

d.2, q.2-0127 nihil esset utile nisi possemus haec fugere, illa prosequi. Unde istae duae

5 d.2, q.5-0040 8

d.2, q.5-0040 sensum et nutritionem, sunt in ea parte duae animae realiter distinctae

6 d.2, q.5-0116 2

d.2, q.5-0116 quia duae formae substantiales non possunt simul informare eandem

7 d.2, q.5-0135 6

d.2, q.5-0135 dispositiones; ergo impossibile est quod duae animae differentes in gradu

DUALITAS

1 d.1, q.1-0115 4

d.1, q.1-0115 diversum, unitas et dualitas. Quam sententiam habet in Timaeo.

DUARUM

1 d.2, q.3-0762 6

d.2, q.3-0762 40 Ex quibus patet sensus duarum conditionalium. et veritas earum

2 d.2, q.4-0147 3

d.2, q.4-0147 congregatum illarum duarum substantiarum, quia illa duo tantum *

DUAS

1 Prooemium-0239 1

Prooemium-0239 duas praecipue considerat Philosophus formam, quia illa est principalior

2 d.1-0004 5

d.1-0004 ubi investigans animae substantiam duas definitiones illius praebet, et

3 d.1, q.4-0206 4

d.1, q.4-0206 Constat ergo has duas rationes formaliter esse distinctas

4 d.1, q.4-0212 1

d.1, q.4-0212 duas rationes formales, quarum una tantum potest esse essentialis,

5 d.2, q.1-0087 4

d.2, q.1-0087 vegetabilia habere saltem duas partes organicas: alteram qua cibum

6 d.2, q.2-0135 11

d.2, q.2-0135 4 Et propter hoc Aegidius, tx 32, inquit illas esse duas animas. Sed

7 d.2, q.3-0742 6

d.2, q.3-0742 enim arguit, sed tantum ponit duas propositiones tamquam duo *

8 d.2, q.5-0048 5

d.2, q.5-0048 asserebant esse in homine duas animas: alteram quae concupiscit adversus

9 d.2, q.5-0092 1

d.2, q.5-0092 duas animas habere, "cum Vetus et Novum Testamentum omnesque

10 d.2, q.5-0100 5

d.2, q.5-0100 Concilium loquitur contra ponentes duas animas: aliam sensitivam, et

11 d.2, q.6-0272 11

d.2, q.6-0272 diviso. Et hoc sensu divisio illa non est immediata, sed duas divisiones

DUB.

1 d.1, q.4-0262 13

d.1, q.4-0262 Et in illius probationem vide dicta 1 Posteriorum, cap 2 et 3, dub

2 d.2, q.4-0253 4

d.2, q.4-0253 Gentes, cap 68. dub. 2 et ultimo, et Caietanus, 1 p, q 76,

DUBIA

1 d.2, q.3-0993 12

d.2, q.3-0993 Et ratio illius est, quia futura vita est incerta et valde dubia.

DUBII

1 d.1, q.q-0005 10

d.1, q.q-0005 investigando quaerimus, an sit actus, et quomodo. Et ratio dubii est,

2 d.2, q.4-1012 6

d.2, q.4-1012 35 Argumenta, in principio huius dubii posita, solutione non

DUBIO

1 Prooemium-0303 4

Prooemium-0303 ait: "Anima sine dubio est natura."

2 Prooemium-0499 9

Prooemium-0499 scientiam certam de infimis rebus, magis delectat sine dubio illa quae

3 Prooemium-0555 4

Prooemium-0555 Sed deficit sine dubio, in duobus:

4 d.1, q.1-0185 9

d.1, q.1-0185 10 Estque evidens dicta conclusio, de qua absque dubio Aristoteles

5 d.1, q.2-0055 6

d.1, q.2-0055 perfectiorem actu primo. Sed sine dubio fallitur in re non difficili.

6 d.1, q.2-0112 8

d.1, q.2-0112 actum, secundum id quod unusquisque praebet, absque dubio actus

7 d.1, q.2-0199 9

d.1, q.2-0199 modo certissimo et notissimo, non obscuro illo et dubio modo.

8 d.1, q.4-0290 3

d.1, q.4-0290 posteriori sine dubio procederet. Homo enim non est intellectivus, quia

9 d.2, q.2-0158 4

d.2, q.2-0158 variandas operationes absque dubio est perfectio, quia licet non sit libertas,

10 d.2, q.4-0899 3

d.2, q.4-0899 Ex hoc dubio solvitur aliud, scilicet non esse transmigationem

DUBITANT

1 d.2, q.3-0685 2

d.2, q.3-0685 veritate dubitant, utpote qui ambigunt de confessis ab omnibus,

DUBITATIO

1 d.1, q.2-0220 7

d.1, q.2-0220 operatione, qui ex perfectione proveniat. Sed dubitatio est, an sit de ratione

2 d.1, q.2-0260 3

d.1, q.2-0260 manebat hic dubitatio: Quomodo posse cessare ab operatione sit

DUBITATIVE

1 d.2, q.4-0854 10

d.2, q.4-0854 exponit, 1 p, q 90, a 4, quod loquitur dubitative. Est etiam

DUBITAVIT

1 d.1, q.1-0186 2

d.1, q.1-0186 non dubitavit, quamvis verba illa ultima primi capitis, quae in *

DUBIUM

1 d.2, q.3-0722 2

d.2, q.3-0722 fuisse dubium. Idem Hervaeus, in 1, d 1, q 1, Niphus, De *

2 d.2, q.4-0439 6

d.2, q.4-0439 temere asserentem, aut vertentem in dubium, quod substantia animae

3 d.2, q.4-0830 7

d.2, q.4-0830 gravissima est et controversa. Habet enim dubium, an simul cum corpore

4 d.2, q.4-0928 1

d.2, q.4-0928 dubium: Si animae incipiunt cum corporibus, quomodo et per

DUCUNT

1 d.2, q.4-0119 6

d.2, q.4-0119 enim omnes a forma originem ducunt, nam proveniunt ab essentia illius,

DUM

1 Prooemium-0149 7

Prooemium-0149 confuso hic de anima agatur, tamen dum de tribus gradibus animarum

2 d.1, q.4-0021 1

d.1, q.4-0021 dum plures traduntur omnes suspectae redduntur.

3 d.1, q.4-0088 2

d.1, q.4-0088 hic, dum ait quod ex corpore et anima fit unum, loquitur de corpore

4 d.2, q.1-0141 11

d.2, q.1-0141 dolore afficitur, illud significat vel vociferando vel alio modo, et dum

5 d.2, q.3-0277 8

d.2, q.3-0277 cognoscit ipsa materialia, nam quodammodo spiritualisat illa, dum abstrahit

6 d.2, q.3-0370 3

d.2, q.3-0370 materialitate abstrahunt, dum aliquo modo cognoscere possunt; ergo ordo

7 d.2, q.3-0409 6

d.2, q.3-0409 ad corruptionem totius, quia scilicet dum separatur a corpore non

8 d.2, q.3-0670 7

d.2, q.3-0670 nusquam aut nullum fore. Neque enim, dum eram vobiscum, animum

9 d.2, q.4-0598 7

d.2, q.4-0598 licet sit apta ad subsistendum, tamen dum est in corpore non subsistit,

10 d.2, q.4-0626 5

d.2, q.4-0626 Confirmatur. Quia de anima dum est in corpore vere *

11 d.2, q.5-0151 4

d.2, q.5-0151 virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

DUO

1 Prooemium-0211 8

Prooemium-0211 distinctione responderi solet communiter: In anima rationali duo sunt:

2 Prooemium-0676 5

Prooemium-0676 D Thomas, quod cum duo sint in hac scientia: an est proprii *

3 d.1, q.2-0027 7

d.1, q.2-0027 sufficere de hac quaestione. Sunt tamen duo argumenta contra *

4 d.1, q.3-0114 9

d.1, q.3-0114 8 Sed nota, 3 quod in partibus heterogeneis duo possunt

5 d.1, q.3-0225 4

d.1, q.3-0225 non praedicamentales. Quae duo genera relationum distinguuntur, quia

6 d.1, q.4-0025 7

d.1, q.4-0025 3 Nota quod in re naturali duo sunt, scilicet esse et operari, et

7 d.1, q.4-0044 9

d.1, q.4-0044 et "potentia ad vitam" pro operatione vitali, illa duo diversa sunt, ut

8 d.1, q.4-0181 3

d.1, q.4-0181 cum forma duo habeat, scilicet dare esse composito, et esse primum

9 d.1, q.4-0196 4

d.1, q.4-0196 esse, et haec duo distincta sunt, ita etiam esse principium essendi et

10 d.1, q.4-0199 1

d.1, q.4-0199 duo in illo formaliter distinguuntur, et secundum has diversas rationes

11 d.1, q.4-0202 2

d.1, q.4-0202 haec duo in illa distincta sunt.

12 d.2, q.2-0128 4

d.2, q.2-0128 potentiae sunt tamquam duo instrumenta partialia eiusdem animae, et

13 d.2, q.2-0139 2

d.2, q.2-0139 ut duo gradus, ut infra latius, q 6, dicemus.

14 d.2, q.3-0371 7

d.2, q.3-0371 ipsius naturae postulat, ut inter haec duo extrema detur quaedam forma

- 15 d.2, q.3-0610 11
d.2, q.3-0610 retuli, et alia est quae sequitur: Quod est, inquit, inter duo rerum
- 16 d.2, q.3-0742 9
d.2, q.3-0742 enim arguit, sed tantum ponit duas propositiones tamquam duo *
- 17 d.2, q.3-0868 11
d.2, q.3-0868 esse spiritualem et non esse immortalem ridiculum est. nam haec duo
- 18 d.2, q.3-1194 3
d.2, q.3-1194 creatur. Quae duo non repugnant, ut dictum est 1 Physicorum.
- 19 d.2, q.4-0015 12
d.2, q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita
- 20 d.2, q.4-0020 6
d.2, q.4-0020 aliud; ergo repugnat quod illa duo conveniant eidem rei.
- 21 d.2, q.4-0144 1
d.2, q.4-0144 duo supposita substantialia integra: unum spirituale et aliud corporale.
- 22 d.2, q.4-0147 7
d.2, q.4-0147 congregatum illarum duarum substantiarum, quia illa duo tantum *
- 23 d.2, q.4-0203 3
d.2, q.4-0203 inter illa duo supposita; ergo.
- 24 d.2, q.4-0244 2
d.2, q.4-0244 haec duo extrema dari poterit forma media quae participet aliquid ex
- 25 d.2, q.4-0461 3
d.2, q.4-0461 impossibile est duo supposita numero distincta constitui per eandem
- 26 d.2, q.4-0498 5
d.2, q.4-0498 multiplicarentur intellecta, atque adeo duo intellectus simul numero deberent
- 27 d.2, q.4-0588 6
d.2, q.4-0588 quod in formis actuantibus subiecta duo est considerare:
- 28 d.2, q.4-0642 4
d.2, q.4-0642 Sed quaeres: Cum duo sint in accidentibus, scilicet *
- 29 d.2, q.4-0647 2
d.2, q.4-0647 haec duo distincta sint, et in anima rationali naturaliter separentur, non

30 d.2, q.4-0993 8
d.2, q.4-0993 34 Habent tamen circa hanc difficultatem illa duo loca Aristotelis
31 d.2, q.5-0126 4
d.2, q.5-0126 Ex quo sequuntur duo absurda: Primum, quod homo
32 d.2, q.5-0161 8
d.2, q.5-0161 Tertia ratio, a priori, est, quia quando duo gradus formarum
33 d.2, q.6-0073 4
d.2, q.6-0073 probat quod illa duo implicant in adiecto, scilicet "eminenter continere"
34 d.2, q.6-0138 2
d.2, q.6-0138 autem duo formaliter diversa sunt, immo separabilia. Anima enim equi
35 d.2, q.6-0149 1
d.2, q.6-0149 duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *
36 d.2, q.6-0360 10
d.2, q.6-0360 14 Ex quibus colliges quod in hac divisione animae duo priora

DUOBUS

1 Prooemium-0471 5
Prooemium-0471 est quod scientia ex duobus potest esse honorabilior, scilicet vel ex
2 Prooemium-0555 6
Prooemium-0555 Sed deficit sine dubio, in duobus:
3 d.1, q.3-0071 4
d.1, q.3-0071 Differunt tamen in duobus:
4 d.2, q.2-0035 10
d.2, q.2-0035 inter haec habent medium res sentientes; ergo, si in duobus extremis
5 d.2, q.3-0957 5
d.2, q.3-0957 improprissima dependentia, sed de duobus primis. Et vult quod si
6 d.2, q.6-0342 2
d.2, q.6-0342 in duobus gradum rerum inanimatarum: et ideo est propria anima,

7 d.2, q.6-0354 4

d.2, q.6-0354 gradu, saltem sub duobus primis, possunt dari multae species animarum.

DUODECIMUM

1 d.2, q.4-1031 3

d.2, q.4-1031 37 Ad duodecimum. Solutio patebit clarior quaestione sequenti.

DUOS

1 d.2, q.3-0930 1

d.2, q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra

2 d.2, q.6-0378 6

d.2, q.6-0378 possunt locomoveri; locomotivum autem supponit duos modos, *

DUPPLICITER

1 d.2, q.3-0408 1

d.2, q.3-0408 dupliciter possit corrumpi: Uno modo per accidens, id est,

DUPLEX

1 d.1, q.3-0132 2

d.1, q.3-0132 Unde duplex organisatio distingui potest: Alia *

2 d.2, q.5-0138 8

d.2, q.5-0138 Confirmatur, 2, quia alias in homine esset duplex

DUPPLICEM

1 Prooemium-0428 1

Prooemium-0428 duplicem habet statum, nempe in corpore et extra corpus, et quamvis

2 d.1, q.2-0056 3

d.1, q.2-0056 Alii distinguunt duplicem actum primum, scilicet actum *

3 d.1, q.2-0152 5

d.1, q.2-0152 multa dicit, et distinguit duplicem actum primum: alius est qui

4 d.2, q.6-0255 6

d.2, q.6-0255 anima plantae, bruti et hominis duplicem habent convenientiam.

5 d.2, q.6-0285 2

d.2, q.6-0285 divisio duplicem sensum habere: Primus quod membra *

DUPLICES

1 d.2, q.3-0526 7

d.2, q.3-0526 Tusculana 1 "Duae, inquit, sunt viae, duplices cursus animorum

DUPLICITER

1 Prooemium-0646 6

Prooemium-0646 naturae est specialiter utilis. Quod dupliciter intelligi potest:

2 d.1, q.3-0135 5

d.1, q.3-0135 Et similiter "corpus organicum" dupliciter accipi potest:

3 d.2, q.3-0835 9

d.2, q.3-0835 43 Pro quo est notandum quod operatio animae dupliciter

4 d.2, q.4-0808 7

d.2, q.4-0808 Ideo dici posset quod violentum stat dupliciter: aut

5 d.2, q.6-0190 5

d.2, q.6-0190 ipsis compositis gradus genericus dupliciter contrahi potest, scilicet vel

DURABUNT

1 d.2, q.3-1059 7

d.2, q.3-1059 corruptibilia sunt, et tamen in aeternum durabunt. Sic igitur posset quis dicere

DURANT

1 d.2, q.1-0100 3

d.2, q.1-0100 longissimum tempus durant; generant etiam per quamdam seminis

2 d.2, q.3-0572 7

d.2, q.3-0572 omnia facta sunt, etiam quae perpetuo durant.

DURARET

1 d.2, q.4-0804 6

d.2, q.4-0804 status, naturaliter loquendo, in perpetuum duraret. Maxima autem illa:

2 d.2, q.4-0824 5

d.2, q.4-0824 semel caecus, quamvis perpetuo duraret, maneret semper in illo statu. *

DURATURAM

1 d.2, q.3-0816 8

d.2, q.3-0816 in illo opere tribuit amico vitam brevi duraturam, sibi autem magnum

MAYÚSCULAS

D

1 Prooemium-0083 7

Prooemium-0083 communi motu animalium, ut notarunt Philoponus, D Thomas et

2 Prooemium-0101 7

Prooemium-0101 Alii voluerunt obiectum esse animam, ut D Thomas, hic, et

3 Prooemium-0111 1

Prooemium-0111 D Thomas, De sensu et sensibili, lect 1, Themistius, 1 De Anima,

4 Prooemium-0220 7

Prooemium-0220 ex 6 Metaphysicae, tx, 1, ubi D Thomas et Albertus; et ex

5 Prooemium-0264 11

Prooemium-0264 materiam. Ita exponit Albertus, lib 1, tract, 1, circa finem, D *

6 Prooemium-0302 4

Prooemium-0302 corpore. Propter quod D Augustinus, lib Contra Iulianum, lib 5,

7 Prooemium-0466 3

Prooemium-0466 consummandam. Unde D Thomas, 1.2, q 3, a 6, ait scientias *

8 Prooemium-0676 1

Prooemium-0676 D Thomas, quod cum duo sint in hac scientia: an est proprii *

9 d.1, q.1-0028 4

d.1, q.1-0028 elucet, ut observavit D Thomas, 1 p, q 18: 5 Tunc enim animal vivere

10 d.1, q.1-0045 9

d.1, q.1-0045 sit, omnes vocant animam. Ex quo colligitur cum D Thoma quod

- 11 d.1, q.1-0054 1
d.1, q.1-0054 D Thomas, supra advertit et 1.2, q 3, a 2, ad 1. Vita autem non
- 12 d.1, q.1-0057 6
d.1, q.1-0057 integram viventis, ut colligitur ex D Thoma, 1 p, q 54, a 1, ad 2, sicut
- 13 d.1, q.1-0063 4
d.1, q.1-0063 sibi communicatum. Ita D Thomas, dicta q 18, Albertus, supra, *
- 14 d.1, q.1-0096 10
d.1, q.1-0096 ortum error dicentium animam esse de natura divina, ut D Thomas,
- 15 d.1, q.1-0102 4
d.1, q.1-0102 et alii, quos D Thomas refert tx 55, id est, proportionem quamdam
- 16 d.1, q.1-0116 4
d.1, q.1-0116 Cuius oppositum late D Thomas et Aegidius, hic.
- 17 d.1, q.1-0136 9
d.1, q.1-0136 "inopinabile esse animam esse accidens." Quod late prosequitur D *
- 18 d.1, q.2-0037 2
d.1, q.2-0037 quod D Thomas, 1.2, q 71, a 3, ait peius esse peccatum quam vitiosus
- 19 d.1, q.2-0117 10
d.1, q.2-0117 unusquisque habitus praebet, ut ibi omnes exponunt. Aristoteles, et D *
- 20 d.1, q.2-0124 7
d.1, q.2-0124 Physicorum, q 4 De causis, et D Thomas exponit optime, 3 Contra Gentes,
- 21 d.1, q.2-0135 6
d.1, q.2-0135 liberum. Et ita debet intelligi D Thomas, supra.
- 22 d.1, q.2-0203 8
d.1, q.2-0203 omnibus formis substantialibus. Et haec est expositio D Thomae,
- 23 d.1, q.3-0031 3
d.1, q.3-0031 affirmat illam D Thomas, 1 p, q 75, a 7 ad 3, et 2 Contra Gentes,
- 24 d.1, q.3-0093 10
d.1, q.3-0093 loquendo, partes organicae et dissimilares idem sunt, ut annotavit D *
- 25 d.1, q.3-0147 5
d.1, q.3-0147 1 De generatione, e D Thoma, 1 p, q 76, et De spiritualibus *

- 26 d.1, q.4-0040 9
d.1, q.4-0040 est. Quod colligitur ex Aristotele, tx, 7, et D Thoma, hic, *
- 27 d.1, q.4-0074 3
d.1, q.4-0074 Quod tenet D Thomas, hic, tx, 10, et 1 p, q 76, a 4, ad 1,
- 28 d.1, q.4-0087 1
d.1, q.4-0087 D Thomas, De spiritualibus creaturis, a 3, ad 2, et Aristoteles etiam
- 29 d.1, q.4-0193 9
d.1, q.4-0193 Sed conclusio nostra videtur verior, in qua sequimur D *
- 30 d.1, q.4-0261 8
d.1, q.4-0261 Secundam vero partem, quae difficilior est, tenet D Thomas.
- 31 d.1, q.4-0330 9
d.1, q.4-0330 naturalibus et moralibus, teste Aristotele, 2 Posteriorum, et D Thoma,
- 32 d.1, q.4-0335 5
d.1, q.4-0335 19 Ad primum respondet D Thomas, hic, exemplum Aristotelis
- 33 d.2, q.1-0050 6
d.2, q.1-0050 hoc Stoicis, quod videtur sequi D Augustinus, lib De spiritu et anima,
- 34 d.2, q.1-0059 5
d.2, q.1-0059 illo De plantis. Tenet D Dionysius, De divinis nominibus, cap 6:
- 35 d.2, q.1-0061 3
d.2, q.1-0061 vivere." Idem D Augustinus, 1 De civitate, cap 20, lib 11, cap 16.
- 36 d.2, q.2-0114 4
d.2, q.2-0114 Et tangit illam D Thomas, 1 p, q 70, a 3, et q 75 a 4, nempe
- 37 d.2, q.3-0030 3
d.2, q.3-0030 Platonis, licet D Thomas, 1 p, q 75, a 3, dicat secundum Platonem
- 38 d.2, q.3-0032 7
d.2, q.3-0032 immortalitate animae. De qua re vide D Thomam, 2 Contra Gentes,
- 39 d.2, q.3-0079 8
d.2, q.3-0079 Eusebius, lib 6 Historiae ecclesiasticae, cap 37, D Augustinus,
- 40 d.2, q.3-0082 1
d.2, q.3-0082 D Eusebius.

- 41 d.2, q.3-0112 7
d.2, q.3-0112 potentiam, et potentia naturam, ut dixit D Dionysius, De caelesti hierarchia,
- 42 d.2, q.3-0113 5
d.2, q.3-0113 cap 11. Et ideo D Augustinus, lib De immortalitate animae, volens
- 43 d.2, q.3-0120 3
d.2, q.3-0120 late ostendit D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 49.
- 44 d.2, q.3-0132 4
d.2, q.3-0132 Qua ratione utitur D Thomas, 1 p, q 75, a 2. Quae tamen ratio
- 45 d.2, q.3-0195 2
d.2, q.3-0195 et D Thomas.
- 46 d.2, q.3-0213 1
d.2, q.3-0213 D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 62, ratione 4, et 1 p, q 14, a 1;
- 47 d.2, q.3-0387 4
d.2, q.3-0387 Hanc conclusionem demonstrat D Thomas, 1 p, q 75, a 6, ex
- 48 d.2, q.3-0401 3
d.2, q.3-0401 dicitur a D Thoma corrumpi per se id quod terminat primo *
- 49 d.2, q.3-0411 7
d.2, q.3-0411 materiales. Et hic modus corruptionis, ait D Thomas, non potest
- 50 d.2, q.3-0417 3
d.2, q.3-0417 impossibile, assumit D Thomas illam propositionem, quod "esse per se
- 51 d.2, q.3-0426 7
d.2, q.3-0426 compositum est. Est enim forma, secundum D Thomam, id quod complet
- 52 d.2, q.3-0454 2
d.2, q.3-0454 vide D Augustinum, lib 2 Soliloquiorum, et libel De immortalitate
- 53 d.2, q.3-0458 1
d.2, q.3-0458 D Ambrosius, lib De bono mortis, Chrysostomus, homil 4 De *
- 54 d.2, q.3-0480 5
d.2, q.3-0480 "Quam bonus Israel." Et D Clemens, lib 3 Recognitionum *
- 55 d.2, q.3-0481 5
d.2, q.3-0481 evangelicarum, ait ex ore D Petri: "Si iustus Deus est, anima immortalis

- 56 d.2, q.3-0482 3
d.2, q.3-0482 est." Et D Chrysostomus, supra, ait rationem hanc tam clare *
- 57 d.2, q.3-0491 4
d.2, q.3-0491 culpa. Propter quod D Augustinus, 1 Confessionum, ait: "Iussisti,
- 58 d.2, q.3-0562 5
d.2, q.3-0562 Qua ratione saepe utitur D Thomas, specialiter, in 2, d 19, q 1
- 59 d.2, q.3-0582 1
d.2, q.3-0582 D. Augustinus 6 lib Confessionum, cap ultimo, Sic ait: "Si animus
- 60 d.2, q.3-0626 1
d.2, q.3-0626 D. Thomas, 2 Contra Gentes, cap 85. Et in hac veritate secuta
- 61 d.2, q.3-0629 3
d.2, q.3-0629 Plotinus, ut D Augustinus refert, 9 De civitate, cap 16, Gregorius
- 62 d.2, q.3-0661 7
d.2, q.3-0661 Vide de hac re plura apud D Antoninum, 1 theologi, titulo 1,
- 63 d.2, q.3-0665 4
d.2, q.3-0665 Magnum, quam refert D Antoninus, 1 p historiali, titulo 4, cap 2, 13.
- 64 d.2, q.3-0677 1
d.2, q.3-0677 D Augustinus, 1 De civitate, et Ammonius, in Prooemio *
- 65 d.2, q.3-0683 9
d.2, q.3-0683 mortis obicierunt, certe confisi de animae immortalitate. Unde D *
- 66 d.2, q.3-0712 2
d.2, q.3-0712 immortalitate: D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 78 et 79, et hic, lect
- 67 d.2, q.3-0744 6
d.2, q.3-0744 Philoponus ibi, et Simplicius, et D Thomas advertunt.
- 68 d.2, q.3-0758 6
d.2, q.3-0758 sequuntur Themistius, Philoponus, Simplicius. et D Thomas;
- 69 d.2, q.3-0759 4
d.2, q.3-0759 et illius meminit D Augustinus, 10 Super Genesim ad litteram, cap
- 70 d.2, q.3-0975 6
d.2, q.3-0975 Nunc 1 dicitur breviter cum D Thoma, Themistio et

- 71 d.2, q.3-0984 3
d.2, q.3-0984 passibilis. Quomodo D Thomas, 1 p, q 54, a 4, ait quod in Angelis
- 72 d.2, q.3-1001 7
d.2, q.3-1001 intelligit post mortem manere animam, ut D Thomas ibi, lect 15, 16 et
- 73 d.2, q.3-1032 2
d.2, q.3-1032 in D Matthaeum, Theophylactus, et Caietanus super illum
- 74 d.2, q.3-1078 12
d.2, q.3-1078 Antecedens patet, quia non est de fide Angelum esse spiritum, ut D.
- 75 d.2, q.3-1080 12
d.2, q.3-1080 civitate, cap 10, nam multi sancti tenuerunt eos esse corporeos, ut D.
- 76 d.2, q.3-1120 2
d.2, q.3-1120 Et D Hieronymus, epist ad Pammachium damnat *
- 77 d.2, q.3-1124 9
d.2, q.3-1124 incomprehensibili Dei natura, et homil 3, In Gen, D Gregorius, 5 *
- 78 d.2, q.3-1125 4
d.2, q.3-1125 Moraliu, cap 25, D Gregorius Nazianzenus, epist ad Evagrium, De
- 79 d.2, q.3-1126 2
d.2, q.3-1126 deitate, D Augustinus, De haeresibus, haer 86 contra
- 80 d.2, q.3-1145 1
d.2, q.3-1145 D Dionysius, 1 De divinis nominibus, cap 6, D Thomas, 1 p,
- 81 d.2, q.3-1145 9
d.2, q.3-1145 D Dionysius, 1 De divinis nominibus, cap 6, D Thomas, 1 p,
- 82 d.2, q.4-0099 8
d.2, q.4-0099 3 De Anima, tract 2, cap 7, D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ubi
- 83 d.2, q.4-0258 4
d.2, q.4-0258 quamvis oppositum tribuat D Thomae; immerito tamen.
- 84 d.2, q.4-0292 4
d.2, q.4-0292 Hanc conclusionem probat D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 70,
- 85 d.2, q.4-0355 5
d.2, q.4-0355 interpretantur illum Philoponus, Simplicius, D Thomas, *

- 86 d.2, q.4-0366 3
d.2, q.4-0366 potentiis animae? D Thomas sic illa interpretatur: Dixerat ibidem
- 87 d.2, q.4-0374 3
d.2, q.4-0374 intellectum. Ita D Thomas.
- 88 d.2, q.4-0393 7
d.2, q.4-0393 propter rationalem animam. De quo late D Thomas, opusculo Contra
- 89 d.2, q.4-0411 7
d.2, q.4-0411 ordinaria interlinearis, et Nicholaus de Lyra, D Augustinus,
- 90 d.2, q.4-0540 5
d.2, q.4-0540 16 Ad secundum respondet D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ad 5,
- 91 d.2, q.4-0544 9
d.2, q.4-0544 ratione est vera forma corporis. Ex quo concludit D Thomas quod
- 92 d.2, q.4-0548 2
d.2, q.4-0548 Hanc D Thomae doctrinam impugnat Scotus in 4, d 43, q 1,
- 93 d.2, q.4-0552 7
d.2, q.4-0552 17 Unde est advertendum doctrinam hanc D Thomae fundari
- 94 d.2, q.4-0553 9
d.2, q.4-0553 in illa distinctione existentiae ab essentia, qua supposita, D Thomas
- 95 d.2, q.4-0565 6
d.2, q.4-0565 non distingui realiter, hanc solutionem D Thomae amplecti non *
- 96 d.2, q.4-0633 1
d.2, q.4-0633 D Thomas annotat, 1 p, q 75, a 2, ad 2: Proprius dicitur hominem
- 97 d.2, q.4-0668 3
d.2, q.4-0668 Quam tetigit D Thomas, 1 p, q 75, a 7, in corpore quidem obscure,
- 98 d.2, q.4-0676 8
d.2, q.4-0676 se, et tamen haec Deus fecit." Nihilominus D Thomas, 1 p, q 51, a 1,
- 99 d.2, q.4-0696 5
d.2, q.4-0696 22 Ad quintum respondet D Thomas, supra, a 4, quod anima
- 100 d.2, q.4-0733 3
d.2, q.4-0733 haec ex D Thoma, 1 p, q 76, a 5, ubi etiam docet quod complexio sit

- 101 d.2, q.4-0853 11
d.2, q.4-0853 de anima Aadae, quod fuerit ante suum corpus, quem tamen D Thomas
- 102 d.2, q.4-0869 3
d.2, q.4-0869 etc." Vide D Thomam, 2 Contra Gentes, cap 83 et 84, et in 1 p, q
- 103 d.2, q.4-0927 5
d.2, q.4-0927 sit de substantia Dei: D Thomas, 1 p, q 90, a 1. Sed tunc occurrit
- 104 d.2, q.4-0943 5
d.2, q.4-0943 materiae. Quod insinuat saepe D Augustinus, quod ipse dicit animam fieri
- 105 d.2, q.4-0953 1
d.2, q.4-0953 D Hieronymus, ep ad Pammachium, et Apologia contra Rufinum,
- 106 d.2, q.4-0954 4
d.2, q.4-0954 lib 2. Idem D Augustinus, De spiritu et anima, si eius est opus,
- 107 d.2, q.4-0956 5
d.2, q.4-0956 81. Nec credendum est D Augustinum sensisse animam fieri cum
- 108 d.2, q.4-0961 11
d.2, q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *
- 109 d.2, q.4-0966 3
d.2, q.4-0966 Augustini, et D Thomas, 1 p, q 90.
- 110 d.2, q.4-0998 6
d.2, q.4-0998 esse contradictionem in Aristotele; tamen D Thomas, Quodl 10, a
- 111 d.2, q.4-1001 4
d.2, q.4-1001 generationem. Unde inquit D Thomas quod illo discursu illius capituli non
- 112 d.2, q.5-0056 9
d.2, q.5-0056 et anima, et corpus." [...], ubi Hieronymus et D Thomas advertunt
- 113 d.2, q.5-0103 2
d.2, q.5-0103 philosophi: D Hieronymus, supra, D Augustinus, etiam supra, et De
- 114 d.2, q.5-0103 5
d.2, q.5-0103 philosophi: D Hieronymus, supra, D Augustinus, etiam supra, et De
- 115 d.2, q.5-0106 11
d.2, q.5-0106 orthodoxae. Theologi fere omnes, in 2, d 15 et 16, D Thomas, 1 p,

116 d.2, q.6-0312 6

d.2, q.6-0312 Secunda pars condusionis probatur ex D Thoma, 1 p,

117 d.2, q.6-0332 9

d.2, q.6-0332 12 Explicatur a 1, 1 p, q 78 D Thomae. Est igitur quaedam

DAMASCENUS

1 d.2, q.4-0867 5

d.2, q.4-0867 episcopum. Idem Hieronymus, supra, Damascenus, lib 2, cap

2 d.2, q.5-0105 9

d.2, q.5-0105 symbolo, et lib De origine animae, cap 22, Damascenus, lib 2 Fidei

DAMNATUR

1 d.2, q.4-0937 1

d.2, q.4-0937 Damnatur hoc in Concilio Bracarensi I, can 5, et a Leone,

DATUR

1 d.1, q.4-0256 7

d.1, q.4-0256 statim dicemus, simpliciter tamen est descriptiva. Datur enim per

2 d.2, q.3-0104 7

d.2, q.3-0104 cuius est potentia, debet esse spiritualis. Datur enim potentia formae

DAVID

1 d.2, q.3-0511 2

d.2, q.3-0511 Unde David, dicto Psalmo 72, proponens sibi quaestionem de

DE

1 Prooemium-0009 4

Prooemium-0009 in libros Aristotelis De Anima

2 Prooemium-0025 2

Prooemium-0025 libris De Caelo; est denique disputatum de ente generabili, quae *

3 Prooemium-0034 6

Prooemium-0034 ingenerabile et generabile ad libros De Caelo et De generatione, nam sicut

4 Prooemium-0034 9

Prooemium-0034 ingenerabile et generabile ad libros De Caelo et De generatione, nam sicut

5 Prooemium-0040 8

Prooemium-0040 postquam Aristoteles in libris Meteorum perfecit tractatum De *

6 Prooemium-0042 11

Prooemium-0042 prosequitur in libris quae Parva Naturalia dicuntur, et in libris De *

7 Prooemium-0043 3

Prooemium-0043 generatione animalium, De partibus animalium, De historia animalium, et

8 Prooemium-0043 6

Prooemium-0043 generatione animalium, De partibus animalium, De historia animalium, et

9 Prooemium-0046 6

Prooemium-0046 una pars sunt isti libri De Anima, alia pars sunt Parva Naturalia, etc.

10 Prooemium-0056 8

Prooemium-0056 5 Ex quibus 2 constat hos libros De Anima non constituere per

11 Prooemium-0075 6

Prooemium-0075 utique in primis ponemus." Et De sensu et sensibili, in principio, ait:

12 Prooemium-0082 13

Prooemium-0082 ubi se offerebat occasio dicendi de organo motus illud remittit ad lib De

13 Prooemium-0102 6

Prooemium-0102 lib 3, lect 25, et De sensu et sensibili, in principio, Albertus,

14 Prooemium-0111 3

Prooemium-0111 D Thomas, De sensu et sensibili, lect 1, Themistius, 1 De Anima,

15 Prooemium-0111 11

Prooemium-0111 D Thomas, De sensu et sensibili, lect 1, Themistius, 1 De Anima,

16 Prooemium-0114 2

Prooemium-0114 tractatus De plantis et animalibus, quia nostra cognitio procedit a

17 Prooemium-0120 1

Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc

18 Prooemium-0123 5

Prooemium-0123 Alii volunt quod libri De partibus animalium deberent *

19 Prooemium-0153 1

Prooemium-0153 De vegetalibus, quod inter eius opera continetur, licet Alexander, De

- 20 Prooemium-0153 10
Prooemium-0153 De vegetalibus, quod inter eius opera continetur, licet Alexander, De
- 21 Prooemium-0173 1
Prooemium-0173 De partibus animalium, cap 1, videtur dicere quod anima rationalis
- 22 Prooemium-0194 2
Prooemium-0194 1 De partibus animalium, cap 1, 2 Physicorum, tx, 26.
- 23 Prooemium-0197 5
Prooemium-0197 affirmat Philosophus, lib 1 De partibus animalium, cap 1. Ait enim
- 24 Prooemium-0199 9
Prooemium-0199 materia, quia per animam materia habet esse naturae. De nomine
- 25 Prooemium-0201 4
Prooemium-0201 ut Albertus, lib De origine animae, cap 4. Constat enim omnem
- 26 Prooemium-0204 1
Prooemium-0204 De secundis viventibus est certum transcendere gradum *
- 27 Prooemium-0208 2
Prooemium-0208 librorum De Caelo, sumimus illud pro ente naturali incorruptibili.
- 28 Prooemium-0209 2
Prooemium-0209 12 De hominibus autem obscurum est ad quam scientiam pertineant
- 29 Prooemium-0222 3
Prooemium-0222 ex Avicenna, De Anima, p, 5, cap 5, quam hic Caietanus late
- 30 Prooemium-0257 7
Prooemium-0257 ubique vocat, ut patet ex 2 De generatione animalium, cap ultimo;
- 31 Prooemium-0345 4
Prooemium-0345 19 Explicatur Aristotelis, De partibus, locus difficilis ubi ait animam
- 32 Prooemium-0347 4
Prooemium-0347 locum Aristotelis, 1 De partibus animalium, qui difficilis est. Aperte
- 33 Prooemium-0423 9
Prooemium-0423 est motus nec actio physica, ut dicitur 3 De Anima, cap 7. Et de
- 34 Prooemium-0473 9
Prooemium-0473 quae egerit de honorabilioribus rebus et meliori modo. De qua *

- 35 Prooemium-0491 10
Prooemium-0491 moralis naturalis etiam plurimum confert; et potissimum haec pars De
- 36 Prooemium-0522 1
Prooemium-0522 De cuius excellentia multum in libris Posteriorum, ubi non solum aliis
- 37 Prooemium-0535 1
Prooemium-0535 De Caelo viventia inter omnia entia naturalia esse in supremo gradu;
- 38 Prooemium-0539 1
Prooemium-0539 De utilitate autem illius nonnulla diximus, et plura statim
- 39 Prooemium-0551 8
Prooemium-0551 motore vivente. Respondet: Ut sic ad libros De Anima pertinere,
- 40 Prooemium-0557 3
Prooemium-0557 ad libros De Anima pertinere. Quod certe falsum est, quia ille motus
- 41 Prooemium-0600 2
Prooemium-0600 cap De certitudine.
- 42 Prooemium-0601 2
Prooemium-0601 31 De tertia proprietate, scilicet utilitate huius scientiae, nota
- 43 Prooemium-0688 14
Prooemium-0688 34 Et haec videntur satis de isto prooemio, et de toto lib 1 De Anima,
- 44 Prooemium-0703 5
Prooemium-0703 speculativa, patet ex obiecto. De unitate vero illius quod sufficit est
- 45 Prooemium-0706 8
Prooemium-0706 eundem procedendi modum observabimus quem in libris De *
- 46 d.1-0002 1
d.1-0002 De substantia animae in communi.
- 47 d.1-0003 2
d.1-0003 1 De materia huius disputationis agit Aristoteles, lib, 2, cap, 1 et 2, 1
- 48 d.1-0046 3
d.1-0046 Quintadecima conclusio. De intellectu *
- 49 d.1, q.1-0050 6
d.1, q.1-0050 esse substantiale viventis: Aristoteles, 2 De Anima, tx 37 Albertus,

- 50 d.1, q.1-0069 3
d.1, q.1-0069 cap 1 De morte et vita. Et est usita acceptio.
- 51 d.1, q.1-0111 9
d.1, q.1-0111 Polizianus, 1 Miscellaneorum, cap 1, et Rodolfus, 1 De inventione, cap
- 52 d.1, q.1-0196 12
d.1, q.1-0196 non est ad rem, contra quem optime disserit Budaeus, lib 1 De Asse.
- 53 d.1, q.2-0123 6
d.1, q.2-0123 perfectionem operantis quam e contrario. De qua re diximus 2 *
- 54 d.1, q.2-0124 4
d.1, q.2-0124 Physicorum, q 4 De causis, et D Thomas exponit optime, 3 Contra Gentes,
- 55 d.1, q.2-0241 7
d.1, q.2-0241 adeo perfectae, positive debet illi convenire. De quae re multa in simili
- 56 d.1, q.3-0026 6
d.1, q.3-0026 sit inter has res collocanda. De quaestione illa communi vide dicta
- 57 d.1, q.3-0027 3
d.1, q.3-0027 in cap De ad aliquid.
- 58 d.1, q.3-0028 2
d.1, q.3-0028 4 De nostra vero quaestione sit prima conclusio: De *
- 59 d.1, q.3-0028 9
d.1, q.3-0028 4 De nostra vero quaestione sit prima conclusio: De *
- 60 d.1, q.3-0032 5
d.1, q.3-0032 cap 81. Vide Caietanum, De ente et essentia, qq, 13 et 15.
- 61 d.1, q.3-0091 5
d.1, q.3-0091 instrumentariae ab Aristotele, 2 De partibus animalium, et Galeno,
- 62 d.1, q.3-0092 3
d.1, q.3-0092 lib 8 De placitis, Hippocrate, et Platone. Communiter tamen *
- 63 d.1, q.3-0094 3
d.1, q.3-0094 Thomas, q De Anima, a 15, ad 3; esseque actum corporis constantis ex
- 64 d.1, q.3-0104 9
d.1, q.3-0104 anima est perfectior. Quod optime notat Philosophus, 2 De partibus

- 65 d.1, q.3-0105 8
d.1, q.3-0105 animalium, cap 10, Albertus Magnus, lib 2 De Anima, tract, 1,
- 66 d.1, q.3-0147 2
d.1, q.3-0147 1 De generatione, e D Thoma, 1 p, q 76, et De spiritualibus *
- 67 d.1, q.3-0147 12
d.1, q.3-0147 1 De generatione, e D Thoma, 1 p, q 76, et De spiritualibus *
- 68 d.1, q.3-0148 8
d.1, q.3-0148 creaturis, a 3, ad 2, et q De Anima, a 9. Et notant Aegidius, hic, et
- 69 d.1, q.3-0149 4
d.1, q.3-0149 Caietanus, hic, et De ente et essentia, cap 7.
- 70 d.1, q.3-0234 9
d.1, q.3-0234 Quocirca responsum est, iuxta tradita in principio capitis De ad
- 71 d.1, q.4-0016 8
d.1, q.4-0016 in omnibus rebus. Unde Aristoteles, lib 1 De plantis, ait principium
- 72 d.1, q.4-0087 3
d.1, q.4-0087 D Thomas, De spiritualibus creaturis, a 3, ad 2, et Aristoteles etiam
- 73 d.1, q.4-0098 5
d.1, q.4-0098 7, Alexandrum, in principio De sensu et sensibili, Albertum, hic,
- 74 d.1, q.4-0163 6
d.1, q.4-0163 vegetamur. Sic enim Aristoteles, lib De morte et vita, cap 1, ait
- 75 d.1, q.4-0400 7
d.1, q.4-0400 24 Tetigimus materiam hanc in cap De ad aliquid, et in 1 Posteriorum,
- 76 d.2-0002 1
d.2-0002 De substantia trium animarum in particulari.
- 77 d.2-0006 8
d.2-0006 deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De
- 78 d.2, q.1-0046 6
d.2, q.1-0046 vivere, quam refert Albertus, lib De plantis, in principio; et Plutarchus,
- 79 d.2, q.1-0047 3
d.2, q.1-0047 lib 5 De placitis philosophorum, cap 26, Clemens Alexandrinus,

- 80 d.2, q.1-0048 6
d.2, q.1-0048 lib 8 Stromatum, Galenus, lib De substantia naturalium *
- 81 d.2, q.1-0049 5
d.2, q.1-0049 facultatum, Theodoretus, lib 5 De curatione graecarum affectionum, tribuit
- 82 d.2, q.1-0050 9
d.2, q.1-0050 hoc Stoicis, quod videtur sequi D Augustinus, lib De spiritu et anima,
- 83 d.2, q.1-0059 2
d.2, q.1-0059 illo De plantis. Tenet D Dionysius, De divinis nominibus, cap 6:
- 84 d.2, q.1-0059 7
d.2, q.1-0059 illo De plantis. Tenet D Dionysius, De divinis nominibus, cap 6:
- 85 d.2, q.1-0061 6
d.2, q.1-0061 vivere." Idem D Augustinus, 1 De civitate, cap 20, lib 11, cap 16.
- 86 d.2, q.1-0086 7
d.2, q.1-0086 Aristoteles, hic, cap 1, et 2 De partibus animalium, cap 10, ait omnia
- 87 d.2, q.1-0096 4
d.2, q.1-0096 partibus, ut 1 De generatione exposuimus, in quo ab inanimatis *
- 88 d.2, q.1-0133 5
d.2, q.1-0133 Refert Aristoteles, lib 1 De plantis. Tribuit eam Anaxagorae,
- 89 d.2, q.1-0145 6
d.2, q.1-0145 2 arguitur ex Aristotele, 5 De generatione animalium, cap
- 90 d.2, q.1-0166 4
d.2, q.1-0166 est cap 1 De generatione, inanimata nutriunt se mortuo modo, animata
- 91 d.2, q.1-0183 12
d.2, q.1-0183 tribuendo quod illi sat est, opus est vitae. Unde Aristoteles, 2 De generatione
- 92 d.2, q.1-0186 8
d.2, q.1-0186 vilissimum animalibus brutis, ita, etc. Idem, 3 De partibus animalium, cap
- 93 d.2, q.1-0192 5
d.2, q.1-0192 Ad tertium, in libris De Caelo. Vide.
- 94 d.2, q.1-0208 4
d.2, q.1-0208 Aristoteles ait, 1 De Generatione, et hic, cap 4, quod vivens *

- 95 d.2, q.1-0217 7
d.2, q.1-0217 cessare ab operatione, nam, ut 1 De generatione dictum est, auctio
- 96 d.2, q.2-0003 2
d.2, q.2-0003 1 De forma quae est principium sentiendi facilius multo persuaderi
- 97 d.2, q.2-0141 4
d.2, q.2-0141 est vitaliter operari. De quo infra latius. Motus item animalis etiam est
- 98 d.2, q.2-0166 5
d.2, q.2-0166 amissas. Ita Aristoteles, lib De somno et vigilia.
- 99 d.2, q.3-0024 3
d.2, q.3-0024 Aristoteles, 2 De generatione animalium, cap 3, omnes animas, *
- 100 d.2, q.3-0028 3
d.2, q.3-0028 prooemio librorum De Anima, et Bessarion cardinalis, lib 2 Contra
- 101 d.2, q.3-0029 8
d.2, q.3-0029 calumniatorem Platonis, cap 7, et Marsilius Ficinus, De theologia
- 102 d.2, q.3-0031 9
d.2, q.3-0031 animas brutorum esse immortales. Quod insinuat ipse Dialogo De
- 103 d.2, q.3-0032 3
d.2, q.3-0032 immortalitate animae. De qua re vide D Thomam, 2 Contra Gentes,
- 104 d.2, q.3-0072 10
d.2, q.3-0072 Quos Zenon et alii sunt secuti, ut refert liber De ecclesiasticis *
- 105 d.2, q.3-0077 3
d.2, q.3-0077 in 3 De anima, et Arabici, qui aiebant animam simul cum corpore
- 106 d.2, q.3-0080 2
d.2, q.3-0080 lib De haeresibus, cap 83, contra quos coactum est magnum
- 107 d.2, q.3-0112 9
d.2, q.3-0112 potentiam, et potentia naturam, ut dixit D Dionysius, De caelesti hierarchia,
- 108 d.2, q.3-0113 8
d.2, q.3-0113 cap 11. Et ideo D Augustinus, lib De immortalitate animae, volens
- 109 d.2, q.3-0121 12
d.2, q.3-0121 8 Et ideo sit prima ratio, quae colligitur ex Aristotele, 3 De

- 110 d.2, q.3-0214 1
d.2, q.3-0214 De veritate, q 2, a 2.
- 111 d.2, q.3-0453 8
d.2, q.3-0453 23 Tamen rationes morales solent adduci multae. De quibus
- 112 d.2, q.3-0454 9
d.2, q.3-0454 vide D Augustinum, lib 2 Soliloquiorum, et libel De immortalitate
- 113 d.2, q.3-0458 4
d.2, q.3-0458 D Ambrosius, lib De bono mortis, Chrysostomus, homil 4 De *
- 114 d.2, q.3-0458 10
d.2, q.3-0458 D Ambrosius, lib De bono mortis, Chrysostomus, homil 4 De *
- 115 d.2, q.3-0497 10
d.2, q.3-0497 26 Sed contra Scotum agit late Cano, lib 12 De locis, cap 15.
- 116 d.2, q.3-0520 4
d.2, q.3-0520 quia Plato, Dialogo De animae immortalitate, sectione ultima, Sic ait:
- 117 d.2, q.3-0603 4
d.2, q.3-0603 admittitur ad superos." De qua re multa Seneca, lib 1 De consolatione,
- 118 d.2, q.3-0603 11
d.2, q.3-0603 admittitur ad superos." De qua re multa Seneca, lib 1 De consolatione,
- 119 d.2, q.3-0621 10
d.2, q.3-0621 rationem prosequitur Porphyrius, lib 1 ad Boetium, et Eusebius, De
- 120 d.2, q.3-0624 5
d.2, q.3-0624 Dei. Et Seneca, lib De vita beata, cap 32, vocat eam scintillam divini
- 121 d.2, q.3-0625 10
d.2, q.3-0625 spiritus. Et multi errarunt putantes illam esse substantiam Dei. De quo
- 122 d.2, q.3-0627 11
d.2, q.3-0627 est Platonem tota eius schola, ut refert Tertullianus, lib 1 De *
- 123 d.2, q.3-0628 8
d.2, q.3-0628 resurrectione carnis, in principio. Tenuit Apuleius, lib De deo Socratis, et
- 124 d.2, q.3-0629 7
d.2, q.3-0629 Plotinus, ut D Augustinus refert, 9 De civitate, cap 16, Gregorius

- 125 d.2, q.3-0630 4
d.2, q.3-0630 Nyssenus, lib 2 De virtutibus animae, cap 9. Idem Porphyrius,
- 126 d.2, q.3-0632 2
d.2, q.3-0632 lib De senectute, et lib 2 De legibus inquit: "Omnium animi *
- 127 d.2, q.3-0632 7
d.2, q.3-0632 lib De senectute, et lib 2 De legibus inquit: "Omnium animi *
- 128 d.2, q.3-0636 4
d.2, q.3-0636 sanctimoniamque demigrare." Idem De somno Scipionis, et oratione
- 129 d.2, q.3-0668 5
d.2, q.3-0668 Cicero ex Xenophonte, lib De senectute, cap 1 "Nolite, *
- 130 d.2, q.3-0674 2
d.2, q.3-0674 34 De multorum antiquorum caede credentium animas esse immortales,
- 131 d.2, q.3-0677 4
d.2, q.3-0677 D Augustinus, 1 De civitate, et Ammonius, in Prooemio *
- 132 d.2, q.3-0678 8
d.2, q.3-0678 Praedicabilium. Referunt, inquam, quod lecto Platonis libro De animae *
- 133 d.2, q.3-0679 10
d.2, q.3-0679 immortalitate, sese interfecit. Et Cicero, Tusculana 1 refert idem. De
- 134 d.2, q.3-0708 7
d.2, q.3-0708 exhortatorio ad gentes, Theodoretus, lib 5 De curatione graecarum
- 135 d.2, q.3-0709 6
d.2, q.3-0709 affectionum, Alexander Aphrodisius, lib 3 De Anima, *
- 136 d.2, q.3-0710 3
d.2, q.3-0710 Pomponatius, lib De immortalitate animae, et Caietanus, in 1 De Anima.
- 137 d.2, q.3-0710 10
d.2, q.3-0710 Pomponatius, lib De immortalitate animae, et Caietanus, in 1 De Anima.
- 138 d.2, q.3-0713 11
d.2, q.3-0713 10, et 12 Metaphysicae, lect 3, Albertus Magnus, tract 2 De
- 139 d.2, q.3-0715 4
d.2, q.3-0715 Philoponus, in prooemio De Anima, tx. 13 et 65 et 82, et lib 2, tx. 25 et 26;

- 140 d.2, q.3-0716 10
d.2, q.3-0716 et lib 3, tx. 7 et 20, Simplicius, 1 De Anima, tx. 65 et 66, et
- 141 d.2, q.3-0722 12
d.2, q.3-0722 fuisse dubium. Idem Hervaeus, in 1, d 1, q 1, Niphus, De *
- 142 d.2, q.3-0730 8
d.2, q.3-0730 patent ex discursu illius in his libris De Anima.
- 143 d.2, q.3-0797 6
d.2, q.3-0797 intellectus seu mens"; item 2 De generatione animalium, cap 3, *
- 144 d.2, q.3-0807 10
d.2, q.3-0807 dixit, quia abstrahit a materia secundum esse; et 2 De partibus *
- 145 d.2, q.3-0826 9
d.2, q.3-0826 anima non est separabilis. Sed adde ex 3 De Anima, tx. 30, quod
- 146 d.2, q.3-0834 3
d.2, q.3-0834 tract 1 De Anima, cap 6, et Commentatorem.
- 147 d.2, q.3-0925 7
d.2, q.3-0925 expositio. At vero Aristoteles, in 3 De Anima, non dicit quod
- 148 d.2, q.3-0973 10
d.2, q.3-0973 non est immortalis. Iste locus est difficillimus in 3 De Anima, et pendet '
- 149 d.2, q.3-0987 2
d.2, q.3-0987 simpliciter. De anima vero separata non negavit Aristoteles quod intelligat,
- 150 d.2, q.3-1010 10
d.2, q.3-1010 Aristoteles educi de potentia materiae, ut patet ex 2 De generatione
- 151 d.2, q.3-1073 1
d.2, q.3-1073 De divite, cap 16. Sed non est de fide Angelos esse ex natura sua
- 152 d.2, q.3-1079 5
d.2, q.3-1079 Thomas dicit, q 16 De malo, art 1, ex Augustino, lib 21 De *
- 153 d.2, q.3-1079 13
d.2, q.3-1079 Thomas dicit, q 16 De malo, art 1, ex Augustino, lib 21 De *
- 154 d.2, q.3-1084 6
d.2, q.3-1084 51 Sit nihilominus quinta conclusio: De fide est animam

- 155 d.2, q.3-1113 6
d.2, q.3-1113 immaterialis. Antecedens habetur cap "Firmiter", De Summa Trinitate et
- 156 d.2, q.3-1123 8
d.2, q.3-1123 autem non possunt occidere", Chrysostomus, homil 1, De *
- 157 d.2, q.3-1125 10
d.2, q.3-1125 Moraliū, cap 25, D Gregorius Nazianzenus, epist ad Evagrium, De
- 158 d.2, q.3-1126 4
d.2, q.3-1126 deitate, D Augustinus, De haeresibus, haer 86 contra
- 159 d.2, q.3-1145 4
d.2, q.3-1145 D Dionysius, 1 De divinis nominibus, cap 6, D Thomas, 1 p,
- 160 d.2, q.3-1150 3
d.2, q.3-1150 lib 3 De fide ad Gratianum.
- 161 d.2, q.4-0081 10
d.2, q.4-0081 Platonici sequuntur. Et ex sanctis Gregorius Nyssenus, lib 1 De homine.
- 162 d.2, q.4-0082 7
d.2, q.4-0082 cap 1, et Philoponus, in 2 De Anima, in prooemio, id videtur
- 163 d.2, q.4-0086 8
d.2, q.4-0086 At vero Aristotelici quidam, ut Averroes, 3 De Anima, tx 5,
- 164 d.2, q.4-0099 2
d.2, q.4-0099 3 De Anima, tract 2, cap 7, D Thomas, 1 p, q 76, a 1, ubi
- 165 d.2, q.4-0295 5
d.2, q.4-0295 Idcirco ex his libris De Anima hoc probatur evidentius. Docet
- 166 d.2, q.4-0344 4
d.2, q.4-0344 potentiam animae, subdit: "De intellectu contemplativo alia est ratio"; ubi
- 167 d.2, q.4-0351 7
d.2, q.4-0351 imaginationi. Idem inquit infra, lib 3 De Anima, cap 27 et 34, et lib 2
- 168 d.2, q.4-0352 1
d.2, q.4-0352 De memoria et reminiscencia, cap 14.
- 169 d.2, q.4-0360 11
d.2, q.4-0360 corporis; quod de potentia materiali verificari non posset; et 3 De

- 170 d.2, q.4-0364 12
d.2, q.4-0364 11 Sed quid sibi vult Philosophus in illis verbis cap 3: "De *
- 171 d.2, q.4-0370 10
d.2, q.4-0370 imaginatione vacant, "quaedam hac sola vivunt"; et tunc subdit: "De
- 172 d.2, q.4-0393 4
d.2, q.4-0393 propter rationalem animam. De quo late D Thomas, opusculo Contra
- 173 d.2, q.4-0405 6
d.2, q.4-0405 a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:
- 174 d.2, q.4-0409 11
d.2, q.4-0409 sit spiritualis. Ita exponit hunc locum Leo Papa, sermone 4, De *
- 175 d.2, q.4-0413 5
d.2, q.4-0413 Vide Castrum, lib 2 De haeresibus, verbo "anima", haer 2.
- 176 d.2, q.4-0437 9
d.2, q.4-0437 Viennensi, sub Clemente V, et habetur cap "Firmiter," De Summa Trinitate
- 177 d.2, q.4-0629 9
d.2, q.4-0629 ex communi modo loquendi, et ex Aristotele, 3 De Anima, cap 4,
- 178 d.2, q.4-0734 3
d.2, q.4-0734 homini debita. De qua re alibi dictum est.
- 179 d.2, q.4-0828 2
d.2, q.4-0828 27 De origine animae rationalis. Decimum argumentum petit ut
- 180 d.2, q.4-0831 6
d.2, q.4-0831 incipiat, an vero antea fuerit. De qua re fuit sententia Pythagorae
- 181 d.2, q.4-0844 5
d.2, q.4-0844 Tartarum. Refert Vives, 12 De civitate, cap 20, Eusebius, lib 11 De
- 182 d.2, q.4-0844 12
d.2, q.4-0844 Tartarum. Refert Vives, 12 De civitate, cap 20, Eusebius, lib 11 De
- 183 d.2, q.4-0851 2
d.2, q.4-0851 lib De creatione hominis, cap 29 et 30. Augustinus etiam, lib 7
- 184 d.2, q.4-0911 6
d.2, q.4-0911 quem refert Augustinus, 1 lib De haeresibus, cap 86. Nam cum illae

- 185 d.2, q.4-0933 5
d.2, q.4-0933 ut refert Augustinus, lib De origine animae, et lib De haeresibus,
- 186 d.2, q.4-0933 10
d.2, q.4-0933 ut refert Augustinus, lib De origine animae, et lib De haeresibus,
- 187 d.2, q.4-0946 7
d.2, q.4-0946 Retractationum, cap 1, et lib 3 De baptismo parvulorum, cap 10.
- 188 d.2, q.4-0954 6
d.2, q.4-0954 lib 2. Idem D Augustinus, De spiritu et anima, si eius est opus,
- 189 d.2, q.4-0955 4
d.2, q.4-0955 cap 14, et De ecclesiasticis dogmatibus, et lib De haeresibus, cap
- 190 d.2, q.4-0955 9
d.2, q.4-0955 cap 14, et De ecclesiasticis dogmatibus, et lib De haeresibus, cap
- 191 d.2, q.4-0964 9
d.2, q.4-0964 singillatim corda eorum." Quod de animabus sancti intelligunt. De qua
- 192 d.2, q.4-0970 8
d.2, q.4-0970 Unde philosophi etiam multi hanc veritatem cognoverunt. De
- 193 d.2, q.4-0984 7
d.2, q.4-0984 mixtum atque concretum, etc." Et 3 De officiis: "Mente, inquit,
- 194 d.2, q.4-0985 9
d.2, q.4-0985 nihil dedit Deus homini ipsi divinius." Et 1 De legibus: "Animus
- 195 d.2, q.4-0986 7
d.2, q.4-0986 est ingeneratus a deo." Et lib De universitate: "Animus est rationis
- 196 d.2, q.4-0988 5
d.2, q.4-0988 procreatum." Aristoteles etiam 2 De partibus animalium, hanc veritatem
- 197 d.2, q.4-0991 7
d.2, q.4-0991 rationalis accepit esse immediate a Deo. De quo late Niphus, tract De
- 198 d.2, q.4-0991 12
d.2, q.4-0991 rationalis accepit esse immediate a Deo. De quo late Niphus, tract De
- 199 d.2, q.4-0995 4
d.2, q.4-0995 Primus est 1 De Caelo, cap 12, ubi ait omne quod fit de

- 200 d.2, q.4-0999 6
d.2, q.4-0999 6, et Albertus, lib 3 De Anima, tract 3, cap 13, ait quod ille
- 201 d.2, q.4-1000 2
d.2, q.4-1000 locus De Caelo intelligitur de his quae fiunt per propriam *
- 202 d.2, q.5-0041 11
d.2, q.5-0041 a quibus illae virtutes proveniunt. Tenet Philoponus, hic, lib 1 De
- 203 d.2, q.5-0042 6
d.2, q.5-0042 Anima, circa finem, Iandunus, 1 De Anima, q 8, Ockham, Quodl
- 204 d.2, q.5-0043 13
d.2, q.5-0043 2, q 9 et 10, Andreas, 7 Metaphysicae, q 17, Venetus, 2 De
- 205 d.2, q.5-0045 5
d.2, q.5-0045 quem Augustinus refert lib De vera religione, cap 9, habetur
- 206 d.2, q.5-0047 2
d.2, q.5-0047 lib De duabus animabus contra Manichaeos, tomo 6, *
- 207 d.2, q.5-0052 2
d.2, q.5-0052 2 De Spiritu Sancto.
- 208 d.2, q.5-0066 2
d.2, q.5-0066 Clementina, De Summa Trinitate, dicitur quod Verbum factum est
- 209 d.2, q.5-0069 9
d.2, q.5-0069 Toletano XV, 537 et in cap "In quadam", De celebratione missarum. Ex
- 210 d.2, q.5-0103 10
d.2, q.5-0103 philosophi: D Hieronymus, supra, D Augustinus, etiam supra, et De
- 211 d.2, q.5-0104 10
d.2, q.5-0104 ecclesiasticis dogmatibus, cap 15, 18 et 19, et lib De fide et *
- 212 d.2, q.5-0105 4
d.2, q.5-0105 symbolo, et lib De origine animae, cap 22, Damascenus, lib 2 Fidei
- 213 d.2, q.5-0109 4
d.2, q.5-0109 et lib 2 De Anima, tract. 2, cap 1 et 2, et lib 3, tract. 5, cap 4,
- 214 d.2, q.5-0110 2
d.2, q.5-0110 Avicenna, De Anima, p 1, cap 3, et p 5, cap 2. Et alii philosophi

215 d.2, q.5-0112 8

d.2, q.5-0112 eam Aristoteli, qui hoc affirmat, lib 1 De Anima, in fine; et aperte

216 d.2, q.5-0117 7

d.2, q.5-0117 materiam, et istae videantur in 1 De Generatione, aliae sunt *

217 d.2, q.6-0121 12

d.2, q.6-0121 facere, licet sit spiritualis, nam constituere corpus, ut dictum est 1 De

218 d.2, q.6-0358 7

d.2, q.6-0358 modo operandi intra eundem gradum operationis. De qua re diximus

219 d.2, q.6-0359 4

d.2, q.6-0359 2 Physicorum, q De natura.

220 d.2, q.6-0390 3

d.2, q.6-0390 dicitur 1 De generatione, cap 3.

DECIMA

1 d.1-0028 1

d.1-0028 Decima conclusio ex capite 2: Animatum ab *

2 d.2, q.3-0364 2

d.2, q.3-0364 19 Decima et ultima ratio sumitur ex ordine formarum. Eo enim

DECIMUM

1 d.2, q.4-0828 6

d.2, q.4-0828 27 De origine animae rationalis. Decimum argumentum petit ut

DEFICIT

1 Prooemium-0560 2

Prooemium-0560 2 Deficit, quod proprietates primi motoris perfectiores esse

DEFINITIO

1 d.1, q.4-0258 4

d.1, q.4-0258 16 Conclusio quarta: Definitio prima quoad nos *

DEFUNCTIS

1 d.2, q.3-0657 7

d.2, q.3-0657 defunctos heroes in deorum numerum referebant. "Defunctis superest

DEI

1 Prooemium-0643 2

Prooemium-0643 cognitionem Dei et substantiarum separatarum.

2 d.1, q.2-0045 3

d.1, q.2-0045 et visio Dei perfectior est lumine gloriae; ergo.

3 d.1, q.2-0137 2

d.1, q.2-0137 visio Dei, quamvis sit actus secundus, perfectior videtur quam lumen

4 d.1, q.3-0263 2

d.1, q.3-0263 ut Dei omnipotentia comprehendi non potest nisi cognitis omnibus

5 d.1, q.4-0373 6

d.1, q.4-0373 quia ordinavit illum ad visionem Dei consequendam; tamen homo

6 d.2, q.3-0459 2

d.2, q.3-0459 providentia Dei.

7 d.2, q.3-0460 9

d.2, q.3-0460 Inter quas rationes potissima est quae ex providentia Dei

8 d.2, q.3-0473 7

d.2, q.3-0473 ipse Deus; ergo pertinet ad providentiam Dei et ad summam bonitatem

9 d.2, q.3-0514 9

d.2, q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam

10 d.2, q.3-0553 10

d.2, q.3-0553 partem, quae est anima. Neque enim defuit homini providentia Dei

11 d.2, q.3-0624 1

d.2, q.3-0624 Dei. Et Seneca, lib De vita beata, cap 32, vocat eam scintillam divini

12 d.2, q.3-0625 9

d.2, q.3-0625 spiritus. Et multi errarunt putantes illam esse substantiam Dei. De quo

13 d.2, q.3-0689 7

d.2, q.3-0689 instituendos mores hominum, pertinebat ad providentiam Dei, ut esset

14 d.2, q.3-0996 8

d.2, q.3-0996 Et 12 Metaphysicae, tx. 35, laudat felicitatem Dei, quae non

- 15 d.2, q.3-1007 3
d.2, q.3-1007 comparat beatitudinem Dei beatitudini quam in actu habemus, quia
- 16 d.2, q.3-1029 1
d.2, q.3-1029 Dei sunt, et non, etc." Et Ex 3 dicitur: "Deus Abraham, et Deus
- 17 d.2, q.3-1056 13
d.2, q.3-1056 50 An anima sit ex natura sua immortalis, an vero ex gratia Dei. An
- 18 d.2, q.3-1057 14
d.2, q.3-1057 vero sit ex natura sua immortalis, an hoc habeat ex dono et gratia Dei
- 19 d.2, q.3-1124 2
d.2, q.3-1124 incomprehensibili Dei natura, et homil 3, In Gen, D Gregorius, 5 *
- 20 d.2, q.3-1140 4
d.2, q.3-1140 conservatio est donum Dei liberaliter concessum, et ideo dicitur gratia. Quod
- 21 d.2, q.4-0652 10
d.2, q.4-0652 sustentaretur ab illa, quia ipsa quantitas habet sufficientem concursum Dei,
- 22 d.2, q.4-0927 4
d.2, q.4-0927 sit de substantia Dei: D Thomas, 1 p, q 90, a 1. Sed tunc occurrit
- 23 d.2, q.4-0930 8
d.2, q.4-0930 Quidam haeretici dixerunt animam esse de substantia Dei,
- 24 d.2, q.4-0931 4
d.2, q.4-0931 seu partem substantiae Dei, unde non dicebant animam produci, sed
- 25 d.2, q.4-0932 5
d.2, q.4-0932 quasi dividi de substantia Dei. Tenuerunt Manichaei et Priscillianistae,
- 26 d.2, q.4-0935 4
d.2, q.4-0935 naturali, quia substantia Dei non habet partes, nec est adeo imperfecta,
- 27 d.2, q.4-0941 4
d.2, q.4-0941 est abscissa ex Dei substantia, sed quasi explicata, sicut solis lumen."

DEINDE

- 1 Prooemium-0482 3
Prooemium-0482 artes comprehenduntur. Deinde Physica speculativa utilissima est, ut in

2 Prooemium-0610 1

Prooemium-0610 Deinde, haec scientia agit de intellectus actibus, lumine et *

3 d.2, q.1-0034 5

d.2, q.1-0034 alimentum, et magnes ferrum. Deinde alterare illud et disponere, et tandem

DELECTABILES

1 Prooemium-0494 1

Prooemium-0494 Delectabiles etiam sunt omnes scientiae propter *

DEMOCRITUS

1 d.1, q.1-0080 4

d.1, q.1-0080 Quidam enim, ut Democritus et Leucipus, dixerunt *

DENTES

1 d.2, q.3-0068 5

d.2, q.3-0068 nihil." Et Eccle 21: "Dentes eius, dentes leonis interficientes animam

DEO

1 Prooemium-0164 5

Prooemium-0164 communis est Angelis et Deo.

2 Prooemium-0455 2

Prooemium-0455 soli Deo et beatitudini tribuendus est honor, et hominibus etiam divinis;

3 Prooemium-0544 7

Prooemium-0544 naturales videtur nobilior, quia agit de Deo et intelligentiis.

4 Prooemium-0548 3

Prooemium-0548 agitur de Deo et intelligentiis sub ratione motorum; quae ratio *

5 Prooemium-0574 7

Prooemium-0574 proprietates dictas per motum physicum de Deo glorioso demonstrari

6 d.1, q.2-0285 1

d.1, q.2-0285 Deo convenire possit.

7 d.1, q.4-0015 3

d.1, q.4-0015 Rursus, convenit Deo, nam ipse est primum principium vitae

8 d.1, q.4-0372 8

d.1, q.4-0372 ut verissimum est hominem esse creatum a Deo intellectualis naturae,

9 d.1, q.4-0374 12

d.1, q.4-0374 secundum se non ideo est intellectualis naturae, quia est creatus a Deo

10 d.2, q.3-0078 6

d.2, q.3-0078 interire, tamen postea reproduci a Deo tempore resurrectionis, ut refert

11 d.2, q.3-0472 5

d.2, q.3-0472 est quaedam Republica a Deo instituta, cuius supremus gubernator est

12 d.2, q.3-0540 6

d.2, q.3-0540 perpetuas, sed solum conservari a Deo aliquo tempore. ut unaquaeque

13 d.2, q.3-0692 8

d.2, q.3-0692 fuerit, ut de indis refertur, forte permittente Deo propter gravissima

14 d.2, q.3-1068 7

d.2, q.3-1068 3 Quia 1 Tim dicitur de Deo: "qui solus habet *

15 d.2, q.3-1138 9

d.2, q.3-1138 immortalem, quin divina virtuta indigeat ut conservetur, quia Deo

16 d.2, q.4-0405 2

d.2, q.4-0405 a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:

17 d.2, q.4-0408 4

d.2, q.4-0408 quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima

18 d.2, q.4-0420 2

d.2, q.4-0420 similem Deo.

19 d.2, q.4-0645 5

d.2, q.4-0645 Eucharistia. Respondetur possibile esse Deo facere quod accidens *

20 d.2, q.4-0879 4

d.2, q.4-0879 primo creatur a Deo, debet creari in optimo statu et illi maxime debito

21 d.2, q.4-0961 8

d.2, q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *

22 d.2, q.4-0972 5

d.2, q.4-0972 theologus chaldaeus, sic inquit: "Deo undequaque incorruptibili et patri

23 d.2, q.4-0976 5

d.2, q.4-0976 Pythagora: "Animi origo a Deo est", et chaldaicum oraculum, quod

24 d.2, q.4-0980 8

d.2, q.4-0980 anima neque corporeis subsistit temperamentis, sed a Deo superne

25 d.2, q.4-0991 6

d.2, q.4-0991 rationalis accepit esse immediate a Deo. De quo late Niphus, tract De

26 d.2, q.4-1024 8

d.2, q.4-1024 sit necessarium, nam ipsa anima fit a Deo in materia disposita; ergo

27 d.2, q.6-0040 8

d.2, q.6-0040 rationes formales distinctas, tamen prout uniuntur in Deo in quadam

28 d.2, q.6-0245 3

d.2, q.6-0245 distinguuntur in Deo. Et signum huius continentiae superioris in inferiori

29 d.2, q.6-0247 5

d.2, q.6-0247 non reperiuntur univoce in Deo et creaturis; at quando rationes ipsae

DEPENDENTIA

1 d.2, q.3-0281 8

d.2, q.3-0281 et independentiam; ergo ostendit illam esse spiritualem. Dependencia

DESCENDAM

1 d.2, q.3-1049 5

d.2, q.3-1049 inferno expectabant? Gen 37: "Descendam ad filium meum lugens

2 d.2, q.4-0921 12

d.2, q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad

DESERVIT

1 Prooemium-0641 1

Prooemium-0641 Deservit etiam haec scientia nonnihil Metaphysicae, nam

DEUM

1 Prooemium-0514 4

Prooemium-0514 divinissimum obiectum, nempe Deum ipsum, et habet supremum *

2 Prooemium-0524 8

Prooemium-0524 illius obiectum divinius est. Attingit enim ipsum Deum et substantias

3 d.1, q.2-0265 5

d.1, q.2-0265 Item, necessitari ad videndum Deum magna perfectio est.

4 d.1, q.2-0266 2

d.1, q.2-0266 Item, Deum necessitari ad amandum se ipsum maior perfectio

5 d.1, q.4-0289 9

d.1, q.4-0289 quia capax beatitudinis, vel quia ordinatus ad videndum Deum, a *

6 d.2, q.3-0249 11

d.2, q.3-0249 etiam ex modo. Cognoscit enim per causas quidditatem rei et Deum

7 d.2, q.3-0461 7

d.2, q.3-0461 sumitur. Est enim evidens lumine naturae Deum habere providentiam

8 d.2, q.3-0488 5

d.2, q.3-0488 1 Quia non constat Deum esse rectorem universi.

9 d.2, q.3-0499 2

d.2, q.3-0499 evidentissimum Deum esse rectorem mundi.

10 d.2, q.3-0623 3

d.2, q.3-0623 similitudinem ad Deum dicitur anima nostra a Platone emanatio quaedam

11 d.2, q.3-1100 11

d.2, q.3-1100 pulvis ad terram suam [...] et spiritus [...] ad dominum Deum, qui dedit

12 d.2, q.3-1185 4

d.2, q.3-1185 negabit esse demonstrabilem Deum esse, nam certe ad hoc non sunt

13 d.2, q.4-0960 7

d.2, q.4-0960 ultimo: "Et spiritus redeat ad dominum Deum suum, qui dedit

14 d.2, q.4-0974 7

d.2, q.4-0974 convenit." Plato in Timaeo inquit Supremum Deum animum creasse.

DEUS

1 d.1, q.1-0060 4

d.1, q.1-0060 ita sicut solus Deus est sua natura et sua deitas, ita solus ipse est sua

2 d.2, q.3-0242 7

d.2, q.3-0242 rerum cognoscentium elevatum supra gradum sentientium. Deus enim

3 d.2, q.3-0473 2

d.2, q.3-0473 ipse Deus; ergo pertinet ad providentiam Dei et ad summam bonitatem

4 d.2, q.3-0475 7

d.2, q.3-0475 tunc ultra. Sed hoc non exsequitur Deus in hac vita, nam videmus

5 d.2, q.3-0481 9

d.2, q.3-0481 evangelicarum, ait ex ore D Petri: "Si iustus Deus est, anima immortalis

6 d.2, q.3-0546 2

d.2, q.3-0546 quoniam Deus infinitus est, quem offendunt.

7 d.2, q.3-0614 5

d.2, q.3-0614 et imago, quia sicut Deus se immutabiliter intelligit et universi ordinem

8 d.2, q.3-1029 10

d.2, q.3-1029 Dei sunt, et non, etc." Et Ex 3 dicitur: "Deus Abraham, et Deus

9 d.2, q.3-1029 13

d.2, q.3-1029 Dei sunt, et non, etc." Et Ex 3 dicitur: "Deus Abraham, et Deus

10 d.2, q.3-1030 3

d.2, q.3-1030 Isaac, et Deus Iacob." Et additur Mt 22: "Non est autem Deus *

11 d.2, q.3-1030 12

d.2, q.3-1030 Isaac, et Deus Iacob." Et additur Mt 22: "Non est autem Deus *

12 d.2, q.3-1060 6

d.2, q.3-1060 nostram animam perpetuo mansuram, quia Deus conserbabit illam, non

13 d.2, q.3-1092 4

d.2, q.3-1092 animae nullum miraculum Deus facit, nec Sacra Scriptura id narrat ut

14 d.2, q.3-1094 7

d.2, q.3-1094 Sed specialiter facit illud Sap 2: "Deus inexterminabilem

15 d.2, q.3-1143 5

d.2, q.3-1143 Ad tertium dicitur quod Deus solus dicitur habere

16 d.2, q.3-1148 7

d.2, q.3-1148 dicitur quod nemo bonus nisi solus Deus, vel solus habet

17 d.2, q.4-0170 6

d.2, q.4-0170 1 Nam magis intime est Deus intra me quam illa

- 18 d.2, q.4-0397 9
d.2, q.4-0397 Probatur 1 Ex illo Gen 2: "Produxit [...] Deus hominem
- 19 d.2, q.4-0448 6
d.2, q.4-0448 habetur cap "Firmiter." Dicit: "Fecit Deus hominem ex utraque
- 20 d.2, q.4-0643 9
d.2, q.4-0643 informare subiecta et sustentari ab illis, an possit Deus separare unum ab
- 21 d.2, q.4-0648 3
d.2, q.4-0648 est cur Deus non possit illa in accidenti separare.
- 22 d.2, q.4-0649 3
d.2, q.4-0649 Item, si Deus, conservando concursus quem nunc praebet
- 23 d.2, q.4-0654 6
d.2, q.4-0654 Sed contra. Quia non potest Deus facere contrarium: quod
- 24 d.2, q.4-0676 5
d.2, q.4-0676 se, et tamen haec Deus fecit." Nihilominus D Thomas, 1 p, q 51, a 1,
- 25 d.2, q.4-0786 4
d.2, q.4-0786 pereunt. Unde si Deus supernaturaliter suppleat illam dependentiam,
- 26 d.2, q.4-0922 5
d.2, q.4-0922 filium meum"; et illud: "Deus Abraham, Isaac et Iacob." Item:
- 27 d.2, q.4-0947 11
d.2, q.4-0947 Pro quo facit illud Gen 2, 483 ubi dicitur quod Deus produxit Evam de
- 28 d.2, q.4-0985 3
d.2, q.4-0985 nihil dedit Deus homini ipsi divinius." Et 1 De legibus: "Animus
- 29 d.2, q.5-0064 2
d.2, q.5-0064 fecit Deus hominem ex corpore et spiritu compactum. Et in Symbolo

DIALECTICA

- 1 Prooemium-0529 6
Prooemium-0529 Tertium locum habet Physica; quartum Dialectica,
- 2 Prooemium-0631 7
Prooemium-0631 Unde experientia docet multa supponi in Dialectica quae in hac scientia

3 Prooemium-0632 5

Prooemium-0632 tradi debent. Quocirca, cum Dialectica sit ad alias omnes necessaria,

DIALECTICAM

1 Prooemium-0627 3

Prooemium-0627 Primo ad Dialecticam perfecte cognoscendum quasi

2 Prooemium-0633 7

Prooemium-0633 eo ipso quod haec scientia ad Dialecticam confert, ad alias omnes est

DIALOGO

1 d.2, q.3-0031 8

d.2, q.3-0031 animas brutorum esse immortales. Quod insinuat ipse Dialogo De

2 d.2, q.3-0520 3

d.2, q.3-0520 quia Plato, Dialogo De animae immortalitate, sectione ultima, Sic ait:

3 d.2, q.3-0591 5

d.2, q.3-0591 hoc Mercurius Trismegistus, qui Dialogo 10, sic ait: "Anima in corpus

DICENDUM

1 d.1, q.3-0213 10

d.1, q.3-0213 sumitur pro toto, an ut pro materia disposita sumitur. Dicendum ex

2 d.2, q.2-0137 4

d.2, q.2-0137 et contra rationem. Dicendum ergo sensitivum et locomotivum *

3 d.2, q.4-0762 1

d.2, q.4-0762 Dicendum est ergo quod in morte hominis corrumpitur

DICES

1 Prooemium-0085 1

Prooemium-0085 Dices: Cur ergo hic Aristoteles agit de operibus et potentiis

2 Prooemium-0329 2

Prooemium-0329 17 Dices: Idem est de omnibus aliis rebus. Respondetur:

3 d.1, q.4-0295 1

d.1, q.4-0295 Dices: Satis est quod explicet causam. Sed contra.

4 d.2, q.1-0022 1

d.2, q.1-0022 Dices differentiam esse in modo. Sed contra. Nam

5 d.2, q.1-0154 2

d.2, q.1-0154 6 Dices: Tamen omnia vegetabilia debent percipere alimentum sibi

6 d.2, q.3-0137 1

d.2, q.3-0137 Dices intellectum spiritualem posse cognoscere omnia, quia

7 d.2, q.6-0118 1

d.2, q.6-0118 Dices: Est ergo anima nostra formaliter forma corporea.

8 d.2, q.6-0387 1

d.2, q.6-0387 Dices: Etiam locomotivum est inseparabile a sensitivo.

DICI

1 d.2, q.4-0381 1

d.2, q.4-0381 Dici etiam potest quod per intellectum contemplativum intelligit

DICIT

1 d.2, q.4-0448 4

d.2, q.4-0448 habetur cap "Firmiter." Dicit: "Fecit Deus hominem ex utraque

DICITUR

1 d.1, q.4-0301 1

d.1, q.4-0301 Dicitur quod operatio est finis, et ideo in genere causae

2 d.2, q.4-1013 2

d.2, q.4-1013 indigent. Dicitur enim Eva facta de costa Aadae quantum ad corpus.

DICO

1 d.1, q.4-0058 1

d.1, q.4-0058 Dico tamen utroque modo esse quidditativam, nam, ut *

2 d.1, q.4-0132 1

d.1, q.4-0132 Dico autem "operari", quia activitatem dicit, nam ut operationis *

3 d.2, q.1-0211 1

d.2, q.1-0211 Dico tamen, 2, quod vegetabilia cessant ab aliquibus *

4 d.2, q.1-0240 1

d.2, q.1-0240 Dico tamen, 3 quod, licet forma vegetativa non sit actus

5 d.2, q.4-0593 1

d.2, q.4-0593 Dico ergo quod subsistere et esse in alio tamquam in *

6 d.2, q.6-0205 8

d.2, q.6-0205 sentiendi, sed etiam quod sit principium vegetandi. Dico "in conceptu *

7 d.2, q.6-0323 3

d.2, q.6-0323 extrinseca agunt. Dico "per se", quia per accidens, quando res inanimata

DICTIONUM

1 Prooemium-0016 5

Prooemium-0016 ad constituendas scientias diversas. Dictum est etiam ad Physicam

DIDYMI

1 d.2, q.3-0664 6

d.2, q.3-0664 Brachmanes, ut patet ex epistola Didymi, regis eorum, ad Alexandrum *

DIDYMUS

1 d.2, q.5-0051 7

d.2, q.5-0051 distinctione deorum, quae ineptissima est, sequitur Didymus, lib

DIFFERENTIA

1 d.1, q.3-0077 5

d.1, q.3-0077 ideo tales exigit dispositiones. Differentia ergo essentialis inter formas

2 d.2, q.1-0025 4

d.2, q.1-0025 quemdam superiorem constituunt. Differentia autem graduum attenditur

3 d.2, q.4-0582 1

d.2, q.4-0582 Differentia tamen est quod aliae formae habent esse imperfecte, et adeo

DIFFERUNT

1 Prooemium-0188 1

Prooemium-0188 Differunt tamen quod quae primo modo vivunt sunt omnino *

2 d.1, q.3-0071 1

d.1, q.3-0071 Differunt tamen in duobus:

DIFFICULTATES

1 d.2, q.2-0105 1

d.2, q.2-0105 Difficultates autem quae ex cognitione brutorum exerceri possunt,

DIOGENES

1 d.1, q.1-0085 3

d.1, q.1-0085 et liquidum. Diogenes vero dixit esse aerem, quia dicit illum esse

DIONYSIO

1 d.1, q.4-0165 3

d.1, q.4-0165 10, ex Dionysio philosopho, ait "vitam esse motum generi *

DIONYSIUS

1 d.2, q.1-0059 6

d.2, q.1-0059 illo De plantis. Tenet D Dionysius, De divinis nominibus, cap 6:

2 d.2, q.3-0112 8

d.2, q.3-0112 potentiam, et potentia naturam, ut dixit D Dionysius, De caelesti hierarchia,

3 d.2, q.3-1145 2

d.2, q.3-1145 D Dionysius, 1 De divinis nominibus, cap 6, D Thomas, 1 p,

DIVINARUM

1 d.2, q.3-0651 7

d.2, q.3-0651 Idem Epictetus et Lactantius, 7 lib Divinarum institutionum.

DIVISIO

1 d.2, q.6-0307 6

d.2, q.6-0307 10 His suppositis, conclusio sit: Divisio illa est optime et *

DIXERAT

1 d.1, q.1-0188 7

d.1, q.1-0188 exponantur, ego tamen sic illa intelligo. Dixerat Aristoteles in 1 cap animam

2 d.2, q.4-0366 8

d.2, q.4-0366 potentiis animae? D Thomas sic illa interpretatur: Dixerat ibidem

3 d.2, q.4-0382 3

d.2, q.4-0382 intelligentias separatas. Dixerat enim quod intellectus viventium *

DIXI

1 d.1, q.4-0387 1

d.1, q.4-0387 Dixi autem "saepe", et "non semper", quia res imperfectae, quae ex

2 d.2, q.4-0249 2

d.2, q.4-0249 8 Dixi in conclusione "principium intellectivum ut sic", id est, ut

DIXIMUS

1 Prooemium-0013 2

Prooemium-0013 procedere. Diximus autem divisionem scientiarum in Physica esse

2 d.1, q.3-0003 2

d.1, q.3-0003 1 Diximus animam esse actum primum; quod autem est actus *

3 d.2, q.4-0003 2

d.2, q.4-0003 1 Diximus in superioribus esse de ratione animae quod sit actus

4 d.2, q.5-0004 2

d.2, q.5-0004 1 Diximus de singulis animabus, superest ut comparemus eas inter se,

DISPUTATIO

1 d.1-0001 1

d.1-0001 DISPUTATIO PRIMA

2 d.2-0001 1

d.2-0001 DISPUTATIO SECUNDA.

DOCET

1 d.1, q.1-0039 2

d.1, q.1-0039 vivunt. Docet enim experientia quod animal antea vivens, sentiens, et

2 d.2, q.4-0295 10

d.2, q.4-0295 Idcirco ex his libris De Anima hoc probatur evidentius. Docet

DOMINE

1 d.2, q.3-0492 1

d.2, q.3-0492 Domine, [...] et sic est, ut omnis animus inordinatus ipse sibi sit poena."

DOMINI

1 d.2, q.4-0601 9

d.2, q.4-0601 unionem ad aliud, ut patet in humanitate Christi Domini.

2 d.2, q.4-0659 11

d.2, q.4-0659 ab aliquo quod non informet, ut de facto corpus Christi Domini sustinet

DOMINUM

1 d.2, q.5-0082 1

d.2, q.5-0082 Dominum. Et similiter in morte Christi dicitur quod tradidit spiritum,

DONEC

1 d.2, q.3-1099 8

d.2, q.3-1099 malitiam suam. Facit illud etiam Eccle, ultimo: Donec "revertatur

DR.

1 Prooemium-0001 1

Prooemium-0001 Dr Eximius, Franciscus Suarez, docuit Salmanticae unum,

DUAE

1 d.2, q.3-0526 3

d.2, q.3-0526 Tusculana 1 "Duae, inquit, sunt viae, duplices cursus animorum

DUAS

1 d.1, q.4-0004 2

d.1, q.4-0004 1 Duas definitiones animae ex Aristotele, supra, habuimus, de quibus

DUBITATUR

1 Prooemium-0159 9

Prooemium-0159 10 Utrum scientia de viventibus pertineat ad physicum. Dubitatur

DUODECIMA

1 d.1-0033 1

d.1-0033 Duodecima conclusio: Principium vegetandi est

DURANDUS

1 d.2, q.3-0717 12

d.2, q.3-0717 lib 2, tx. 11 et 20, Aegidius, lib 3, cap 4, Durandus, in 2, d 18,

2 d.2, q.4-0750 1

d.2, q.4-0750 Durandus, d 1, q 2, quod illa unio est relatio. Sed hoc falsum

3 d.2, q.4-0997 4

d.2, q.4-0997 concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte